

ועדת בטיחות בדרכים

י"א תמוז תשפ"ד
17 יולי, 2024
סימוכין: 2024-0103-651

דוח משיבה מספר 1 של הוועדה לבטיחות בדרכים שהתקיימה ביום שלישי, כ"ו סיון תשפ"ד (03.07.2024)

השתתפו:	מר אריה קינג מר אלחנן גרוסבוים מר יוסף חיים מועלם מר אריאל בזיז מר יהודה פרוידגר גב' עפרה שוראקי	סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה משנה לראש העיר (מ"מ של דוד זוהר) חבר הנהלה חבר הנהלה חבר הנהלה רכות זהירות בדרכים בתיכון "עלמא אמונה"
לא השתתפו:	מר יצחק מאיר ברים מר חיים אפשטיין אינג' יואל אבן מר יואב זמרן	- משנה לראש העיר - חבר הנהלה - מהנדס העיר - ראש מינהל מנח"י
נכחו:	גב' דיאנה קוגן מר מוחמד עבדה גב' סמדר ארליך מר טארק קאלותי מר סמי עשו מר משה נאה גב' אלינור דניאלי עו"ד לי גרשון מר אבי שמר פקד אייל סמואל מר יהונתן שגב מר אבינעם שחור מר מרדכי פדר גב' שושנה שה-לבן מר נפתלי נוי ביט גב' שושי זיסר מר זוהר קסטל	מנהלת מחלקה בכירה לפיתוח והדרכה לבטיחות בדרכים מנהל מחלקה בכיר לתכנון הסדרי תנועה מקומיים אחראית בטיחות בדרכים בקהילה, אגף פדגוגיה מהנדס תנועה, אגף תחבורה ופיתוח תשתיות אחראי בטיחות בדרכים, מזרח ירושלים אחראי בטיחות בדרכים בכיר, אגף פדגוגיה רכות ארגון ומעקב, אגף פדגוגיה עוזרת ליועמ"ש, אגף ייעוץ וחקיקה מנהל איזור ירושלים, הרלב"ד, נציג שר התחבורה ראש מחלק תאונות בדרכים, ירושלים מפקח זהירות בדרכים, משרד התחבורה יו"ר מינהל, מעלה רמות יו"ר ארגון מתונה נציגת מינהל קהילתי "הרובע היהודי" יו"ר ועדת תחבורה, מעלה רמות נציגת התושבים, הרובע היהודי נציג התושבים, מעלה רמות

ועדת בטיחות בדרכים

لجنة السلامة على الطرق | Road Safety Committee

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel | פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת בטיחות בדרכים

גב' דיקלה אלון
מר יהודה אברן
מר יהונתן יפה נוף
נציגת התושבים, מעלה רמות
נציג התושבים
נציג התושבים

מזכיר הוועדה: ישראל בלנקו

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. פתיחה - מר אריה קינג, סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה
מר אריה קינג, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.
מר קינג הדגיש את חשיבות נושא הבטיחות בדרכים וציין כי מטרת הוועדה להגביר ולאגם את המשאבים לנושא ולהקטין את מספר ההרוגים בעיר.
2. סקירה על ועדת בטיחות בדרכים - עו"ד לי גרשון, עוזרת ראשית ליועמ"ש, אגף יעוץ וחקיקה
עו"ד לי גרשון, עוזרת ראשית ליועץ המשפטי, הציגה סקירה על סמכויות ותפקידי הוועדה על פי סעיף 149 ו'.
הוצגו בפני הוועדה 2 הצעות עבור הרכב הקוורוס.
הצעה ראשונה: יו"ר ושני חברים.
הצעה שניה: שלוש מחברי הוועדה, קרי 5 חברים.
ההצעה הראשונה התקבלה ברוב קולות (5 חברים בעד), ולפיכך הרכב הקוורוס בפתח הדיון יהיה יו"ר ושני חברים.
3. סיכום שנת 2023 – בענייני בטיחות בדרכים והצגת תוכנית עבודה לשנת 2024
א. גב' דיאנה קוגן ברכה את הנוכחים ואת יו"ר הוועדה החדש.
גב' קוגן הציגה את תוכניות העבודה של מטה הבטיחות וציינה כי בשנה האחרונה חל קיצוץ משמעותי בתקציב אשר פוגע בעבודה השוטפת.
ב. מר אבי שמר הציג בפני חברי הוועדה את תוכניות העבודה לשנת 2024 לכלל האוכלוסיות בעיר. בנוסף הציג נתונים על תאונות הדרכים בין השנים 2020-2024 כולל, ועל המגמה הגוברת של תאונות הדרכים בהם מעורבים רכבים ללא רישיון.
ניכר כי מרבית הנפגעים מקבוצת הולכי הרגל הינם קשישים וילדים. מקרב רוכבי הדו-גלגלי, מרבית המעורבים הינם צעירים. ובתאונות הדרכים בהם מעורבים כלי מיקרו מוביליטי הנפגעים המסווגים חמור הנם ילדים ונערים. זאת על אף שהחוק קובע כי הרכיבה מותרת מגיל 16 מעלה.
מצ"ב מצגת.

ועדת בטיחות בדרכים

لجنة السلامة على الطرق | Road Safety Committee

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדת בטיחות בדרכים

4. בטיחות בדרכים בשכונת רמות

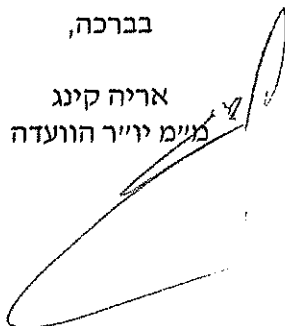
1. מר אבינעם שחור, יו"ר מינהל מעלה רמות
מר אבינעם שחור ציין כי ישנם ליקויים בטיחותיים באזור שכונת רמות וכן ליקויים תשתיתיים שטרם טופלו, הגורמים לתאונות דרכים רבות. בנוסף הדגיש את השינויים בעקבות הפיתוח של שכונת רמות ופתיחת טרמינל 'ארוזים' שיצר סיכונים חדשים לתושבי השכונה.
2. מר מוחמד עבדה, מנהל מחלקה בכיר לתכנון הסדרי תנועה מקומיים
מר עבדה התייחס לנושאים שהועלו על ידי המינהל, והציע מספר הצעות למניעת תאונות בשכונה.

5. נסיעת קטנועים ב"רובע היהודי"

- א. גבי שושנה שה-לבן, נציגת מינהל קהילתי "הרובע היהודי"
גבי שושנה שה-לבן, העלתה בפני הוועדה את הסיכונים שנוצרו בעקבות הנגשת העיר העתיקה לנכים, שהוביל לכניסת קטנועים ואופנועים וכלים לא ממונעים לרובע. השימוש בכלים אלו יוצר רעש ומסכן את הולכי הרגל ואת הרכבים.
- ב. מר מוחמד עבדה, מנהל מחלקה בכיר לתכנון הסדרי תנועה מקומיים
מר מוחמד עבדה התייחס לדבריה של גבי שושנה שה-לבן וציין שקיים תמרור האוסר כניסת רכב דו גלגלי בתוך הרובע.
6. סיכום - מר אריה קינג, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה
א. מר אריה קינג, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה, הודה למשתתפים, חזר וציין את חשיבות הנושא וביקש מכלל הגורמים לפעול בשיתוף פעולה לקידום הנושא.
ב. יו"ר הוועדה מבקש כי כל פעולה בתחום בטיחות בדרכים תתואם עם המטה לבטיחות בדרכים.
ג. המטה לבטיחות בדרכים יקדם סיור בשכונת רמות לחברי הוועדה, מחזיק תיק תחבורה, נציגי המינהל הקהילתי והממונה להסדרי תנועה להצגת הנושאים שעלו בדיון.

תמליל הישיבה מצורף בזאת ומהווה חלק בלתי נפרד מהדוח.

בברכה,
אריה קינג
מ"מ יו"ר הוועדה

ועדת בטיחות בדרכים

لجنة السلامة على الطرق | Road Safety Committee

מזכיר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ירושלים - ישיבת מטה בביטוחות 2-7-2024

נושאים להצגה:

- הצגת נתוני ת"ד ונפגעים 2020-2024
- עיקרי ת"ע לבטיחות בדרךכים לשנת 2023
- גיוס משאבים נוספים לתחומי חינוך והסברה

תמנ"צ ת"ד 2020-2024

פילוח נתוני ת"ד ה"ר 2020-2024

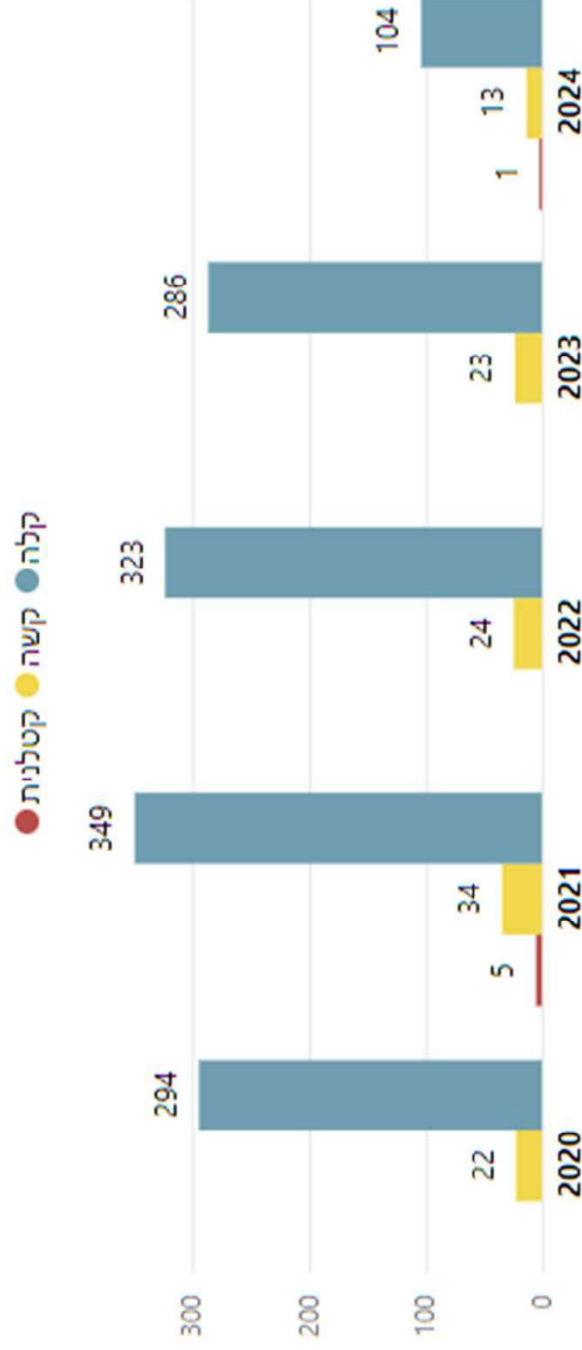

פילוח נהנוגי ת"ד עצמיות 2020-2024

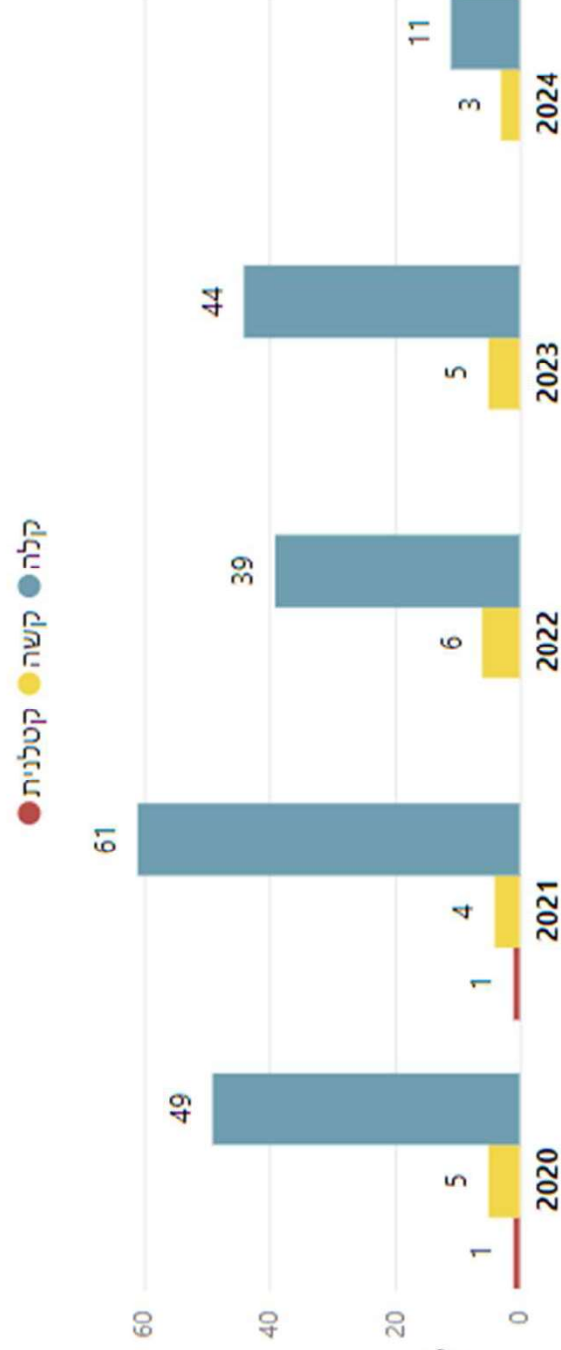

פילוח נתוני ת"ד חזית אל צד וחזית אל חזית 2020-2024

מספר תאונות דרכים מסוג התנגשות חזית אל צד

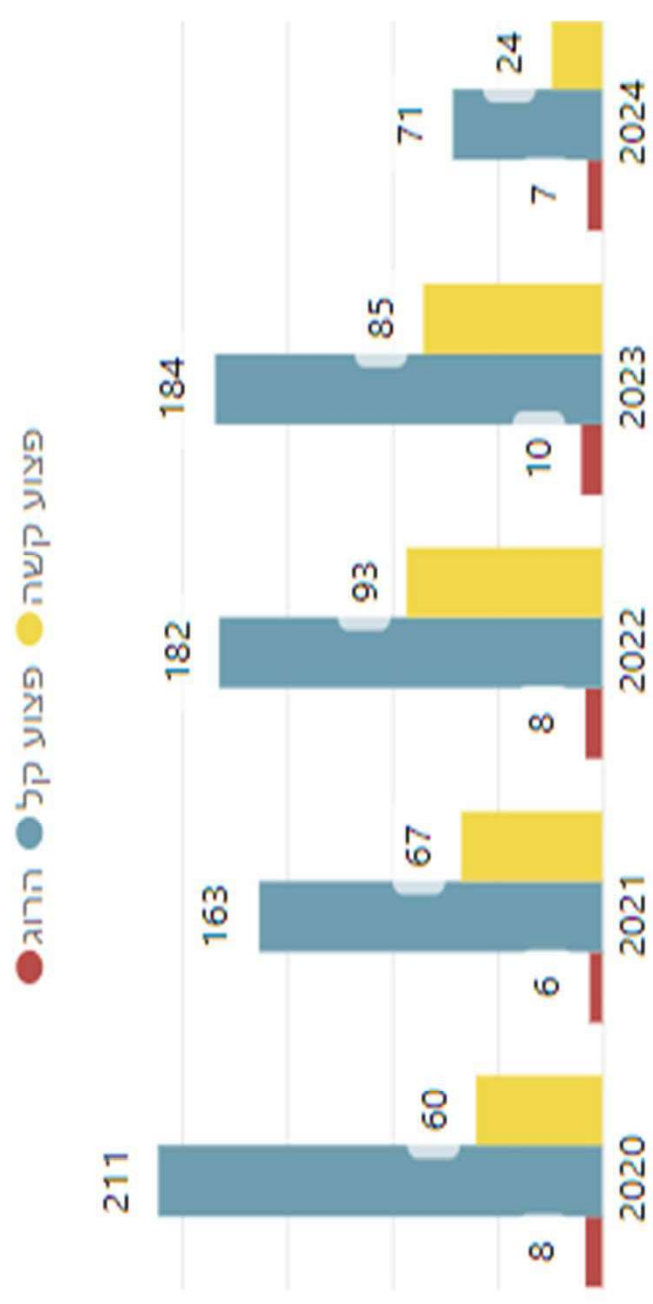
מספר תאונות דרכים מסוג חזית אל חזית

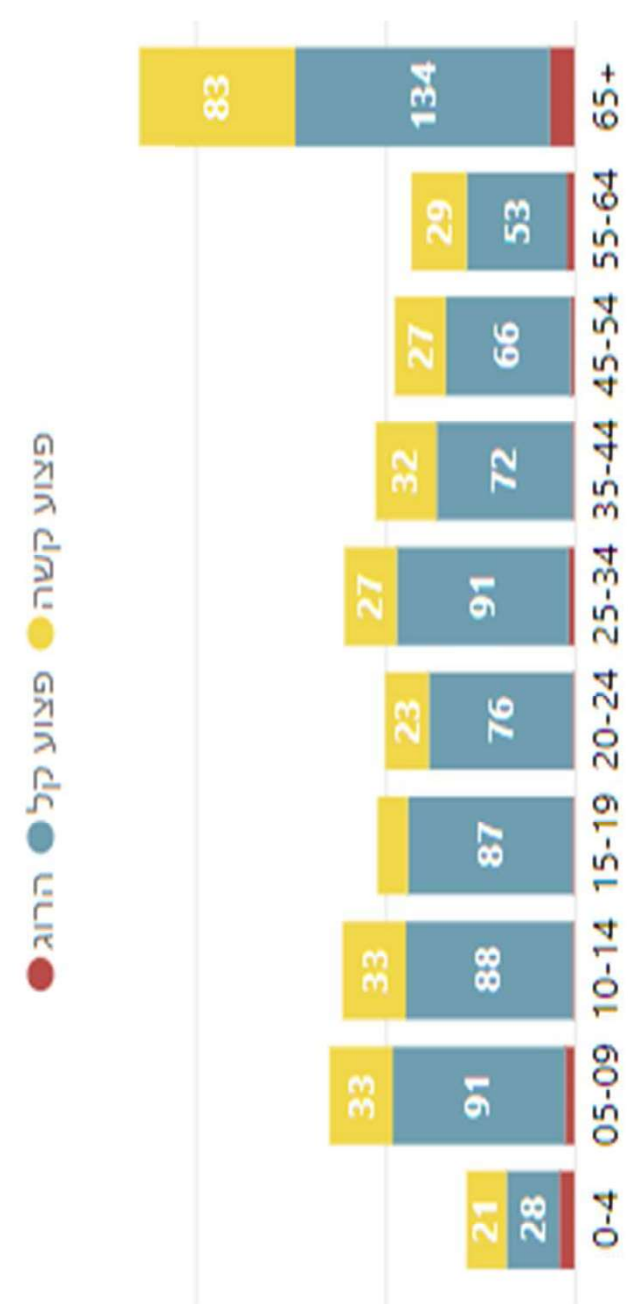
המנ"צ נפגעים 2020-2024

פילוח נתוני נפגעים ה"ר 2020-2024

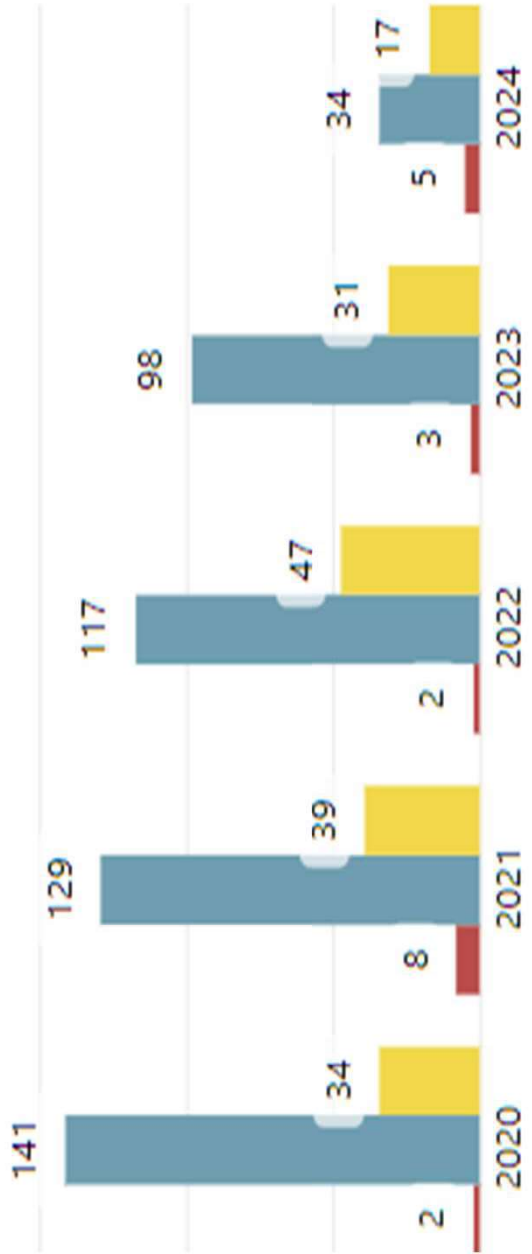
הולכי רגל שנפגעו לפי גיל

פילוח נהגיו נפגעים לוכבי דו"ג 2020-2024

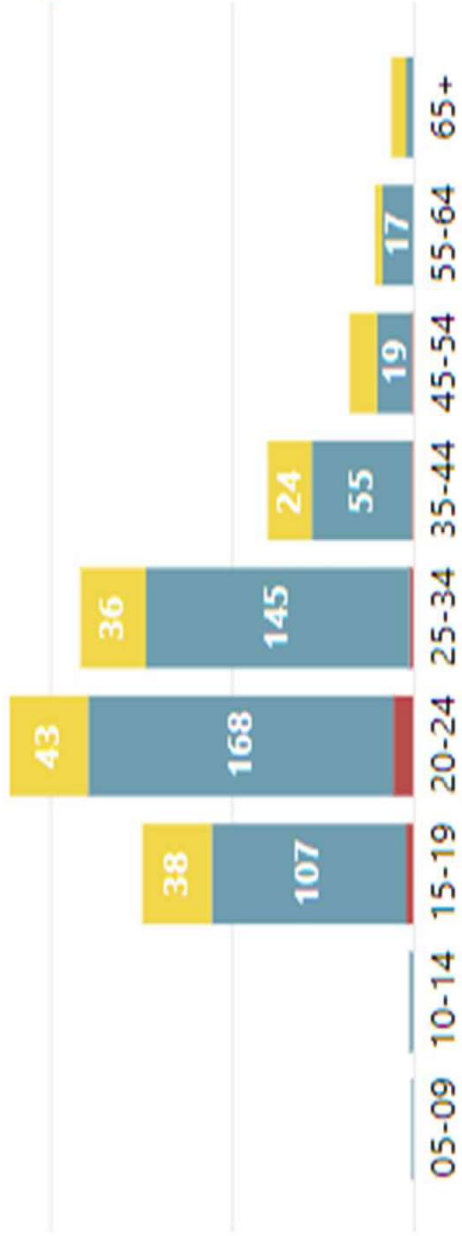
נהגי אופנוע שנפגעו לפי חומרת פגיעה

פצוע קל פצוע קשה הרוג

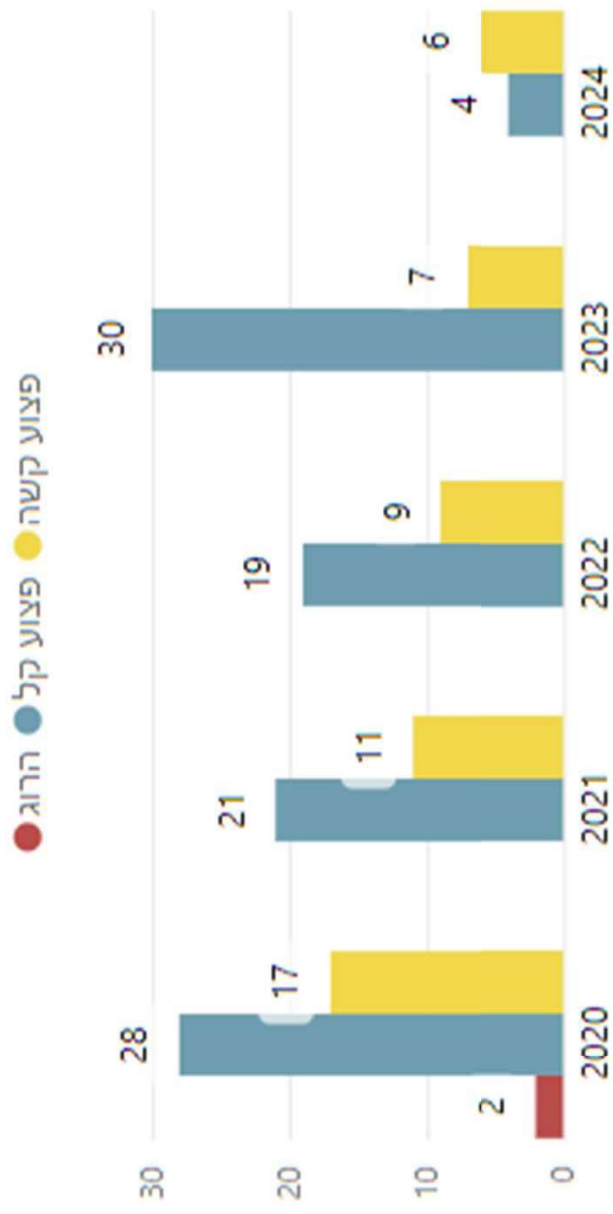

נהגי אופנוע שנפגעו לפי גיל

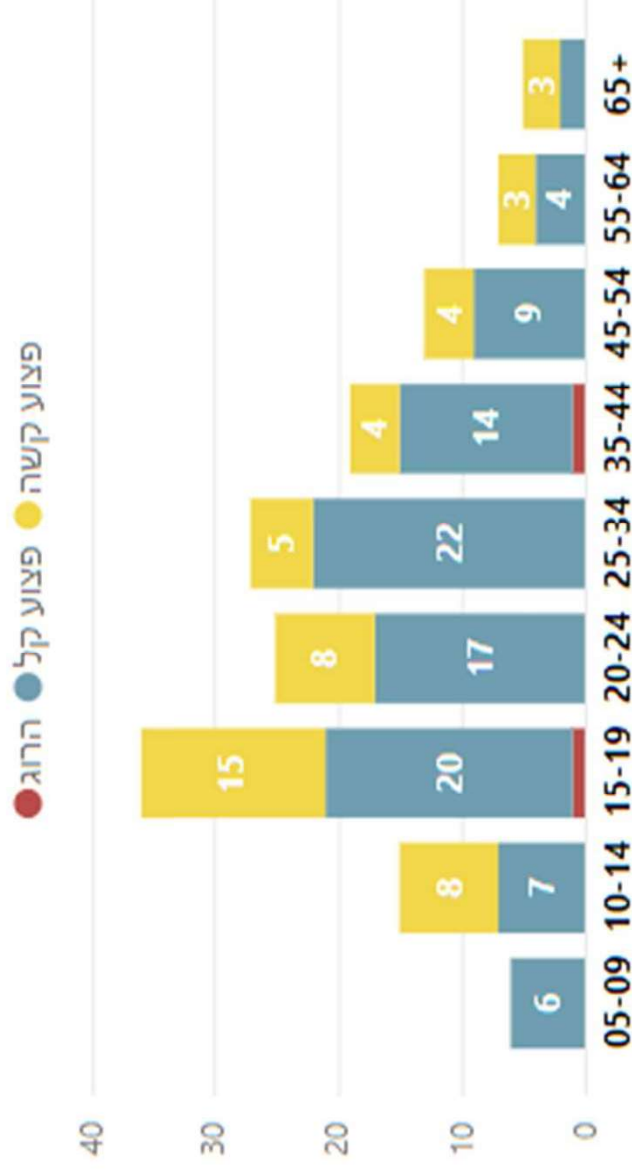
פצוע קל פצוע קשה הרוג

תמנ"צ נפגעים נהגי ונוסעי כלים חשמליים 2020-2024

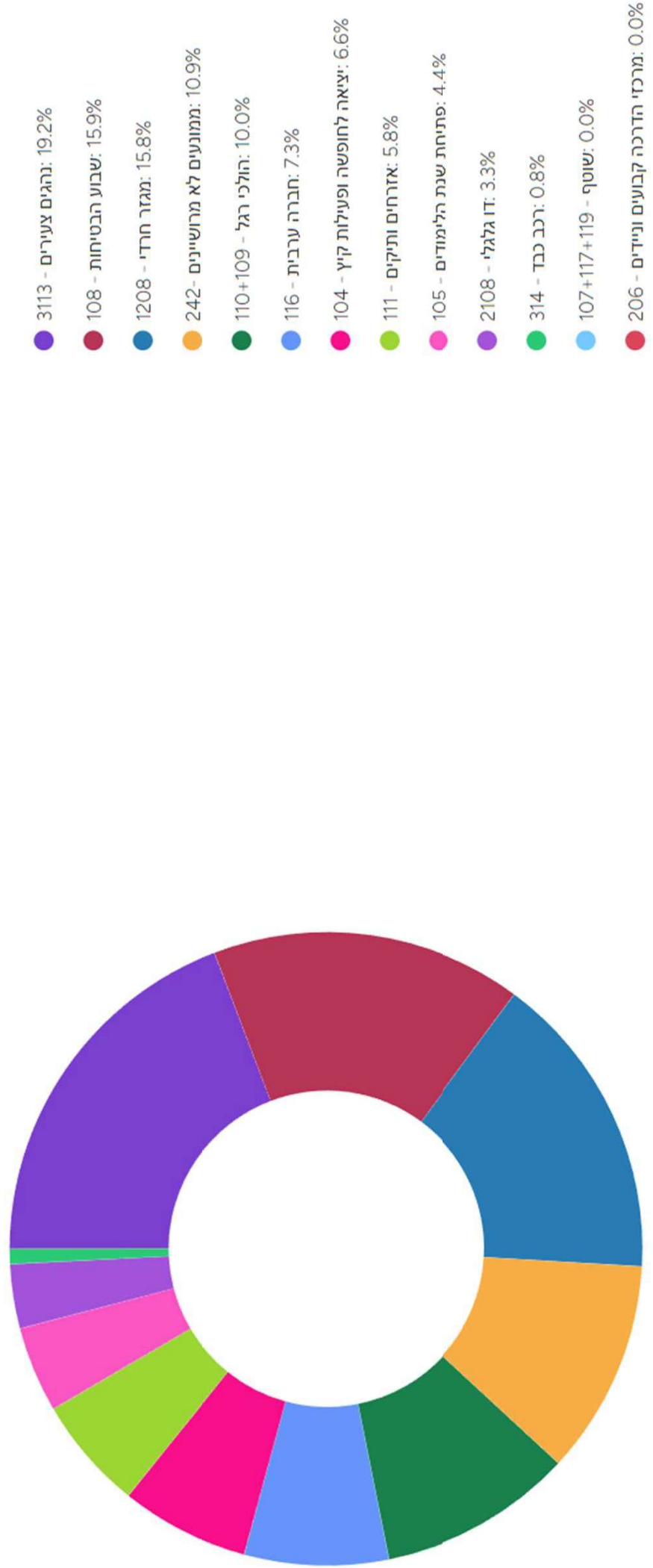

נהגי ונוסעי רכבים לא מרושיינים שנפגעו לפי גיל

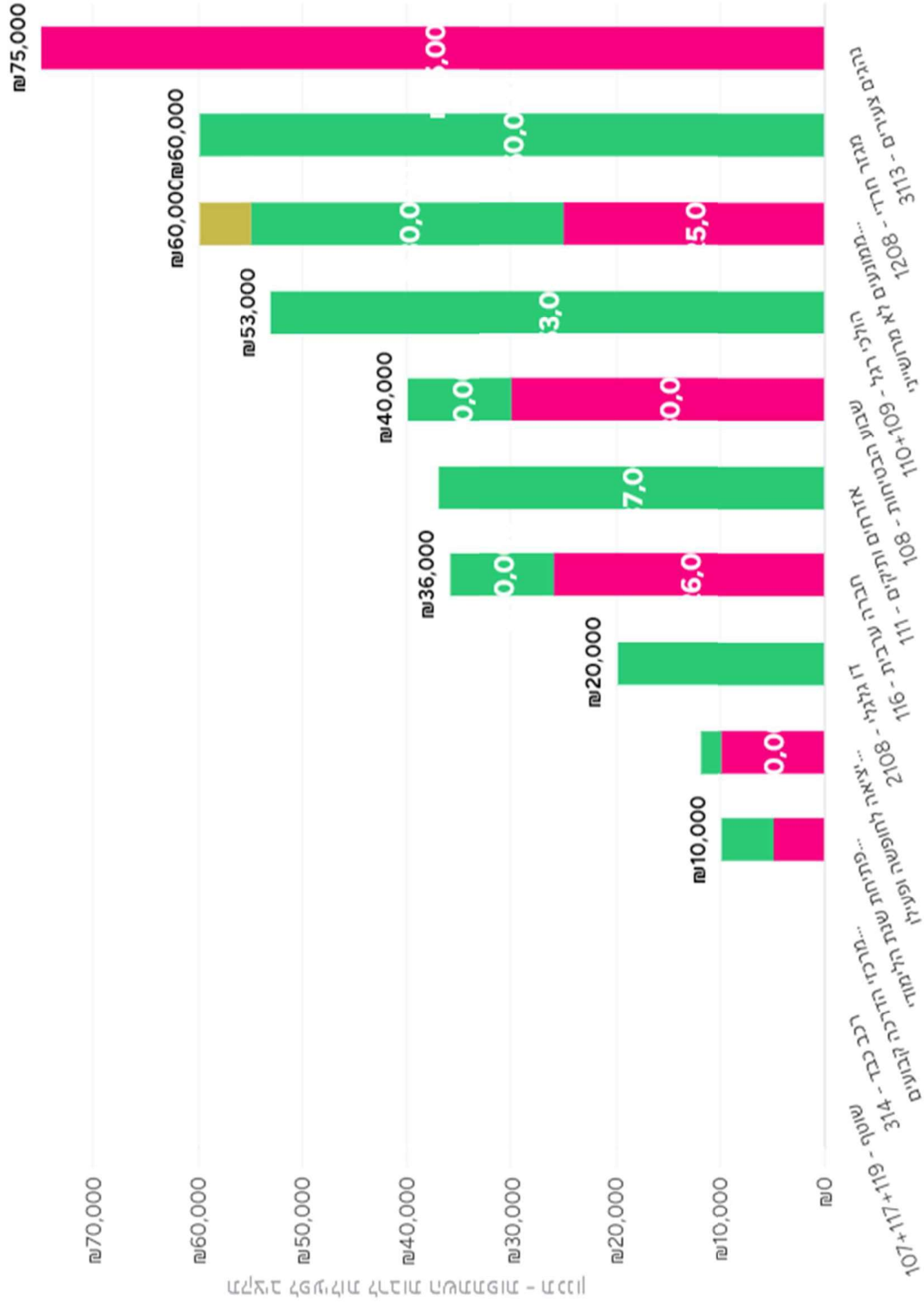
עיקרי המשמעויות

- מגמת עלייה במספר ת"ד קטלניות בעיר
- ת"ד במעורבות ה"ר:
שיעור ת"ד במעורבות ה"ר ממשוך להיות גבוהה מאוד ובעיקר המעורבות של קשישים וילדים
- רוכבי דו"ג – מזהה עליה חדה ומתחילת שנת 2024 נהרגו 5 רוכבי דו"ג זאת לעומת 3 בכל שנת 2023. מרביתם נהגים צעירים. עוד ניתן לראות כי מרבית המעורבים בתאונות אלו הנם בני נוער ונהגים צעירים. מעורבותם ברוב התאונות.
- **מיקרו מוביליטי** – ישנה ירידה במספר הנפגעים אך יחד עם זאת מתחילת 2024 נפגעו 10 רוכבים בהם 6 במצב קשה. רוב הרוכבים הנפגעים חמור הנם ילדים ונערים. בין השנים 2020-2024 יש כ – 25 ילדים שנפגעו בת"ד בהם 8 נפעים קשה. זאת על אף שהחוק קובע כי הרכיבה מותרת מגיל 16 ומעלה.

תקציב בטיחות בדרכלים:
התחייבויות – 316,000 ₪
מציינג עירייה – 79,000 ₪
סה"כ תקציב – 395,000 ₪

עיקרי ת"ע 2024

תודה!

ועדת בטיחות בדרכים – תמליל

מספר הוועדה: 1

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ו בסיון תשפ"ד (02.07.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: ישראל בלנקו

שעת תחילת הוועדה: 16:00

שעות סיום הוועדה: 18:25

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

אריה קינג:

שלום וברכה, אחר הצהריים טובים. אני שמח לפתוח את הועדה הראשונה בקדנציה הזו של ועדת בטיחות בדרכים, אני שמח מאוד שנמצאים פה איתנו קודם כל חבר ההנהלה יוסף מועלם, חבר ההנהלה יהודה פרוידגר, המשנה, אלחנן... יש לנו עוד מישהו פה?

דובר:

פזית.

אריה קינג:

פזית, הוא חבר הנהלה.

דוברת:

צעיר אבל

דובר:

אבל משמעותי.

דוברת:

משמעותי, מה זה.

אריה קינג:

חוץ מזה יש לנו פה עוד חברי ועדה? אני לא רואה פה.

דיאנה קוגן:

כן, יש לנו פה את אבי שמר נציג משרד התחבורה והבטיחות בדרכים.

דובר:

חבר בועדה?

דיאנה קוגן:

הוא חבר בועדה.

דוברת:

הוא לא חבר בועדה, אנחנו לא מינינו.

דובר:

אני מייצג את שרת התחבורה.

דוברת:

אתה נציג משרד התחבורה, בסדר, כן.

דוברת:

כן, הוא הנציג של משרד ה... ויש לנו פה את השוטר שלנו.

אריה קניג:

השוטר ואתה חדש.

דוברת:

אייל

אריה קניג:

אייל סמואל.

דוברת:

לא, הוא גם זמני, הוא זמני, נשלח זמני כי ראש האגף התחלף, הואיל לכבד אותנו מהיחידה של הבוחנים.

דובר:

חדש, עוד לא נכנס לתפקידו.

אריה קניג:

מי נכנס? החליף את ה...

דוברת:

לא, כבר אין, אלי לוי.

דובר:

אלי לוי.

אריה קניג:

ומי עכשיו?

דובר:

ועכשיו נכנס ערן דילון, היה...

אריה קינג:

ערן דילון היה ב...

דובר:

נכון.

אריה קינג:

והוא ביהושפט?

דובר:

הוא ביום ראשון מתחיל את תפקידו בעזרת השם.

אריה קינג:

מי החליף אותו שם ביהושפט?

דובר:

אמיר...

דובר:

אמיר משער האריות.

אבי שמר:

זה הסיפור מהאתל, נכון נכון.

דוברת:

הוא היה באתל, הוא היה פה.

אריה קינג:

טוב, וכמובן דניאלה קוגן שאיתנו.

דיאנה קוגן:

דיאנה.

אריה קינג:

דיאנה קוגן, שהיא התבשרתי עכשיו שזאת, היא חושבת לפחות, זה הישיבה

דוברת:

היא בטוחה.

אריה קינג:

היא חושבת שזה הישיבה האחרונה שלה פה.

דוברת:

היא יודעת את זה.

דיאנה קוגן:

אני פורשת ב-31 ליולי בעזרשת השם.

דוברת:

מה?

דובר:

באמת? מה קרה?

דיאנה קוגן:

בעזרת השם בשעה טובה ומבורכת. אני צריכה לברך על זה שהחיינו שנחיה ונגיע.

אריה קינג:

בעזרת השם נעשה עוד ועדה.

דוברת:

כמה?

דיאנה קוגן:

ארבעים ואחת שנה בעירייה.

אריה קינג:

ארבעים ואחת?

דיאנה קוגן:

שנה בעירייה.

יהודה פרוידיגר:

מה התחלת בגיל שמונה?

דובר:

שרות לאומי.

דובר:

שיהיה מספר עגול וגמרנו.

דיאנה קוגן:

זה, תשמע, זה כבר לא יעזור, זה כבר חתום. ברוך השם צריכים אותי, הקיץ קורא לי, הנכדים.

אריה קניג:

מי היועצת או היועץ המשפטי שלנו פה של הועדה?

דוברת:

בעקרון תמר קניאל, עורך דין קניאל, אבל לי קורטון

דוברת:

גרשון

דוברת:

גרשון, משהו כזה, כן.

דוברת:

תמר הייתה צריכה להגיע, היא מחליפה אותה.

אריה קניג:

יש לנו עוד מישהו שנכנס פה מחברי הועדה?

דיאנה קוגן:

נציג ציבור זה נמצא לימינך, מרדכי פדר.

אריה קינג:

ויש לנו עוד נציגת ציבור שלא פה, נכון? עופרה.

דיאנה קוגן:

אה, הוא היה, הוא היה קבוע, אני לא יודעת מי זאת עופרה, אבל בסדר.

אריה קינג:

כי יש כמה נציגי ציבור שמוגדרים על פי מה שכתוב פקודת העיריות אז אני צריך לראות.

דיאנה קוגן:

אז הוא הקבוע שלנו, הוא כבר שנים שנים.

דובר:

יש שמה כמה שמות, אני לא, צריך לראות מה ההגדרה.

אריה קינג:

על איזה הגדרה אתה נופל שמה אתה יודע?

דוברת:

אבל אריה אנחנו צריכים להביא אותם, אם הם הולכים להיות קבועים אז צריך להביא למועצה, בסדר?

אריה קינג:

ברור, ברור.

דוברת:

צריך להביא לאישור המועצה.

אריה קינג:

מי שאושרה זה עופרה.

דובר:

אני לא רואה אותה פה.

אריה קינג:

היא יושבת על תקן של רובריקה הכלל בפקודת העיריות. לעניינו אנחנו נבדוק את זה איפה זה נמצא. אז קודם כל אני רוצה לומר אני שמח מאוד, אני אגיד ככה, אני עצוב מאוד שהנושא הזה כל כך חשוב בעיר הזו, ירושלים, הקדנציה האחרונה נכחתי בישיבות ועדת הבטיחות בדרכים לא פעם ולא פעמיים, לצערי הרב, אני מוכרח לומר הנושא הזה של בטיחות בדרכים לא מקבל את תשומת הלב שהיה צריך לקבל. עופרה היא הנציגת ציבור שדיברתי מקודם... אז גם היא הצטרפה אלינו

דוברת:

אה עופרה, מאולפנת זה..

אריה קינג:

נכון. מורה לתעבורה, נכון?

דוברת:

כן כן.

דוברת:

מורה לחינוך תעבורתי.

אריה קינג:

חינוך תעבורתי.

דוברת:

עוד מעט יגיע גם המפקח.

אריה קינג:

הנושא הזה לצערי הרב מה שאני נוכחתי לדעת בקדנציה האחרונה לפחות לא קיבל את התשומת לב הנכונה בעירייה. היו פה ועדות שהיה צריך לגרד את הנוכחות של החברים כדי שיהיה בכלל ומי שהגיע בא כדי לסמן וי ולברוח. אני לא מאשים כל כך את האנשים כי אני חושב שהעירייה כעירייה בדומה לנושא אחר שבעבר טיפלתי בו זה איכות סביבה די היה נוח לכל מיני גורמים בעירייה שהדבר הזה לא יהיה על השולחן ולכן המטרה שלי לפחות אני חושב שזה אחד, לא אחד, נושא חשוב מאוד, מדובר פה בהצלת נפשות ממש וזה נושא שככל שהעירייה עוברת תהליכי פיתוח במרחב הציבורי של הרכבת הקלה, כבישים, מנהרות, שיפוצים, שדרוגים, כל הדברים האלו מבורכים אבל לצידם יש סכנות שאורבות בעיקר להולכי הרגל אבל לא רק ולצערי הרב בקטע הזה אנחנו מבחינתי אני אומר כסגן ראש עיר אנחנו נכשלו, אנחנו נכשלו. כל אחד שנהרג פה, ולא נהרג פה אחד ולא שתיים וגם לא עשרה, יותר, בירושלים, וזה רק בגללנו. אי אפשר להאשים את הנהגים, אי אפשר להאשים את הולך הרגל, זה בגלל העירייה ואני אמרתי את זה גם בהנהלת העיר שהייתה שבוע שעבר, אמרתי את

זה בצורה הכי בוטה שיש, גם בועדת כספים אמרתי את זה, לא יכול להיות שאנחנו מסכנים את תושבי ירושלים וזה מה שאנחנו עושים בפועל. אני לא יכול להאשים את הקבלן שבונה באיזה מתחם, אני מאשים קודם כל את העירייה בעבודות שהיא עושה במרחב הציבורי והיא מאלצת את הנהג לסכן את ההולך רגל או לסכן את עצמו, את הנהג עצמו וגם אנחנו גורמים להולכי הרגל להיכנס באמת... אל תוך מקומות שמסוכנים להם. ולכן אני ביקשתי את הנושא הזה

יהודה פרוידגר:

למה מכניסים את זה

אריה קינג:

אני בקשתי את הנושא הזה לטיפול מתוך תקווה לעגן ולארגן את הדבר הזה. היום זה מפוצל בכל כך הרבה מקומות שאני בטוח שאולי אולי, לא אולי, דיאנה יודעת, אבל אף אחד אחר פה לא יודע יש לך, התברר לי רק אתמול פתאום שיש איזה מישהו באיזה פונקציה שלא שמעתי עליה בשפ"ע. מה?

דיאנה קוגן:

אתה יכול לשאול את עבדה. עבדה, אתה מכיר את עבדה מאהא?

אריה קינג:

לא, לא, באהא. עבדה, עבדה באהא.

דיאנה קוגן:

מיהו? מהו?

אריה קינג:

שנייה, לא, לא, עבדה באהא אלדין.

מחמד עבדה:

עבדה באהא אלדין, מרכז תנועה שהיה אצלנו לפני כמה שנים.

דיאנה קוגן:

אז הוא מהנדס מה? הוא מהנדס בשפ"ע?

מחמד עבדה:

לא, לא, לא, מה פתאום, הוא היה במחלקת תנועה, עבר ל...

דובר:

היה בהסדרי תנועה, עכשיו הוא עבר לנתיבי ישראל.

אריה קינג:

אז עכשיו אני קיבלתי ממנו שלשום או אתמול קיבלתי שהוא חתום על כמהנדס כמתכנן, הוא בבטיחות בדרכים בשפ"ע, לא משנה, זה פונקציה שלא ידעתי על קיומה בכלל.

מחמד עבדה:

פעם הוא היה מהנדס תנועה במחלקת...

דיאנה קוגן:

נכון, באהא שלנו, נכון?

מחמד עבדה:

כן, כן, כן, באהא אלדין.

אריה קינג:

אז היא, יש פה גם במנחי, יש פה גם בחברות העירוניות, יש פה גם בתושיה, יש פה גם אצל דיאנה, ויש פה גם את שפ"ע והמטרה שלי לעשות, זה המשימה שלי לפחות שלקחתי על עצמי כיושב ראש הועדה השנה הקרובה לארגן את הדבר הזה, לתת הרבה יותר משאבים ממה שיש עד היום והשורה התחתונה זה לסיים את הקדנציה שאין לנו הרוג אחד בירושלים, זו המטרה. אין הרוגים.

דובר:

כל הכבוד.

אריה קינג:

זה המטרה, אני אומר, זה לא משנה.

דוברת:

סליחה, זה גם לא הרוג אחד ולא פצוע אחד. צריך לשאוף לאפס.

דובר:

לא היה אף הרוג מהולכי רגל. מהולכי רגל לא היה אף הרוג.

אריה קינג:

רגע, זה אופניים גם וקורקינט? אני לא בטוח שזה נכון.

דובר:

לפני שנתיים-שלוש המשטרה דיווחה לנו.

אריה קינג:

לא, אני אומר לך, אני הייתי פה בכל הועדות.

דובר:

אין דבר כזה, אתה תראה תכף, יש לנו, חברים, יש גרף מ-2014 עד 2024, אתם תראו חלק מהנתונים פה ואז

אריה קינג:

תבינו כמה המצב שלנו חמור. אני אומר עוד פעם, אני לא מאשים לא את הולך הרגל, לא את הנהג, לא את, אף אחד, רק אותנו כעירייה. רק אותנו, רק אותנו. אם יש ערים באירופה הרבה יותר גדולות, הרבה יותר צפופות מירושלים ואף אחד לא נהרג שמה, אין סיבה שבירושלים לא נהיה אותו הדבר. הכל שאלה מה יותר חשוב. אם נרוויח או נחסוך יותר על חשבון, תמיד אני אומר, אמרתי את זה גם לראש העיר, אם זה היה הילד שלך או הנכד שלך היית מוותר על עוד חצי מיליון שקל בפרויקט? בחיים לא, גם לא שתי מיליון שקל וככה אנחנו צריכים להסתכל על כל פרויקט פה בירושלים ולצער הרב אנחנו רחוקים מזה בכלל. אז זה המטרה שלי, אפס הרוגים בסוף הקדנציה, מי שיקבל את התפקיד הזה בעוד חמש שנים יוכל לדעת שהוא רק צריך לשמר את המצב ובעזרת השם זה יהיה מהלך של כולנו. אז זה הפתיח שלי ואני מבקש מעורכת הדין

לי גרשון:

לי.

אריה קינג:

לי גרשון לקחת את הזכות הדיבור.

דיאנה קוגן:

רגע, רק נעביר את המיקרופון.

לי גרשון:

אחר צהריים טובים. אני רוצה להציג בפניכם את החוק בעניין ועדת בטיחות בדרכים, כמה דגשים. אתם יכולים להביט, לפי סעיף 149' לפקודת העיריות המועצה תבחר ועדה לבטיחות בדרכים שתפקידה ליזום ולתכנן פעילות בתחומים הנוגעים לבטיחות בדרכים. הועדה תגיש לאישור המועצה את תוכניתיה ותפקח על ביצוע התוכניות המוצעות. הועדה חייבת להתכנס כל רבעון. בעודה הראשונה צריך להחליט על פורום שזה מספר מינימום של חברי ועדה לצורך קיום דיונים והתנהלות

כללית של הועדה. מי בעצם חברי הועדה? סך הכל חמישה עשר חברים בראשם ראש העיר או סגנו שהוא ממלא מקומו הקבוע שהוא יהיה היושב ראש. שתיים, מהנדס העיר או מי שהסמך מבין עובדי העירייה. שלוש, מנהל אגף חינוך או מי שהסמך מבין עובדי העירייה. ארבע, חברי המועצה או בעלי תפקידים אחרים בעירייה כפי שיקבע ראש העיר. בסך הכל חמישה עשר חברים ועדה. חמש, נציג שר התחבורה שימנה שר התחבורה. שש, נציגי גופים העוסקים בבטיחות בדרכים ונציגי שכונות המצויות בתחום העירייה כפי שיקבע ראש העירייה. בסך הכל חמישה עשר חברים ועדה. שבע, נציג השר לביטחון פנים שימנה מפקד מרחב שבתחום סמכותו נמצאת העיר. אלה בעצם הקווי בסיס של הועדה הזאת שמספר החברים צריך לקבוע בוועדה הראשונה את הכמות חברים המינימלית שתשתתף בדיונים והחברים עצמם.

דובר:

אז אנחנו צריכים לבחור פורום.

אריה קינג:

זהו, את סיימת את הסקירה שלך?

לי גרשון:

זה החוק, זה מה שהחוק אומר. זה מה שצריך.

אריה קינג:

בסדר גמור. אני, אז קודם כל אני רוצה להעלות הצעה שה... יהיה שלושה אנשים, שלושה חברי ועדה כמובן כדי לכנס ועדה. מי בעד?

דוברת:

שלושה חברים בכל מחיר כאילו?

אריה קינג:

שלושה.

דוברת:

שנייה רגע, שלושה כולל אחד פלוס היום פלוס שניים או שלושה והיום?

אריה קינג:

שניים פלוס היום. שלושה בכלל.

דוברת:

ולא משנה תחילת ועדה רבע שעה מהועדה מבחינתך אם אין שלושה חברים אתה לא מקיים ישיבה.

אריה קינג:

אני חושב שהנושא הזה הוא, כמו שאמרתי מקודם.

דוברת:

אין בעיה, לא, אני רק רוצה לחדד.

אריה קינג:

נושא שמדובר בו בחיי אדם ואני לא רוצה לקבל החלטות בנושא הזה לבד. אם אני אמצא את עצמי לבד פה או שכל אחד... אז מי שלא מסוגל לעבוד בזה אז אנחנו נמצא אחרי כמה זמן...

יהודה פרוידגר:

חברי ועדה אתה מתכוון מבין חברי מועצת העיר או...

דוברת:

בועדה.

אריה קינג:

תיק שר תחבורה.

דוברת:

מה שהיא אמרה.

יהודה פרוידגר:

אני חושב ששלושה זה פחות מדי. אני לפחות לפתיחה הייתי מציע שליש, חמישה, שהוא שליש מחברי הועדה לפחות לפתיחה.

אריה קינג:

זה לא יהיה, יהודה. ההבדל בינך וביני ש... בחמש שנים האחרונות

דוברת:

הוא היה במספר פגישות.

אריה קינג:

אולי היית, אני אומר לך לא היה

יהודה פרוידגר:

הייתי חבר אז בקדנציה...

אריה קינג:

אני ראיתי מה קורה פה, לא מגיעים, לא מגיעים, מגרדים פה, מחפשים פה מישהו על הקירות פה.

יהודה פרוידגר:

נציגי ה...אני מציע שליש ואם לא אחרי רבע שעה עם שלושה אבל בוא לכתחילה נשאף שיהיה שליש.

אריה קינג:

אחרי רבע שעה, סליחה, שלושה רבע שעה או שלושה מלכתחילה, אותו הדבר, מה ההבדל? או שזה מספיק או שזה לא מספיק. אם זה מספיק גם אחרי עשרים דקות, גם חמישה זה לא מספיק.

דוברת:

אני יכולה להציע עוד דבר בבקשה? אני בעד מה שאמר אריה, אני מוסיפה לזה שאנחנו נבקש שיהיו גם שני חברי הנהלה או מועצה ואז זה ישלים את השליש שלו. זאת אומרת שלושה חברי ועדה ועוד שני חברי הנהלה ואז יהיה חמישה.

אריה קינג:

אז יהיה חמישה.

דוברת:

אז יהיה חמישה.

אריה קינג:

לא, אני מדבר על שלושה סך הכל.

דוברת:

מה זה משנה?

אריה קינג:

שלושה סך הכל.

דוברת:

ולא איכפת לך שלא יהיו חברי הנהלה או משהו כזה?

אריה קינג:

לא, אם זה לא מעניין אותם שלא יבואו, הרי אני אדאג גם לבקש להחליף אותם אחרי כמה, אם אני יודע אחרי כמה פגישות, ישיבות שהם לא מגיעים נבקש להחליף למי שזה כן מעניין אותם.

דוברת:

הנה פה חברי הועדה, חברי הועדה.

אריה קינג:

יש פה מישור רוצה להציע הצעה אחרת?

דוברת:

אבי.

אבי שמר:

אני, זה החלטה שלכם. אני אגיע כנראה בכל מקרה.

אריה קינג:

יופי, תודה.

דובר:

יש לך כבר יש לך ראש ועד אחד ש...

דוברת:

מה אתה אומר...

דובר:

אני אומר מה שאריה קובע

דוברת:

סבבה, לא, אבל צריך להשמיע את קולך בתור חבר, זה סבבה.

דובר:

בסדר.

אריה קינג:

טוב, אז יש לנו הצעה אחת, שלושה מתוך החברים ואתה מציע חמישה. מי בעד שלושה?

דוברת:

רגע, נספור. הנה אבי מצביע, מרדכי מצביע, הנה. יונה סופרת. לא, את לא חברה.

דוברת:

לא, לא שאלת את ...

אריה קינג:

לא, לא, את חברי הועדה, את חברי הועדה צריכים לאשר.

דוברת:

אני לא חברה יותר, זה בסדר, אני לא חברה.

דוברת:

אז יש פה אז ארבעה לדעתי, נכון? היו ארבעה. אריה, מרדכי, אבי ואריאל ראיתי, נכון?

אריה קינג:

איזה אריאל? אה אריאל הצביע כן ועופרה.

דוברת:

סליחה, ועופרה, אז חמש. חמש בעד ההצעה הראשונה. מי בעד ההצעה השנייה? אריה אתה לא צריך לרשום.

דוברת:

לא, הוא רושם את השמות.

דוברת:

לא, לא צריך לרשום, אנחנו

דוברת:

הוא רוצה, הוא חרוץ.

אריה קינג:

כן, מי בעד חמישה כדעת הצעת יהודה? שלושה.

דוברת:

שלושה בעד ההצעה.

דוברת:

נציג של תושיה או מהנדס העיר.

אריה קינג:

ייעוץ משפטי. יש לנו עוד משהו שאנחנו צריכים לעשות מבחינת הפורמליקה בישיבה הראשונה?

דוברת:

לא, זה לפי החוק.

אריה קינג:

או.קיי, יופי. אז אני שמח ישר לקפוץ ל...

יהודה פרוידגר:

רגע, לי יש שאלה, זה חייב חייב להתכנס איקס פעמים בשנה?

דוברת:

ארבע פעמים בשנה, אחד לרבעון.

אריה קינג:

אחד לרבעון זה מינימום.

דיאנה קוגן:

אז אריה, רק נסכם את זה שההצעה שלך התקבלה שהפורום שנקבע הוא שלושה חברי ועדה, יו"ר ופלוס שני חברים, לאו דווקא חברי הנהלה.

אריה קינג:

יו"ר או מישו ממלא, אם אני לא אהיה, מישו במקומי.

יהודה פרוידגר:

יש לך ממלא מקום?

אריה קינג:

אני חושב שיש.

דובר:

אתה צריך גם ממלא מקום, לא?

אריה קינג:

לא, לא.

דיאנה קוגן:

יו"ר או מ"מ פלוס שני חברי ועדה, או.ק.

יהודה פרוידיגר:

היו"ר יכול למנות ממלא מקום?

דיאנה קוגן:

ממלא מקום הקבוע.

דוברת:

הקבוע.

דיאנה קוגן:

לא, ממנה מקום הקבוע זה אריה.

דוברת:

זה אריה, או.קיי.

דוברת:

אבל בסדר, יו"ר, מי שמכהן כיו"ר באותה ישיבה.

אריה קינג:

לישיבה, או.קיי, אין בעיה, יושב ראש הישיבה ועוד שני חברים.

יהודה פרוידיגר:

אז מה אתה יכול למנות יו"ר עד הוק בישיבה מסוימת?

דיאנה קוגן:

כן, כן, לכל ישיבה

יהודה פרוידיגר:

נגיד שאתה לא נמצא, אתה יכול להגיד אדון מועלם, בוא תהיה אתה יושב ראש.

דיאנה קונג:

כן, הוא לא יגיד יהודה.

יהודה פרוידיגר:

אנחנו חברים, מה את חושבת.

דוברת:

שנייה, זה לא כזה מדויק אבל, כי אנחנו, אני שנייה והלית תגידי לי אם אני טועה. אנחנו, אתה מ"מ של יו"ר הועדה שהוא ראש העירייה, לך אין מ"מ ואני לא חושבת שאתה יכול לבוא ולהגיד יהודה אני לא נמצא אתה תהיה זה שזה.

אריה קינג:

אז ראש העיר יגיע.

דוברת:

כשאנחנו התייעצנו עם

אריה קינג:

בסדר, לא משנה.

דוברת:

לא, לא ראש העיר. כשאנחנו התייעצנו עם יהושפט הוא אמר שבמועצה או אלו או אחרים זקן החברים הוא יהיה

דובר:

זקן מבחינת הגיל או זקן מבחינת הותק?

אריה קינג:

עזבי, עזבי אותך, יהושפט שיבוא לפה יספר את הסיפורים. איזה שטויות.

דובר:

יונה, בלומנשטוק היה ממלא מקום של זה, הוא לא נראה לי הסגן

אריה קינג:

איזה שטויות, מאיפה הבאת, זקן הזה... (כמה מדברים יחד). טוב שנגיע לנהר נחצה אותו ואנחנו עוברים לסעיף שלוש. סעיף שלוש לסדר היום הוא סיכום שנת 2023 ומי שיוביל את הדיון פה זאת דיאנה יחד עם אבי, בבקשה.

דיאנה קוגן:

בואי נעביר את זה. קודם כל, אני מברכת את היושב ראש החדש שלנו, אני רק רוצה להודיע לפורום הזה, זה פורום חגיגי לגמרי, זה פעם ראשונה אחרי הרבה מאוד זמן שהפורום הוא כזה גדול ושיש בו נוכחות כל כך גדולה.

דובר:

בפורום חגיגי יש כיבוד בדרך כלל.

דיאנה קוגן:

אה לא, תכף אני אראה לך למה אין כיבוד, כי אנחנו הכי עניים בעיר, אז תכף תבין את הסיבה שאין כיבוד כאן. אבל באמת אני מברכת את

יהודה פרוידגר:

כיבוד זה מתקציב מזכירות, לא?

דיאנה קוגן:

תודה. בסדר, אז המזכירות נמצאת במקרה...

דוברת:

אבל רעות הביאה כיבוד.

דוברת:

אני לא יודעת מה אתם רוצים.

דיאנה קוגן:

אבל באמת עכשיו ברצינות אני רוצה להגיד, מה שחשוב, כל מה שאמר אריה אני פשוט מתרגשת ואני קצת גם ככה מצרה שאני הולכת בתקופה שבאמת מישוהו אחר מישוהו איכפת לו לוקח את העניין. אני הבנתי שגם הוא דרש את התפקיד אלא לא זרקו לו וזה מה שמאוד מאוד חשוב וצריך להגיד. תמיד היו צריכים להתחנן בפני מישוהו שיואיל בטובו לקחת את התיק הזה של בטיחות

בדרכים כי לצערנו אנחנו נמדדים בסוף בתוצאות השליליות. אף אחד לא ראה שהעיר ירושלים זכתה בפרס במקום ראשון בערים מטרופוליניות

דוברת:

לבטיחות בדרכים.

דיאנה קוגן:

לבטיחות בדרכים. ואף אחד לא עשה את זה לפניו ואני ממש מברכת אותך אריה ואתה כזה בולדוזר, אני מאוד מקווה שכמו שהצלחת בנושאים אחרים שבאמת תוכל לעשות את מה שאתה מצהיר ואומר. נמצא פה אבי שמר, אבי שמר למי שלא יודע, הרוב פה מכירים את אבי שמר, אבי שמר הוא הנציג של משרד התחבורה אבל הוא בעצם כאן הוא המנהל אזור ירושלים והסביבה, כרגע הוא גם ממלא את המקום של מרחב דרום. בכל מקרה תקציב של הרשות של המטה הבטיחות העירוני ומקורו שמונים אחוז מהרלב"ד ועשרים אחוז מציינג של עירייה. כך שמי שפה מביא את הכספים ומי שמביא לכאן גם את האג'נדה ואת כל המדיניות של ניהול הבטיחות בדרכים זה הרשות הלאומית ואבי הוא כבר שתיים עשרה שנה פה איתנו, הוא חבר אמיתי והוא הרבה פעמים נתפס כבאמת עובד עירייה מאשר הוא עובד של הרלב"ד ומגיע לו הרבה זכויות. אז אבי תתחיל אתה עם זה ואני אשלים עם האחרים.

אבי שמר:

אני אשמח רק שהעכבר יגיע אליי כי אני רוצה להציג את ה...

דיאנה קוגן:

אני אביא לך אותו בכבוד.

דוברת:

אף פעם לא ביקשו עכבר באופן אישי כזה.

דיאנה קוגן:

בבקשה, בכבוד. היום אני הדיילת מגישה.

אבי שמר:

אז אני קודם כל רוצה לברך אותך אריה בבחירה של יושב ראש מטה הבטיחות, זה לא מובן מאליו, בעיניי אחד הדברים שכן מצאו חן בעיניי זה האמירה שלך לגבי איגום משאבים. אז אם נשים את זה על השולחן, אם אני מסתכל חמש עשרה שנים אחורה על התקציב של בטיחות בדרכים לעיריית ירושלים, היינו בסביבות שני מיליון שקלים, היום אנחנו שלוש מאות.

אריה קינג:

שלוש מאות אלף.

אבי שמר:

שלוש מאות ושישה עשר אלף.

דיאנה קוגן:

שלוש מאות ושישה עשר.

אבי שמר:

יופי של דיוק. אז אנחנו היום עומדים על שלוש מאות ושישה עשר אלף שקלים, בהתחייבות אנחנו במקום אחרל גמרי. אני רוצה להגיד לכם שהשנה הטובה ביותר מבחינת נתוני תאונות דרכים בירושלים הייתה שנת 2014, בשנה הזו היו לנו שישה הרוגים בלבד. אני רוצה להגיד לכם שאנחנו ב-2024 סיימנו מחצית שנה עם שניים עשר הרוגים. שניים עשר הרוגים בשישה חודשים. בעיר ירושלים בעיניי זה שיא שלא ראינו אותו הרבה מאוד שנים. אני כולי תקווה שאני ואתה נשתף פעולה מעבר לועדות. נצטרך לשבת לפגישות עבודה, לדייק את המשימות, לדייק את הנושאים שצריך לטפל בהם, צריך לראות שמביאים תקציבים נוספים. התקציב הזה לא יכול לתת מענה לעיר כמו ירושלים. תל אביב לשם הדוגמה מוציאה שני מיליון שקלים מכיסה לטובת קידום בטיחות בדרכים.

דיאנה קוגן:

עירוני, תקציב עירוני.

אבי שמר:

תקציב עירוני. בנוסף למאתיים שמונים שהיא מקבלת מהרלב"ד. צריך להבין שזה פחות או יותר הפרופורציות וכולי תקווה שגם בעיריית ירושלים ימצא המקור התקציבי למימון פעילויות של בטיחות בדרכים.

דובר:

אגב, הכל נמדד בהרוגים ולא בפצועים או משהו?

אבי שמר:

יש גם וגם, אתה תכף תראה.

דובר:

זה בדרך כלל הולך ביחד.

דובר:

תכף תראה, יש גם הרוגים, פצועים קשה ופצועים קל.

אבי שמר:

אז אני באמת אתחיל עם ההצגה של נתוני תאונות דרכים ונפגעים לשנים 2020-2024, אני אציג את עיקרי תוכנית העבודה של 23' זה דיאנה תציג.

דיאנה קוגן:

לא, לא, אתה תציג את זה, אתה יכול.

אבי שמר:

אני לא יודע על 23'.

דיאנה קוגן:

אתה תקצר את זה.

אבי שמר:

דיאנה, אני לא הכנתי על 23'. אני הכנתי

דיאנה קוגן:

אה בסדר.

אבי שמר:

אני הכנתי את 2020 נתונים ותוכנית עבודה של 2024, זה כן. אנחנו צריכים לאשר אותה פה, כלומר את תוכנית, עיקרי תוכנית 24' אנחנו נצטרך להעלות אותה פה ולאשר אותה. אז אלה הנתונים. אתם יכולים להתרשם, אני מתנצל, אני ממש לא רואה כל כך טוב, האור בעיניים.

דוברת:

אתה רוצה לבוא אליי?

דוברת:

בוא בוא תחליף איתי.

אבי שמר:

תודה. אז אפשר לראות פה את הנתונים. אתם יכולים לראות שיש פה מגמה של עלייה. הנתונים אגב עד 2023 זה שנים מלאות, שלא נתבלבל, שנים מלאות עד 23' וחציון ב-2024. מה שחשוב להגיד על

2024 שהנתונים של ההרוגים השניים עשר האלה, השתיים עשרה תאונות קטלניות זה מאה אחוז נכון אבל לגבי נתוני פצועים קשה ופצועים קל זה נתונים חלקיים חוזר חודשיים אחורה. בגלל בעיות של נתונים הנתונים האלה לא סופיים. כלומר מה שאתם רואים בנתוני פצועים קשה ופצועים קל

דובר:

זה הולכי רגל?

אבי שמר:

סליחה?

דובר:

זה רק הולכי רגל?

אבי שמר:

לא, לא, לא, זה הכל.

דיאנה קוגן:

זה הכל.

אבי שמר:

תכף אתה תראה, אני תכף אתחיל לפרט על

אריה קינג:

צריך לזכור שאנחנו מדברים על 2021 זה קורונה.

דוברת:

כן, אבל עדיין.

דובר:

לא, לא, רק שנבין את ה...

אבי שמר:

20 קורונה, 2020 הייתה קורונה.

דוברת:

לא, גם 21, זה נכון.

אבי שמר:

אז אפשר לראות פה שוב את הפילוח נתוני תאונות דרכים במעורבות הולכי רגל, אם כבר שאלת, אדוני, אז בבקשה אלה הנתונים שמתייחסים אך ורק להיפגעות הולכי רגל. אתם יכולים לראות את המספרים. רק בשביל הדוגמה ב-2020 יש לנו מעל מאתיים הולכי רגל, כמעט מאתיים חמישים הולכי רגל שנפגעו, בהם שישה הרוגים, חמישים ושמנה פצועים קשה. זה נתונים קשים מאוד. אני רק אזכיר פצוע קל, לא פצוע קשה, פצוע קל שנפגע בתאונת דרכים יכול לעבור מסכת של גהינום של שישה ושמנה ניתוחים, של תהליכי שיקום ארוכים, של שנים של תהליכי התאוששות מהמצב גם הרגשי וגם הפיזי, חשוב להבין את המשמעות האלה. לצערי 2024 לא מבשרת טובות. אנחנו כבר עכשיו בעצם עברנו בחציון יותר הרוגים מאשר ב-'22, '21 ו-'20. אם היינו בשישה הרוגים בכל שנה לשנה שלמה אנחנו בחציון היום כבר עם שבעה הרוגים. אז הנתונים הם קשים. תכף נראה שזה מתייחס גם לקבוצת רוכבי הדו גלגלי.

דובר:

יכול להיות שזה... יש פה המון עבודות בכביש, זה קשור?

אבי שמר:

תראה, תראו, תראו אני לא הייתי קופץ למסקנות שבאותם אזורים שבהם יש דווקא את העבודות, או קיי?

דובר:

בכל העיר יש, גם ב...

אבי שמר:

זה קורה בכל רחבי העיר גם במקומות שאין עבודות. יש היבטים התנהגותיים של הנהגים. אני אספר לכם סיפור, סיפור שקרה פה בחמש עשרה לאפריל, הולך רגל, שעה עשר בלילה, הולך רגל חוצה בקינג ג'ורג' ונפגע מרוכב קטנוע, שליח של פיצה האט, הבן אדם הזה נהרג במקום מפגיעה של רוכב קטנוע. הרוכב הזה נסע במהירות שלא תאמה את תנאי הדרך מעבר למהירות המותרת, כשסניף פיצה האט נמצא ארבע מאות מטר הוא פשוט היה בחזור מהמשלוח שלו וכמובן מנסה להגיע כמה שיותר מהר לסניף שלו כדי לעבור למשלוח הבא. חשוב להבין אלה הנתונים, זה לא קשור לעבודות תשתית.

דוברת:

זה היה במדרחוב?

אבי שמר:

סליחה?

דובר:

לא, בקינג ג'ורג'.

אבי שמר:

לא, לא, בקינג, על קינג ג'ורג' פינת מאיר שחר.

דובר:

פיצה האט זה יפו קינג ג'ורג' בפינה. הוא ירד בקינג ג'ורג'.

דובר:

זה נקרא סניף...

אבי שמר:

יש לכם נתונים בתוך העיר שבמקומות מסוימים יש יותר תאונות מאשר במזרח העיר.

דובר:

ברור, בוודאי. יש לנו בירושלים צירים שהם

דיאנה קוגן:

זה נקרא מוקדי תאונות.

אבי:

עם הכי הרבה תאונות בארץ, הכי הרבה בארץ, דרך חברון, שדרות גולדה מאיר, זה שני הצירים שהם הכי הרבה עם תאונות בארץ. לא, לא הייתי מגדיר אותם אדומים אבל תקשיב בסוף זה צירי אורך, זה כבישים של שלושה קילומטר מקצה לקצה וכמובן יש שם המון צמתים, המון רמזורים.

דובר:

אין עבודות בכביש, זה לא קשור לעבודות.

דובר:

אני לא אמרתי שזה קשור לעבודות. אמרתי קודם, אם הקשבת, שזה לא בהכרח קשור לעבודות.

דובר:

אבל אבי אנחנו מבקשים שיפורים מעשיים, שמים דגש כבר שנים, שום דבר לא נעשה.

אריה קינג:

שנייה, שנייה, שנייה.

אבי שמר:

שנייה, אנחנו, תקשיב, בסוף כדי לדעת לעשות שינויים תשתיתיים אתה צריך לעשות ניתוח של מאפייני התאונות, איפה הם אירעו, באיזה רחובות, מה נכון לעשות ברמה הפיזית ומה נכון אגב לעשות ברמה ההסברית. זה לא נגמר רק בנושא של...

דובר:

בשביל זה אנחנו צריכים שיתופי פעולה מהמשטרה ואין לנו.

אבי שמר:

יש לנו שיתוף פעולה, זה לא נכון להגיד את זה.

אריה קינג:

טוב, רק שנייה, רק שנייה, אני רוצה לומר אצלי בועדה כולם, כל מי שרוצה לדבר מדבר, אבל כל אחד מדבר בתור שלו. זה תנאי. אין אחד שלא ידבר פה. כל אחד ידבר אבל בתור, יש לנו סדר יום.

אבי שמר:

אז אני ממשיך עם, ברשותכם עם הנתונים, אלה תאונות עצמיות, קודם דיברנו על הולכי רגל ועכשיו אנחנו מדברים על תאונות עצמיות. אתם יכולים לראות שב-2024 יש לנו שתי תאונות עצמיות, שני הרוגים, אגב שניהם רוכבי דו גלגלי, שניהם רוכבי אופנוע, או קיי? זה התמונת מצב. רוב הפצועים קשה שאנחנו רואים בעמודות הצהובות שזה בעצם התאונות דרכים הקשות במעורבות עצמית הם ברוב המקרים רוכבי דו גלגלי, זה המצב שלנו, אלה הנתונים. פה אנחנו רואים בעצם את התאונות הנוספות שבעצם בעיקר האופייניות, אם קודם דיברנו על עצמיות ועל הולכי רגל אז פה יש לנו את התאונות חזית עם צד שברוב המקרים זה השכיחות הגבוהה ביותר אבל רוב התאונות בחזית אל צד הן תאונות קלות לרוב, גם אפשר לראות את זה בפרופורציות פה, אתם יכולים לראות את הפער בין ה... ורואים שכמובן המספר הוא גדול, לעומת זאת המספר של התאונות הקשות והקטלניות הוא נמוך, אם כי ב-2021 הייתה לנו פה קפיצה בנתונים של תאונות חזית אל חזית. פה אנחנו רואים, אם דיברנו עד עכשיו על תאונות דרכים, עכשיו אנחנו מדברים על נפגעים.

דיאנה קוגן:

רק נגיד שלום ליוני שגב, הוא ממשרד החינוך, המפקח של משרד החינוך.

אריה קינג:

שלום יוני.

דיאנה קוגן:

הגיע מתל אביב במיוחד.

יוני:

סליחה על האיחור.

אריה קינג:

תודה שבאת.

אבי שמר:

אז אם עד עכשיו דיברנו על תאונות דרכים אנחנו עוברים עכשיו בעצם לתמונת מצב של הנפגעים עצמם ומי הם הנפגעים. אז אפשר לראות פה במספרים מוחלטים שב-2024 יש לנו שניים עשר הרוגים, שבעים ושבעה פצועים קשה, שלוש מאות חמישים ותשעה פצועים קל, כשאני מזכיר המספרים של הפצועים קל והפצועים קשה הם נתונים זמניים, הם מראים לנו חודשיים אחורה, כלומר המצב הוא לא באמת זה אלא הוא גרוע ממה שאנחנו רואים. אתם יכולים להתרשם מהמספרים, המספרים לפניכם, אלה המספרים.

דובר:

אם בן אדם מת מהפציעות שלו אתם...

אבי שמר:

אם הוא עד שלושים יום, אנחנו בעצם נמדדים מול מדינות ה-OECD. ההגדרות הם ברורות לכל המדינות, עד שלושים יום זה נספר כהרוג בתאונות דרכים, פטירה מאוחרת, ומעל זה לא נספר. תודה על החידוד. ופה מה שאנחנו רואים בעצם את הדיוק של אותם הולכי רגל שנפגעים. אתם יכולים לראות מי הם. יש לנו בעיקר קשישים מגילאי שישים וחמש ומעלה, אתם יכולים לראות שהנתון הזה אגב השקף הזה מראה לנו פה נתונים שהם מרוכזים של 2020 עד 2024 כולל, כלומר כמתנו את כל הנתונים וריכוזנו אותם. אתם רואים למעלה לפי שנים ולמטה זה סך הכל את כולם ואז אנחנו רואים בעצם את הפער את השיעור הגבוה של המעורבות של ילדים. אתם יכולים לראות את זה. אני הייתי שואל איך יכול להיות שיש לי פעוט בן ארבע שהוא הרוג כהולך רגל, איך יכול להיות? אז אני, יש לנו את התשובות.

דוברת:

איפה הנתונים של ילדים?

אבי שמר:

סליחה?

דובר:

זה לפי גיל.

דיאנה קוגן:

תסתכלי למטה.

דובר:

למטה למטה.

דובר:

אין מספרים אבל.

דובר:

את רואה, הולכי רגל שנפגעו...

דוברת:

שורה תחתונה.

דובר:

אין מספר על ההרוגים אבל.

אבי שמר:

מה זאת אומרת אין מספר על ההרוגים?

דובר:

לא יודעים כמה זה.

אבי שמר:

נכון, נכון, אתה צודק, אין פה מספר על ההרוגים. שנייה, אתה יכול להעריך, יש לנו שמונה ועוד שישה ועוד שמונה, תסכם את כל אלה ואז יהיה לך פחות או יותר את הפרופורציה ואתה מבין שבסוף ילדים עד גיל תשע וקשישים זה עיקר ההרוגים בעיר ירושלים. את זה אני יכול להגיד לך קטגורית! אתה רואה את זה אני מניח כמוני בדיוק, יפה, זה המצב. כן.

דוברת:

ברשותך, אני רוצה לחבר את זה, אתה אמרת קודם על דרך חברון, אני במקרה גרה שם, לא ידעתי שזה הנתון, תמיד היה... אמרה שהכביש מאוד מסוכן, זה בעצם שילוב של כמה דברים, זה אזור מגורים, זה מתפקד כשכונה, הדרך חברון

דובר:

הוא עורק תנועה, ציר אורך.

דוברת:

גם מחולק.

דוברת:

דרך חברון מתפקד ככביש מהיר, אנשים נוסעים שם נורא נורא מהר, זה גם גובל עם הכפרים, כך שגם העבירות תנועה הן יותר גבוהות. אז יש כאן פקטור של שכונה שבאמצע שלה שאנשים רק רוצים להגיע למכולת, אנשים זקנים, מבוגרים שהולכים קצת יותר לאט.

אבי שמר:

את גרה בתלפ"ז או באיזה אזור?

דוברת:

אני גרה בחנוך אלבק שזה ממש רחוב מעל, אז אני מכירה את הרחוב טוב, אני חוצה אותו כל הזמן ואני לא אוהבת את הכביש הזה.

דובר:

אני רוצה לחזק אותה, גם אני גר בדרך חברון.

אבי שמר:

שנייה, שנייה, חברים, תנו לי, אני אני

אריה קינג:

יהיה לנו דיון בפרשת ... (כמה מדברים ביחד) יהיה דיון על דרך חברון בישיבה הבאה.

דוברת:

רציתי רק לחבר את זה למה שאתה אמרת

אריה קינג:

רק שנייה, אני מבקש עוד פעם, באמת, אני מכיר, אני מבין את אבי, יש לו איזה משהו שהוא רוצה להעביר לנו, בואו ניתן לו לסיים, אחרי זה שאלות, צרורות, מה שבא לכם.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להתייחס לגילאים.

אריה קינג:

תנו לו רק לסיים. חבר'ה כל שאלה שאתם רוצים.

אבי שמר:

אני לקראת סיום ואני מציע שנעשה, אריה, דיון, נגמור את הצגת הנתונים.

אריה קינג:

אתה תגמור את הצגת הדברים שלך.

אבי שמר:

בדיוק. אז אני אומר שוב מה שמבחינתי צועק בשקף הזה זה בעיקר נתוני היפגעות ההרוגים, הילדים, שהם בגיל מאוד מאוד צעיר שהם בכלל לא אמורים ללכת לבדם בכביש ובסוף מדובר פה בילדים שהלכו לבדם בכביש והם נפגעו ונהרגו. אריה, אני אשתף אותך שבזמנו כשהרב צביקה היה יושב ראש של הועדה התחלנו איזשהו תהליך שלא המשכנו אותו, יש הרבה מאוד דברים שכדאי שנדבר עליהם ונראה איך ביחד אפשר לקדם. אם למצוא מקורות תקציביים למימון של אותם נושאים שאנחנו, שאתה תרצה לקדם אותם בבטיחות של תושבי ירושלים בכלל והילדים בפרט וכמובן אפשר לראות פה גם את ההיפגעות של הקשישים שהיא משמעותית. אגב שיעור הקשישים בירושלים הוא מהנמוכים, הוא עומד בערך על שמונה אחוז לפי למ"ס, ואני עוד לא בסטטיסטיקה הזאת אבל זה פחות או יותר המצב והם נפגעים הרבה יותר. כשאנחנו מסתכלים על היפגעות הולכי רגל הם מהווים, אם אני לוקח את הילדים ואת הקשישים ביחד הם בערך חמישים וחמישה אחוז מהנפגעים הולכי רגל בעיר ירושלים.

דוברת:

שזה נורא.

אבי שמר:

שזה נורא, לגמרי, מסכים איתך על ההגדרה. רוכבי דו גלגלי, אז אמרנו, יש לנו בעצם שתי קבוצות סיכון מרכזיות שנפגעות בעיר. הייתה לנו רגיעה בשנה שעברה ב-2023, אנחנו רואים ב-22' ו-23' תראו את 21' היו לנו שמונה הרוגים רוכבי אופנוע ב-2021 מתוכם אגב שישה תושבי מזרח ירושלים,

שישה, כמעט כלומר רוב הנפגעים הם ערבים תושבי מזרח ירושלים, זה מה שהיה ב-2021. אנחנו ב-2020..

דוברת:

בכלל כלל ההיפגעות הייתה גבוהה יותר אצל תושבי המזרח מאשר אצלנו. זה היה מגמה כזאת של גם אצל אחרים.

אבי שמר:

סך הכל בעיר זה נשמר, אבל כשאנחנו מדברים על היפגעות של דו גלגלי הייתה קפיצה משמעותית.

יהודה פרוידגר:

זה גם אופניים חשמליות וקורקינטים חשמליים או רק אופנועים?

אבי שמר:

לא. דו גלגלי זה אופנוע וקטנוע, אופנוע וקטנוע.

דוברת:

המנועים.

אבי שמר:

אם דיברתי קודם על התאונה בקינג ג'ורג' נכנס פה בסטטיסטיקה.

דובר:

יש נתון אבל של קורקינטים, אופניים או שזה בתוך הולכי רגל?

אבי שמר:

בנפרד. גם זה יש פה, תכף אתה תראה.

דובר:

למה לא משלבים את זה עם דו גלגלי?

אבי שמר:

מה?

דובר:

למה זה לא דו גלגלי?

אבי שמר:

למה שזה יהיה ביחד? אתה מנסה לטפל בקבוצה מסוימת

דוברת:

אם זה רכב מנועי

דוברת:

יש מנועי ויש לא מנועי, זה ההפרדה.

אבי שמר:

ובעצם אנחנו רואים פה שמתחילת שנת 2024 יש לנו כבר חמישה רוכבי אופנוע הרוגים, ביניהם אגב רוכבת צעירה בת עשרים וארבע שנפגעה באגרון, אני לא זוכר את השם של הרחוב שהיא נפגעה אבל היא באה, איך זה נקרא?

דובר:

מנשה בן ישראל, אגרון

אבי שמר:

מנשה בן ישראל. היא באה לצאת ימינה, הגיע רכב

דוברת:

מגן העצמאות.

אבי שמר:

בדיוק, בדיוק. הגיע רכב פרטי ופגע בה. אז יש לא מעט דברים שנכון לעשות אותם לא רק בהיבט של הסברה וחינוך, גם בנושא של תשתיות יש דברים שנכון וצריך לקדם אותם כדי לשפר את רמת הבטיחות ומן הסתם אנחנו נכנס לזה בהדרגה לכל הנושאים הללו וכולי תקווה שנגיע באמת לטפל בהם. מה שעוד רואים בשקף הזה אגב, תראו גם מי הנפגעים, נערים בגילאי חמש עשרה עד תשע עשרה ורוכבים צעירים, נהגים צעירים. זאת הקבוצה הם מהווים בערך שמונים אחוז מהנפגעים של רוכבי דו גלגלי.

דוברת:

איך יכול להיות שיש הרוגים באפס עד ארבע עשרה אין...

דובר:

הוא נפגע על ידי דו גלגלי.

יהודה פרוידיגר:

זה לא אפס ארבע עשרה, אין פה אפס עד ארבע עשרה.

דובר:

לא לא, פה פה. (כמה מדברים ביחד).

דובר:

הוא נפגע מרכב אופנוע שפגע בו. (כמה מדברים ביחד).

אבי שמר:

לשקף הבא, חברים בלי, עבדה, בלי דיוני צד. אני עכשיו מדבר, היושב ראש יתן לך אישור לדבר, בבקשה. הלאה. אנחנו עכשיו נוגעים בשקף שמדבר על נתוני היפגעות של כלים חשמליים, דיברת קודם, רצית לראות, יוסף, בבקשה, יש לנו פה גם אופניים חשמליים וגם קורקינטים, זה שתי הקבוצות שיושבות בתוך הנתונים פה.

דיאנה קוגן:

תסביר להם את המושג שאנחנו משתמשים בהם...

אבי שמר:

מה להסביר? תסבירי, בבקשה.

דיאנה קוגן:

לא, נו, תגיד להם.

אבי שמר:

מה?

דיאנה קוגן:

למה זה נקרא.

אבי שמר:

אה כל הכלים האלה בעצם נקראים ממונעים לא מרושנים. בשלב זה אגב לשמחתי

דובר:

בשנה הבאה זה...

דוברת:

ב-1 לאוגוסט.

אבי שמר:

בעזרת השם. המצב בירושלים הרבה יותר טוב מאשר בתל אביב אבל זה לא מנחם אותנו כי אנחנו רואים שיש לנו כבר ב-2024 בשישה חודשים עשרה נפגעים, עשרה נפגעים משתמשי ממונעים לא מרושנים, שישה מהם פצועים קשה. ודיברתי איתכם קודם על הדוגמה של מה זה פצוע קל, אז תחשבו מה זה פצוע קשה, כמה תלאות, כמה יסורים, כמה קושי גם לו כנפגע, גם למשפחה.

דוברת:

גם למשפחה שלו ולמעגל מסביבו.

דובר:

תראו, רק עכשיו ירושלים התחילה לשים את כל האופניים בשכונות ואת האופניים חשמליות, דבר חדש בירושלים.

דובר:

להשכרה, להשכרה.

דוברת:

השכרה.

דובר:

זה צרה צרורה.

דובר:

לא, לא, התחילו לשים בכולם כמעט.

אבי שמר:

הנושא הזה של שימוש בכלים ממונעים לא מרושנים מחייב תשתית מתאימה. בירושלים לא הטופוגרפיה שלה תואמת, לא תשתית שבילי האופניים תואמת ולכן לא צריך למהר ולהתקין עכשיו ולהכניס את הכלים האלה.

דובר:

אתמול חברת עדן פרסמה את כל השכונות של האופניים, כמעט כל ירושלים.

דיאנה קוגן:

אז רק שתדע דבר אחד כשהכניסו את הנושא הזה של האופניים כאילו הכלים השיתופיים של האופניים רק כשה נכנסו אנחנו נכנסנו לסגן ראש העיר וביקשנו ממנו שיכנס לראש העיר וכולי כי הם דנו, רצו להכניס כבר את הקורקינטים עם... בהשכרה. אנחנו ביקשנו לעצור את הדבר הזה כי אמרנו שלפחות אי אפשר לעצור לגמרי אבל לפחות אם הם ירשו ויביאו אותם לפחות ידאגו שזה יהיה יחד עם הקסדה. נדמה לי ששם הם הסתבכו ושם זה נעצר, תודה לאל. אבל לא לעולם אנחנו נוכל לחסום את הדבר הזה וזה בסופו של דבר זה יקרה ככל ש...

דובר:

זה יושב על שולחנכם כחברי מועצה של העירייה חברי עירייה.

דובר:

האופניים שיש היום ממוספרים? זאת אומרת יודעים ...

דובר:

לא, עדיין לא, זה הולך להיכנס, זה יכנס.

דיאנה קוגן:

בגלל זה זה כלים לא מרושנים, בעצם המספר הוא הרישיון בעצם.

דובר:

נגיד היום בתל אביב כל הקורקינטים הכל ממוספר.

דובר:

מה זה ממוספר?

דובר:

שנייה, רגע, רגע,

דובר:

לא פרטי. מדברים על מספר רישוי. כשיש לך מספר רישוי לכלי אתה יכול לתת דו"ח.

דובר:

זה עניין של חקיקה.

דובר:

ברור.

דובר:

לא, הכלים של העירייה צריך

דובר:

בלי קשר.

דובר:

בלי קשר אלה של העירייה צריך להיות מספרים.

דובר:

אלה של העירייה בירושלים ממוספרים.

דובר:

אריה, אני בזמנו הוצאתי מסמך לעירייה שמגדיר תנאי סף לפני ש... (כמה מדברים ביחד)

דובר:

כשאני הייתי ילד כבר לא היה את זה.

דוברת:

אתה צעיר.

אריה קינג:

אבי בבקשה תמשיך.

אבי שמר:

אז שוב, אם דיברנו על המספרים של הנפגעים אתם יכולים לראות את קבוצות הגיל פה. אני, תשימו לב, יש לנו שמונה ילדים בגילאי עשר עד ארבע עשרה שנפצעו קשה כשהם רכבו על הכלים האלה, זה בניגוד לחוק. החוק מחייב מעל גיל שש עשרה ובתנאי שהם עברו איזשהי הסמכה של משרד התחבורה. יש הגדרה אם אתם נכנסים לאתר משרד התחבורה אתם רואים שיש שמה הגדרה של הסמכה, זה לא נגמר בזה. אם הוא עשה אגב תאוריה במסגרת לימודיו בחינוך תעבורתי אין מניעה, זה בסדר. התאוריה זה תנאי סף או אותה הסמכה שדיברתי עליה. אבל שוב תשימו לב למספרים, יש פה ילדים שעושים שימוש בכלים בניגוד לחוק. אני שואל את עצמי איפה ההורים של הילדים האלה.

דובר:

יש ילדים שנוסעים על קורקינט חשמלי יותר חזר מאופנוע היום, מטיילים איתו ברחובות.

דוברת:

אבל מי קנה להם את זה? תודה.

דובר:

מה זה? אני רואה כאלה גדולים כאילו

אריה קינג:

כן, יוני.

יוני:

אני רוצה להשחיל פה הערה לגבי הקורקינט החשמלי. נודע לי רק לפני חודשיים שלמשטרה אין סמכות להחרים את הכלי. אתה מכיר משהו כזה?

אבי שמר:

זה לא שאין להם סמכות, למשטרה יש סמכות חוקית להחרים את הכלי, הבעיה זה מה הם עושים עם זה, איפה מאחסנים את זה, מה הוא ישים את זה במשרד? יעלה אותו למשרד? זה לא.

דובר:

צריך שיהיה בכלל איך לתפוס אותו, אני לא תופס אותו כי אני שם.

דיאנה קוגן:

לך אין מה להעניש.

דובר:

נכון, נכון.

דובר:

אתה תופס אותו כראיה כמוצג.

דובר:

עד שלא יהיה מספרי רישוי לכלים האלה היכולת אכיפה האפקטיבית של המשטרה לא תגיע, זה תנאי סף לביצוע אכיפה.

דובר:

יש תלמידים בבתי ספר, הם אומרים לי: טוב, בסדר, שוטר יתפוס אותי, יעשה לי נו נו נו, אולי יתקשר להורים שלי וזהו. אז זאת הבעיה, אתה מבין?

דיאנה קוגן:

בגלל זה לא מרושיין. אם יהיה רישיון, למה עמדתי על המשפט הזה? זה ה...

אריה קינג:

בעוד חודש וחצי נשתמע, חודש.

דובר:

פחות מחודש.

דובר:

מה-1 באוגוסט.

דיאנה קוגן:

אבל בואו נראה אבל אם תהיה אכיפה.

אריה קינג:

לאט לאט, מכירים את הקצב.

אבי שמר:

השקף הזה שעכשיו נמצא מולנו הוא פשוט מסכם את כל מה שדיברנו, כל מה שדיברתי והצגתי לכם מבחינת הנתונים. אז דיברנו על הולכי רגל, דיברנו על דו גלגלי, רוכבי דו גלגלי ודיברנו על רוכבי מיקרו-מוביליטי, אלה בעצם קבוצות סיכון.

דיאנה קוגן:

עוד פעם תגיד מה זה מיקרו-מוביליטי.

אבי שמר:

הבינו, המיקרו-מוביליטי זה הממונעים לא מרושיינים, זה אותו דבר, בסדר? הלאה, אנחנו מגיעים לתוכנית עבודה עם לצערי הסכום שמוצג בפניכם, גובה ההתחייבות שהרלב"ד מעביר לעיריית ירושלים העביר השנה על שלוש מאות ושישה עשר אלף שקלים, בתוספת המציינג של העירייה. אנחנו מדברים על תוכנית שבסביבות, פחות מארבע מאות אלף שקל, זה מה שאנחנו רואים פה.

שכמו שאמרתי בעבר הרחוק הגענו לכמעט שלושה מיליון שקלים בעיריית ירושלים. אבל תקציב לבטיחות ב...
דיאנה קוגן:

זה מציין שהוא גבוה מהסכום הסופי הזה.

אריה קינג:

שנייה, אבל אם אני מבין נכון, זה נובע גם מזה, תקן אותי אם אני טועה, אם אני זוכר מה שהבנתי שזה גם תקציב הממשלה ירד.

דובר:

הרלב"ד.

דיאנה קוגן:

מזה זה בא.

דובר:

הרלב"ד זה רשות ממשלתית, זה הממשלה.

אריה קינג:

של הממשלה, הנושא הזה ירד.

אבי שמר:

אנחנו קיבלנו ב-...

דובר:

אני מציע שמי שחבר של השר למשרד לביטחון פנים יפעל להגדיל את ה-...

אריה קינג:

יהודה.

אבי שמר:

אנחנו קיבלנו ב-

דיאנה קוגן:

לא, לא, לא, זה משרד התחבורה.

אבי שמר:

אנחנו קיבלנו בשנים 2008 עד 2010 בממוצע חמש מאות חמישים מיליון בשנה והיום אנחנו מקבלים מאה ועשרה מיליון, תסתכלו על המספרים, שלא לדבר על הוצאות קשיחות שהם בעייתיות וזה המצב שלנו. התקציב אגב של העיריות, התקציב שהרלב"ד הקצה לעיריות עמד ב-2015 על 44 מיליון, אנחנו היום עומדים על 6 וחצי מיליון. אז המספרים הם כואבים, קשים, ופשוט זה המקום שבו הרשויות המקומיות בוודאי ירושלים כמו העיר תל אביב צריכה למצוא מקור תקציבי, להקצות יותר תקציבים לקידום הבטיחות בדרכים.

דובר:

מה התקציב הארצי?

אבי שמר:

הארצי? שישה וחצי מיליון לרשויות המקומיות במקום ארבעים וארבעה מיליון לפני

דובר:

בסדר, גם אם זה שישה וחצי, אנחנו עשרה אחוז מהמדינה.

אבי שמר:

שנייה, אני אסביר. תודה על החידוד. זה לא לפי מספר תושבים, יש מפתח של תאונות דרכים, מפתח של מספר תושבים ומפתח של סוציו-אקונומי. יש שלושה מרכיבים שנותנים לנו בעצם..

דובר:

אנחנו בהכל על הפנים. כל מה שאמרת מגיע לנו לא עשרה, עשרים אחוז.

דיאנה קוגן:

מקום ראשון מלמטה.

דובר:

אנחנו בכל הדברים רע.

דיאנה קוגן:

מקום ראשון מלמטה.

אבי שמר:

זה המצב, אלה המספרים ובעצם...

דובר:

זה מצב...

אבי שמר:

בואו תראו את הנושאים שאנחנו מתעסקים איתם, אנחנו מתעסקים בנהגים צעירים שזאת אוכלוסייה בסיכון, אגב זה המקום להודות לסמדר ממטה הבטיחות, רוב הפעילות שלה באמת היא מקדמת את הנושא של החינוך לבטיחות בדרכים בקרב נהגים צעירים, תלמידי תיכון, תוכנית הדסה שכולנו מכירים והיא גם יש לה תקציב קשיח.

דיאנה קוגן:

והיא גם בסכנה, בסכנה.

אבי שמר:

אז אנחנו נדבר על זה ונראה מה אפשר לעשות. יש לנו את שבוע הבטיחות, יש לנו תקציב ממוקד לנושא של המגזר החרדי, אנחנו ערים למסוכנות.

יהודה פרוידגר:

אגב מה זה המספר? אלפי שקלים...

∴

= לא, לא, לא, זה באחוז מתוך סך הכל, מספר תוכנית.

דיאנה קוגן:

זה מספר תוכנית, לא של...

אבי שמר:

משמאל זה מספר תוכנית, מימין זה האחוז מסך הכל התקציב, בסדר?

דובר:

כן.

אבי שמר:

ממונעים לא מרושיינים, הולכי רגל, חברה ערבית, יציאה לחופש, אזרחים ותיקים דיברנו עליכם כקבוצת סיכון, פתיחת שנת לימודים, דו גלגלי ובעצם אלה הנושאים המרכזיים שבהם אנחנו נעסוק ופה אתה רואה יהודה את הסכומים שמוקצים לכל אחד מהנושאים שדיברנו עליהם.

דובר:

זה כלום.

אבי שמר:

נכון.

דובר:

כי יש כלום, אריאל, יש כלום. תחשוב, עיר כמו ירושלים, עיר של מיליון תושבים ויש לנו תוכנית עבודה של ארבע מאות אלף שקל. אני, תקשיב, אם רק העירייה הייתה מקצה שקל לתושב לקידום בטיחות בדרכים, לא יותר, שקל לתושב בשנה, אין שום סיבה שזה לא יקרה, זה עניין של החלטה.

אבי שמר:

אני סיימתי את חלקי.

דובר:

מהדוחות חניה.

אריה קינג:

מחצית השקל יהיה מחצית השקל, זה גם טוב.

דוברת:

יש לי שאלה.

אריה קינג:

רגע, לפני השאלה אבל שהיא תשלים את השאלה של דרך חברון, נכסה את הנושא הזה ואז נעבור.

דוברת:

פה אנחנו נכנסים לסוגיה של למה, איך הדברים, הנסיבות, אז למשל ברחוב הזה זו שכונה בעצם שיש בה הרבה אנשים מבוגרים, ילדים, משפחות, הרבה תנועה של הולכי רגל ובאמצע יש לך את הדרך ה... שזה אוטוסטרדה לכל דבר, זה כביש מהיר. ובנוסף יש לך את התחנות אוטובוס, איזה יופי שנמצאים שם. אז אנשים רצים לתחנה לתפוס את האוטובוס. כל הדבר הזה וכמובן עבירות התנועה המהירות המופרזות, חוסר אכיפה, האופנועים האלה שאני שומעת אותם כל הזמן מאיצים, כל הזמן, אז הדבר הזה מביא את הרחוב הזה לרחוב מאוד מסוכן.

אריה קינג:

אבי, אבי, אני רוצה, יש לנו, אני, יש לנו לוח זמנים, יש לנו סדר יום. הנושא של דרך חברון ידוע לבקשת, יהיה לנו ישיבה על הדבר הזה, כמו שיש לנו היום על רמות ורובע יהודי יהיה לנו על דרך חברון ישיבה בפני עצמה, בסדר?

דובר:

מצוין. אני גם אדבר איתך אחר כך, אני אקח חידודים שלך לגבי זה שנעלה את זה כמו שצריך ב... הבא.

אריה קינג:

כן, יהודה.

יהודה פרוידיגר:

אני רציתי לשאול שתי שאלות: אחד, אם נגיד אני רוצה לדעת באחד התחומים האלה מה התוכנית שלכם, איפה אני יכול למצוא את זה?

אבי שמר:

יש לך נציגות, אתה תיגש לדיאנה והיא תציג לך מה הולכים לעשות עם התקציב, מול איזה קבוצה, איזה פעילויות. נניח מגזר חרדי, רושם, מטפל בזה, הוא מרכז את הנושא.

דיאנה קוגן:

אבל שיגש אלינו. התקציב זה אצלנו.

יהודה פרוידיגר:

דיברת על הרוגים הולכי רגל בגילאים קטנים, האם יכול להיות שזה אמהות, אני נוסע בכביש אני רואה אמא העגלה קדימה ישר יורדת דוחפת קודם את העגלה. בין שתי מכוניות היא יוצאת, העגלה יוצאת ראשונה. ואז העגלה...

אבי שמר:

אני שמח שאמרת יהודה "אמא" ולא ילדה בת חמש שהולכת למעון לקחת את אחותה בת השנתיים וגם זה קורה.

דיאנה קוגן:

ילד עד גיל תשע לוקח את כל האחים שלו, יהודה. (כמה מדברים ביחד).

דובר:

אבל זה קרה בכביש מאוד מסוכן שקרו בו תאונות אחרות עם הולכי רגל. (כמה מדברים יחד).

דוברת:

בהרבה מאוד הדרכות של קהילה אנחנו עושים את זה,

דוברת:

עכשיו עשינו טיפות חלב.

דוברת:

אנחנו מדגישים את העניין הזה וזה באמת נושא שצריך לטפל בו. אנחנו מטפלים איתו בעיקר בציבור החרדי, בכל הזדמנות כזאת אנחנו מעלים את הנושא הזה שזה באמת נושא מאוד מאוד רגיש.

יהודה פרוידגר:

במשרד החינוך יש בבתי ספר יש תוכניות של זהירות בדרכים, יש ממונה זהירות בדרכים.

דיאנה קוגן:

ברור.

יהודה פרוידגר:

זה מתחבר איתכם?

דיאנה קוגן:

ברור, הכל מסונכרן, מסודר, יש לנו בכל בית ספר אמור להיות רכוז בטיחות בית ספרי.

דובר:

לא בתלמודי תורה.

יהודה פרוידגר:

זה"ב.

דובר:

לא בתלמודי תורה.

דובר:

אנחנו עובדים בשיתוף פעולה צמוד.

דיאנה קוגן:

כן, כן, זה כל הזמן אנחנו הכל מסונכרן בתוך העיר.

דוברת:

אני רוצה להתחבר לזה באמת להכניס את זה לגנים כי דיברו שם על ארבע עד תשע בגנים אצלנו שלוש עד שש.

דיאנה קוגן:

משרד החינוך היה להם בזמנו השתלמויות גם לגנות.

דוברת:

אז אני חושבת שצריך לחדד את העניין הזה של הגני ילדים כי יש שינוי שמגיע מהילד.

דיאנה קוגן:

את צודקת.

דוברת:

האמא לא תרדוף אחריו הוא יתן לה יד, הוא יכנס.

דיאנה קוגן:

ויותר מזה שצריך להדגיש את מה שהוא אמר אחריות הורית, הוא גם את הדוגמה שלנו בתור בוגרים כלפי תלמידים, כלפי הצעירים.

דוברת:

לא תמיד.

דיאנה קוגן:

זה נכון, את צודקת.

דוברת:

אני חושבת שצריך ל... גם את הגנים.

אריה קינג:

כן.

דובר:

שאלה לאבי, הזכרת את התאונה המצערת ברחוב אגרון, סמוך לרחוב אגרון, רחוב מנשה בן ישראל גם דובר על הרחוב, בעצם הוא עבר, היום הוא בהגדרה הוא ממותג תנועה, יש שמה במבפרים, יש שמה שילוט, אז תהיתי האם רחובות כאלה שעברו שינוי האם יש מידע שבאמת זה הוביל לירידה לתאונות דרכים ולבטיחותם של הולכי רגל ורק לומר שזה מאוד מהדהד שמסיימים את ההליכה ברחוב מנשה בן ישראל פתאום רואים איך רחוב אגרון נהיה ממש כזה כביש מהיר, כמה זה התחושה הקיצונית.

אבי שמר:

אתה יודע, בגדול, בגדול יש לנו דו"ח שמפרט ברמת שם הרחוב, כל שם רחוב, איזה תאונות היו, מתי היו, איזה סוג, אם זה קשה, קל, או או חלילה קטלני. יש לנו את הנתונים האלה, אני לא יודע להגיד לך, אף אחד לא עושה ניתוח אם עשיתי עכשיו שינוי וזה, אתה מעלה נקודה חשובה, כלומר זה האינטרס של העירייה להגיד או.קיי תקצבו אותי, תקצבו את הפרויקט הזה, השקעתי פה, בוא נראה מה קרה אחרי שלוש שנים, האם יש לנו ירידה, האם יש לנו עלייה, זה לא קורה. אין מחקר לאחר בנתונים.

דובר:

שאלה לגבי הנתונים של מבוגרים מול ילדים. דבר ראשון, האם משקללים, ישנם תאונות דרכים לא עלינו שנפגעים כמה, או.קיי? זאת אומרת איך אנחנו, אנחנו מחשבים את זה כתאונה של המבוגרת שהייתה אחראית, סליחה, אמרתי אמא, בואי, המבוגרת האמא שלקחה בעצם הכניסה את כולם לתאונה, אז מחשבים את זה? זה שאלה ראשונה.

אבי שמר:

בגדול כשאתה מדבר על תאונה אז שים לב שהצגתי לכם שני נתונים, פעם אחת את התאונה ופעם אחת את הנפגעים. כלומר יכול מאוד להיות שבתאונה יהיו לך יותר משלושה וארבעה נפגעים. אם נניח מיניבוס עשה תאונה חזית אחור ויש עשרה נפגעים אז ברור שמספר הנפגעים, אם שמת לב המספרים של התאונות נעו סביב המאה, מאה חמישי, מאה שמונים, והנפגעים היו סביב האלף ומעלה. אז זה נותן לך בדיוק את ההבחנה הזאת.

דובר:

דרך אגב הייתה תאונה מאוד מצערת של הולכי רגל, אוטובוס שהידרדר שמה ליד סנטר אחד באזור שמה. שאלה נוספת, זה אופי תאונות אחר, זאת אומרת כשמבוגרים בסוף יש את השיקול דעת, יכול להיות, זאת אומרת אם תאונה קורית וזה פספוס של מישהו אז המבוגר יש לו שיקול דעת, הנהג יש לו שיקול דעת. כשיש קטן בתמונה אין לו שיקול דעת, זאת אומרת אז התאונה איפה קורית? התאונה בדרך כלל קורית בכביש, תאונות של מבוגרים.

אבי שמר:

תקשיב, כשאנחנו ברלב"ד מעבירים מסר ילד עד גיל תשע לא חוצה כביש לבד המשמעות היא שהילדים האלה לא אמורים להיות לבדם בכביש. המשמעות היא או שיש איתו אבא, אח מבוגר, אמא, אבל בטח הוא לא מסתובב באזור הכביש ובסופו של דבר, אלי אני מעביר הרצאה בעוד שעה, אתה מוזמן, לציבור של משרתי שרות לאומי אזרחי אני מציג להם סרטון של שני ילדים בני שלוש שרצים לתוך מעבר חציה לבדם והם כמעט נדרסו על ידי רכב שחולף. למה? כי אין את המבוגר האחראי, לילדים צעירים אין את שיקול הדעת, יש להם מגבלות פיזיות, יש להם מגבלות קוגניטיביות. האומדנים שלהם, הוא רואה משאית הוא חושב שזה רכב קרוב. הוא רואה קטנוע, גם אם הוא קרוב אליו הוא חושב שהוא רחוק כי הוא רואה עצם קטן.

דובר:

אלה שמחשבנים את הדברים האלה גם מחשבנים את הפתרונות.

אבי שמר:

הנתונים הם נתונים, אין, לא לוקחים בחשבון את המשמעויות של הילדים, אין, זה לא נכנס פה. אתה מדבר על מידע רך, המידע רך נכנס בניתוח המפורט שבו אתה עכשיו מנסה להבין או.קיי, יש לי פה את האירועים האלה, מה אני עושה, איך אני פועל מול המוסד החינוכי, מול ההורים, מול המנהל הקהילתי. יש לך בעצם הרבה מאוד מעגלים שאתה צריך לטפל בהם.

דובר:

למה אתם לא עובדים עם תלמודי תורה?

אבי שמר:

אנחנו עובדים עם תלמודי תורה.

דיאנה קוגן:

רכזי בטיחות בית ספריים

דובר:

רכזי זה"ב אין בתלמודי תורה.

דובר:

למה?

דובר:

זה עניינים של תקציב.

דובר:

אנחנו לא רוצים?

אבי שמר:

שתסיימו אני אשיב לכם.

דובר:

עניינים של מבנה תקציב של אופן העסקה של המורה שלא מאפשר לנו לתת גמולים לרכזי זה"ב.

דובר:

לא, לא רק זה, זה מעבר לזה, אין שיעורים מובנים של זה"ב במסגרת תלמודי התורה. רוב תלמודי התורה לא מלמדים לימודי בטיחות בדרכים. אם תבדוק את זה בצורה מעמיקה, כל מה שנקרא לא רשמי, כל הלא רשמי לא מלמדים שם. יש לימודי גמרא.

דובר:

אין מודעות בציבור החרדי.

דובר:

תראה, אני יכול להגיד לך שאני אפילו מזמין אותך להרצאה הבאה שלי, באמת, אמיתי, כי אני מעביר את זה לציבור של משרתי שרות לאומי אזרחי חרדים שנמצאים בתוך תלמודי התורה והם בעצם אמורים ללמד להיות המלמדים של תחום הבטיחות בדרכים. נניח המורה של הגמרא לא הגיע אז הם מלמדים את זה, אז זה כן, קורה.

דובר:

אז הם עושים את זה.

דובר:

אבל הם עושים את זה,

דוברת:

אבל זה טיפה בים.

דובר:

טיפה בים, ממש טיפה בים.

דוברת:

זה טיפה בים.

אריה קניג:

שאלה אחרונה, כי אנחנו צריכים לעבור לסדר יום לסעיף הבא.

דובר:

אני אשמח אם תיתנו לא רשות דיבור. אבל שאלה ספציפית לזה. מה שאתם מתייחסים זה רק לכבישים. איך אתם מסתכלים אם הרכב נכנס לשטח שאסור להיכנס, שביל להולכי רגל.

אבי שמר:

הכל בפנים, אין דבר כזה. כל התאונות בירושלים מתרחשות בתווך העירוני בין אם זה רחובות או כבישים.

דובר:

גם שביל להולכי רגל.

אבי שמר:

גם שביל להולכי רגל בוודאי, זה חלק מה...

אריה קניג:

טוב, תודה רבה אבי. אנחנו עוברים לסעיף הבא, זה נושא של שכונת רמות. תראו אני בחרתי בשכונת רמות כי פשוט נחשפתי, אני יכול לומר גם זה בסיס כמעט שבועי, אם לא לפעמים יומי, תאונות דרכים בשכונת רמות, זה משהו וזה לא רק בגולדה מאיר. זה לא רק בגולדה מאיר. אין ספור תאונות ולכן ביקשתי לדון בזה, גם זה הוצף על ידי תושבים פעם אחר פעם ולכן בחרתי את זה, זה לא אומר שיש אחרות במצב יותר גרוע, אולי יש, אני לא יודע, אבל זו הסיבה שהשכונה הזאת נבחרה. אבינועם, אתה רוצה לתת את התמונת מצב שלכם איך שאתם רואים את זה? אבינועם הוא יושב המנהל הקהילתי מעלה רמות. יש שם שני מנהלים, יש שמה את, אני רואה שצליל לא פה, אין פה מישהו מטעמה?

דובר:

לא, לא, לא.

אריה קניג:

גם לא בזום, נכון?

זוהר אריאל:

אני פה, אני פה.

אריה קניג:

זוהר?

זוהר אריאל:

זוהר פה, כן.

אריה קניג:

אז זוהר הוא, בוא תתחיל אתה אבינועם, אחרי זה זוהר, אתה תדבר.

אבינועם שחור:

אוקיי, אז שכונת רמות היא בעצם מכילה בתוכה את שדרות גולדה מאיר, מתחיל בכביש המהיר שהוא בעצם כביש שעוד לא החליטו בעירייה בתכנון האם זה כביש בין-עירוני, האם זה כביש עירוני, זה משנה להרבה דברים, למשל חזיתות של מסחר של בינוי, עדיין לא החליטו וכיום יש שלושה נתיבים מכל כיוון. מהירות הנסיעה, אנשים נוסעים שם גם על מאה וכשאדם נוסע הוא צריך לשים ברקס ואין לו רמזור מאותת כי הרמזור מאותת הוא רק למהירות גבוהות אז התמרורים הם עד מהירות מסוימת.

דובר:

אתה מתכוון רמזור מהבהב? מה זה רמזור?

אבינועם שחור:

כן, רמזור מהבהב. ברגע שהכריזו שהכביש הוא רק עד מהירות מסוימת אבל אנשים נוסעים יותר מהר אז בעצם זה רק גרם לתאונות, שאם צריכים לעצור בבת אחת ואנשים גונבים רמזורים, זה פעם אחת. פעם שנייה, יש הרבה פניות משדרות גולדה, פניות לתוך השכונה.

דובר:

צמתים.

אבינועם שחור:

צמתים. והנתיבים שדרכם נתיבי, נקרא לזה האטה, כן? נתיבי הפנייה הם קצרים והרמזורים יחסית קצרים אז נוצר עומס על פני הנתיבים עצמם אז הכביש מצטמצם. ישנם הרבה מאוד הולכי רגל, גם ילדים, אבל כל גיל שעוברים מצד אחד של השכונה לצד השני המעברי חציה מאוד מאוד צרים, אין איפה לעמוד, אם ילד עומד עם אופניים אז או הגלגל הקדמי בולט

דובר:

לא במעבר חציה, באי.

אבינועם שחור:

באי תנועה, או הגלגל הקדמי בולט לנתיב הזה או הגלגל האחורי בולט לנתיב הזה. יש את כל הנושא של צומת רמות שיש שמה הולכי רגל שעוברים מתחנה לתחנה זה נושא שלא מוסדר ואנחנו הצפנו את זה כמה פעמים. זה בגדול שדרות גדולה, התנועה שמה כל בוקר זה.

דיאנה קוגן:

אתה יכול שוב לחזור על הנקודות שאמרת, יושב פה המהנדס והוא ראש צוות המהנדסים בהסדרי תנועה, המהנדס שישב פה הוא היה אחראי על רמות אז אני רוצה שהוא ירשום בדיוק, אתה יכול לחזור בבקשה בקצרה על המקומות.

אבינועם שחור:

כן. דיברנו על זה שאין רמזורים מהבהבים.

דובר:

רמזורים לא מהבהבים.

אבינועם שחור:

ואז בעצם גורם לאנשים או לחטוף את הרמזור או לבלום בצורה לא בטיחותית. ישנם את הפניות מהכביש הראשי לתוך השכונה ואין מספיק מקום למכוניות לעמוד, הרמזורים גם לא מספיק ארוכים אז אנשים.

דיאנה קוגן:

אתה יכול להגיד את השם של הרחוב?

אבינועם שחור:

אסירי ציון, הקונגרס הציוני, רחוב יגאל, טרומן.

דובר:

שמאלה ברמות מנשה.

אבינועם שחור:

שם אתה נכנס בלי רמזור. רקנאטי, שיבת ציון זה גם בלי רמזור.

יהודה פרוידגר:

מהעיר אתה צריך שמאלה. מהעיר שמאלה לכל הפניות.

אבינועם שחור:

מהעיר שעולים. ודבר שלישי זה צומת רמות, הסיפור של הולכי הרגל בצומת רמות שעוברים מתחנה לתחנה ואיי תנועה לאורך הכביש בין חלקי השכונה שהם מאוד לא בטיחותיים. יכול להיות ילד שעומד או רק ככה מתנדנד או רק מוציא את האף שלו קדימה כדי לראות ומכוניות עוברות שמה על מאה קמ"ש, זה גולדה עצמה. יש את תוך השכונה שתוך השכונה יש שמה תחבורה ציבורית.

דיאנה קוגן:

שאלה, יש לכם, סליחה שאני לוקחת את הזה, כדי לקדם אותך, בכל מנהל קהילתי יש הרי מתאם תשתיות, מתאם

דוברת:

מתכנן פיזי.

דיאנה קוגן:

מתכנן פיזי.

אבינועם שחור:

כן כן, ישנו מתכנן בכל מנהל.

דיאנה קוגן:

מתי בפעם האחרונה הוא ישב מול המחלקה להסדרי תנועה עם המהנדסים לעשות איתם תיאום ציפיות?

אבינועם שחור:

אנחנו נפגשים לא מעט, נכון?

דובר:

כן, עשינו סיור.

אבינועם שחור:

לפני שלושה שבועות היינו בערך.

אריה קניג:

מי מתכנן? יונתן?

אבינועם שחור:

יונתן, כן.

דיאנה קוגן:

אז זאת אומרת אתם יושבים, אתם העליתם את הנושאים האלה ולא קיבלתם מענה?

אבינועם שחור:

אנחנו בתהליכים, חלק לא מקבלים, חלק כן.

נפתלי נוי ברט:

אני אשלים את הדברים שנועם אומר, אני מרכז את הועדת תחבורה במנהל קהילתי. כמות האוטובוסים ברמות היא גדולה ומכוח המצב האוטובוסים עמוסים. היום שעברנו לפה עברנו אוטובוס אחרי אוטובוס, האוטובוסים מלאים, זה לא שיש אוטובוסים מיותרים, האוטובוסים מלאים. זה כורח מצב, האנשים רצים לאוטובוס לתפוס אוטובוס, לא מגיע אוטובוסים, זה גורם ללחץ ובגלל זה בתוך השכונה יש נפגעים שאנשים לא נזהרים, במיוחד ילדים.

דיאנה קוגן:

אז מה מה הפתרון שאתם מצפים? אני מבינה פה שאתם רוצים פתרונות, השאלה איך אפשר לקדם פתרון, האם להעלות

דובר:

אולי להגדיל את התדירות של התחבורה.

אבינועם שחור:

לדאוג להגדיל. עכשיו דבר נוסף, דבר נוסף, זה דבר לא פחות, זה צומת רמות, צומת רמות, אני מדבר על מצב שעד לפני שבוע והמצב של השבוע שפתחו את החדש.

דובר:

את ארזים.

אבינועם שחור:

ארזים. כיום אוטובוסים, במצב שהיה עד היום אוטובוסים עמדו בצומת רמות, שניים, שלושה, ארבעה אוטובוסים והיו נהגים שאין להם את הזמן עמדו בשורה שנייה ולפעמים גם שלישית.

אנשים עוברים ולא מזמן ההולך רגל שנהרג, אברך צעיר שבקושי התחתן, נהרג כשהוא עבר בין אוטובוסים

דובר:

כן, אבל

אבינועם שחור:

לא, לא, אני לא אומר

אייל:

תעשה הפרדה, כן.

אבינועם שחור:

בדיוק אני עושה הפרדה.

נפתלי נוי ברט:

זה הולך רגל שרץ בין האוטובוסים א' ברוך השם לא מת, בסדר? הוא נפצע והשתקם, אני יכול להגיד לך שהוא גם חזר ברוך השם. בהמשך קצת יותר למטה היה תאונה עם הולך רגל שנהרג שחצה באור אדום.

דובר:

בדיוק, ביגאל ידן.

נפתלי נוי ברט:

הולך הרגל שחצה באור אדום.

אבינועם שחור:

לא משנה, אבל

דיאנה קוגן:

זה משנה, מה זה לא משנה, זה משנה.

אבינועם שחור:

לא, לא, משנה מאוד, לא, לא, בסדר. עדיין הסכנה הזאת קיימת.

אריה קניג:

עכשיו עם כל הסיפור של הטרמינל.

אבינועם שחור:

עכשיו עם הטרמינל מה שקורה עכשיו אני עושה חשבון, דוגמה היה אוטובוס לרמת שלמה, לא השכונה של רמות, רמת שלמה, אוטובוס לבני ברק כמה פעמים ביום, האוטובוס הזה בוטל בעקבות הפתיחה של הטרמינל. יש חתונה של אדון כהן ברמת שלמה, יורדים, שנייה, שנייה, יורדים אנשים מהאוטובוס הזה אין להם איפה לחצות את הכבישים לכיוון רמת שלמה, אין מדרכות מוסדרות. התושבה שקיבלנו.

דובר:

איפה? מהטרמינל?

אבינועם שחור:

מהטרמינל ללמעלה.

דובר:

מהטרמינל לתחנת האוטובוסים אין מדרכה, אין מעבר, התשובה שקיבלנו עובדים עכשיו על החנה וסע ורק אחרי

אריה קניג:

היום מי שיורד בטרמינל ורוצה לנסוע לרמת שלמה הוא צריך ללכת לכיוון

אבינועם שחור:

כיוון רמות.

אריה קניג:

לחצות ואז לרדת בחזרה.

אבינועם שחור:

לחצות ואנשים לא עושים את זה, אנשים לא יעשו את זה.

אריה קניג:

אני רואה, אנשים הולכים צמוד לכביש כאן.

אבינועם שחור:

בדיוק, כדי להרוויח את התחנה הזו.

דובר:

ולמה? עובדים על החנה וסע, תעשו שם רמזור אדום.

אבינועם שחור:

אבל יש שם רמזור אדום למי שמגיע ממנהרת הארזים, זאת אומרת אפשר, זה לא דורש פה איזה משהו.

אריה קניג:

טוב, זה נקודה, אתה מכיר את זה עבדה? זה נטו של מהנדס שיבוא ויתן פה פתרון לדבר הזה, כי זה באמת אני מבין את האנשים, זה חתיכת סיבוב, לעשות כזה סיבוב.

אבינועם שחור:

עכשיו גם המעבר

דיאנה קוגן:

צריך הסדר זמני.

אריה קניג:

שנייה, זה הנקודה, אני מבין את זה לחלוטין, אבל גם האי פירצה קוראת לגנב פה.

אבינועם שחור:

האי תנועה הוא מאוד מאוד צר, מדובר על שתיים עשרה רציפים של אוטובוסים שבעתיד שלו בעוד חודש חודשיים יהיו מלאים ויבואו כמויות של אוטובוסים. חבר'ה, האי תנועה זה לא מספיק לאכלס את כל האנשים. אי תנועה מאוד מאוד צר בין הנתיבים.

יוסף:

שתי בעיות, גם אי תנועה וגם שאין פתרון.

אריה קניג:

קודם כל, אני רוצה גם להכניס עוד איזה, אתה צודק במאה אחוז, אני ראיתי את זה בימים האחרונים כמה פעמים ואני חושב שזה היה

דובר:

איזה...דובר?

אריה קניג:

שאתה חוצה, כמו שאמרת, הנתב הזה, היום יש מספר אוטובוסים, הולכים להיות שמה פי ארבע וחמש יותר, אז על אותו אי תנועה יעלו הרבה יותר הולכי רגל, אז אין שמה מקום. לדבר הזה תצרפו עוד דבר, הרכבת הקלה, מה יקרה אז כשיתחילו לעבוד שמה גם זה לא יהיה. זה אירוע, אני מסכים לחלוטין, זה עדיין כביש מהיר ועדיין יש שמה גם עוד יותר אוטובוסים והולכי רגל וגם מה שאתה אומר ובצדק וגם הרכבת הקלה. זה מה שאמרתי מקודם, אנחנו נצטרך להיות פה, אני אומר אנחנו כעירייה, לא מי שנמצא פה סביב השולחן דווקא, אנחנו כעירייה צריך לעשות פה חשיבה יותר רצינית.

נפתלי נויברד:

אני אחד ההצעות הקטנות לדבר הראשון שאמרת שאוטובוסים עוצרים בשנייה בשתי שורות, שלוש שורות, שעיריית ירושלים תדרוש מתוכנית אב תחבורה שכל האוטובוסים שהם לא שייכים עירוני נטו שיכנסו לתוך התחנה המרכזית הזאת, אז זה יוריד את האוטובוסים של קריית ספר שזה כמות ענקית.

אריה קניג:

מה השם?

נפתלי נויברד:

נפתלי נויברד.

אריה קניג:

נפתלי. אז אני, ברשותך, אני רוצה, מי זה יושב ראש ועדת התחבורה?

דובר:

הוא.

אריה קניג:

לא, לא, לא, דודו זוהר? או קיי, אז אני בלי נדר אני, יש שתי ועדות תחבורה? (כמה מדברים יחד) אני בלי נדר, אהרון, תרשום את זה עליי, בסדר? אני יחד איתך אנחנו נצא לסיור יחד איתנו ואנחנו נזמין גם את עבדה גם את יועץ של בטיחות בדרכים, זה גם היבט של תחבורה כי זה עניין תחבורתי שמשפיע על בטיחות בדרכים. בסדר? זה הערה נכונה, תודה.

אבינועם שחור:

אני חוזר רגע לעניין של הרמזורים

דובר:

המהבהב, הירוק אדום?

אבינועם שחור:

לא רק המהבהב, יש תחושה, אנשים שחיים בשכונה עוד קצת להאריך את הרמזורים, קורים לאנשים כל הזמן, כל הזמן אנשים גונבים רמזור.

דיאנה קוגן:

אתה מתכוון להולכי הרגל או לנהגים?

נפתלי נוי ברט:

אני אחד את זה, אני חושב שגם הולכי הרגל וגם הזה, אבל אני אספר סיפור שהיה איתי באופן אישי, כביש שעבדו לפני, בזמן, מיד אחרי הקורונה עבדו על כביש רמות, עשו נת"צ. אני ישבתי בכל השיתופי ציבור בכל הועדות שישבו, העלימו כל מיני דברים, מה שלא רצו שנדע לא הציגו, שאני ראיתי כמה דברים ניגשתי לאחראי פרויקט במקום, אמרתי לו תקשיב לי טוב, צומת של מירסקי שלמשל זה אחד הצמתים הטובים ששם נהרג גם ילד הולך רגל, אמרתי הצומת הזאת מסוכנת, יש שמה מלא מוסדות חינוך, תיתנו לבן אדם לחצות בביטחה מקצה לקצה, כי אם לא הוא חוצה בדיוק מתחלף לו הרמזור האדום. הוא אומר לי, כן כן זה מסודר, הנה אנחנו שמים גם לחצנים, הלחצנים האלה זה שום דבר זה פסיכולוגי, לא עושה שום דבר, זה טוב בשביל עיוורים, בשביל לקויי ראייה אבל מעבר לזה זה לא עושה. תכלס חוצים שמה הרבה באדום, בצומת של הקניון חוצים באדום, אותו סיבה. תנו מעבר מקצה לקצה

יוסף:

שלא יהי עצירה באמצע, בקיצור, שיהיה עד הסוף.

נפתלי נוי ברט:

לקצר את השלוש ארבע.

דובר:

שיהיה... בלי עצירה.

דיאנה קוגן:

כן כן, בלי שום עצירה.

דובר:

זה לתזמון ו...

אבינועם שחור:

אני חוזר עוד פעם לרמזורים, יש, עיקר העומס של התנועה כמו שאמרנו קודם זה אנשים שמגיעים מתוך העיר לכיוון השכונה. עכשיו ישנם כמה מוקדים, למשל קניון רמות, אנשים שמגיעים מהעיר או מהשכונה בחלק למטה עולים לכביש רמות, עושים פרסה, יש אמנם כניסה לצומת לקניון מלמעלה ואנשים מעדיפים לעשות פרסה. הפרסה לוקחת

דוברת:

אבל אסור שם פרסה.

אבינועם שחור:

אפשר, אפשר פרסה, גם שמה, גם

דובר:

מותר מותר.

אבינועם שחור:

אנשים שיוצאים מהמנהל הקהילתי הם צריכים לנסוע, להמשיך הלאה בכביש רמות, להגיע לצומת אצג ולפרסס. כל הדברים האלה של פרסה זה לוקח המון המון זמן, מבזבז זמן מהרמזור, זה גורם לאנשים שאחר כך לגנוב, פעם אחת. פעם שנייה, כשהם עושים פרסה יש שמה הולכי רגל, הולכי רגל לפעמים עוברים בין המכוניות כי אחד גנב את הפרסה. הדברים האלה, אני לא יודע, להאריך מאוד את הירוק.

דוברת:

שלא יהיה פרסה.

נפתלי נוי ברט:

או שלא תהיה פרסה.

דובר:

אי אפשר, יש לך גם שמאלה גם.

דובר:

זה מקום אחר.

נפתלי נוי ברט:

היה ביטול של הפרסה, היה שמה איסור פרסה והלובי החזק של הקניון ביטל אותו אחרי חודשיים.

אריה קניג:

קודם כל, אני התרשמתי ממה שאמרת, אבינועם, אני רוצה לתת גם לזוהר שנמצא איתנו בזום שהוא מרמת אלון לתת את האינפוטטים שלו ואחרי זה לשמוע את מר עבדה. כן, זוהר.

זוהר אריאל:

כן, אז צהריים טובים. אז אני רואה כמה בעיות, כמו שבאמת החבר'ה ממעלה רמות אמרו צומת רמות, אם זה הגעה מכיוון הר חוצבים לכיוון רמות הירידה הזו היא סכנת נפשות, מגיעים לשם במהירויות מטורפות. עיקר התאונות גם שאנחנו רואים בגולדה הם בעיקר באזור צומת רמות. נקודת תורפה שנייה היא צומת רמות פנייה לרחוב יגאל עם תמרור מתחלף במסלולים השמאליים כשבבוקר הוא שני מסלולים שפונים שמאלה מגולדה לכיוון רחוב יגאל. מספיק שאחד עצר שם במסלול הימני שפונה שמאלה, מגיעים מאחורה במהירויות מאוד מאוד גבוהות. אנשים אוהבים לעשות שמה... זכות ולגנוב מהמסלול הזה את הישר, גם מתכוון לתאונות. היו המון המון תאונות ביציאה מהקניון לכיוון הירידה של גולדה. הייתה שם פנייה ימינה לכיוון הקונגרס הציוני, לכיוון, סליחה, ימינה שהוטלה בתקופה האחרונה ונמנעו משם תאונות. אז זה לאזור גולדה. בעיות אחרות שאנחנו רואים שם זה ברחוב אידלסון, אנשים שגונבים את האין כניסה, יש שם את בית ספר ממ"ד הראל, הם פשוט מגיעים ונכנסים נגד כיוון התנועה, אין שם אכיפה, מתכוון לתאונות, גם בתי ספר, גם ילדים, גם הורים שממהרים בבוקר, מתכוון לתאונות. כנ"ל לרחוב טרומן מקום שהפך להיות חגיגת אופנועים בעיקר בימי שישי בצהריים, גם שם ראינו המון תאונות והמון דברים. אני יכול להגיד שבאחד מהתפקידים שלי אני שוטר מתנדב בימ"ר את"ן ירושלים ומוסמך על ידי המכללה הארצית של משטרת ישראל להדרכות, אז גם אני גם השוטרים הקהילתיים מבצעים המון הדרכות בבתי הספר, אם זה בנועם, אם זה בממ"ד, אם זה באור תורה, ועוד המון המון בתי ספר, תבל וכיוצא באלה. אנחנו מבצעים הדרכות, לא מספיק, אנחנו נמשיך ונבצע גם בהמשך במהלך הקיץ. כחלק מהדברים אנחנו עושים את זה בקייטנות, אנחנו עושים את זה בהמון המון מקומות אחרים על מנת להגביר את המודעות. דבר נוסף שקורה שם המון זה באמת כלים, אופניים וקורקינטים שהכמויות שלהם בשכונה מאוד גדולות ובתוך הרחובות, אם זה גם בגולדה וגם ברחובות הפנימיים אנחנו רואים המון ילדים רוכבים ללא קסדות, אנחנו רואים נסיעות נגד כיוון התנועה, המון המון פעילויות כשבצעם אחד הבעיות הגדולות זה שכשאני פניתי לפחות למשטרת התנועה התשובה שקיבלתי זה שהם לא עובדים בתוך השכונה ומי שאמור לעבוד בתוך השכונה זו הנקודה המקומית תחנת רמות. תחנת רמות לא מצליחה עם כמות כוח האדם שנמצאת אצלם לתת את המענה הזה ולכן גם כל רמת האכיפה נפגעת. זהו, פחות או יותר.

אריה קניג:

טוב, תודה זוהר.

נפתלי נוי ברט:

אני רק רוצה לציין לגבי ההדרכה שדיברו, אני בקשר טוב עם משה נוי וה... לפעילות ילדים שנקראת נערינו של דגל התורה, כינסנו שמה עשרות ילדים ועשינו להם פעילות בסוף החורף שנמשכה כמה חודשים לזהירות בדרכים. תודות למשה שהגיע בעצמו ונכח ומאוד נהנה לראות את הילדים. אני שכחתי את החבילה של הדפים שכוללת כתב על, ביקשנו מהם לכתוב משהו על זהירות בדרכים, הם כתבו, יש פעילות מבחינת הנוער.

אריה קניג:

רק שנייה, מר עבדה, כן. עבדה או עבדה?

מוחמד עבדה:

עבדה.

שושי זיסק:

אריה, משפט אחד. הגנים ברמות, גם ליד הגנים צריך לראות שיש מעקות ומחסומים. אצלנו ספציפית השוטר/חייל נדרס על ידי אבא שהוא צריך להגיע עד השער, הקייטרינג של האוכל נכנס לתוך השער עם הרכב. אז גם הגידור

דיאנה קוגן:

לפני השער אי אפשר לשים מעקה.

שושי זיסק:

יש פתרונות. אני אם צריך אני אתן, נקודתית התכתבתי על זה עם אריה, אבל בכלל אזורים של גני ילדים, ילד יוצא מהגן, מתקדם שני צעדים לפני אמא, אז אם יש גידור מתאים זה יכול לעזור.

מוחמד עבדה:

סליחה, גם כן הגידור הזה נעשה גידור אז אי אפשר נגיד לכמה הורים שיעצרו ואז הם יורידו את הילדים, שמורידים את הילד אם יש איזה גדר הולכי רגל

שושי זיסק:

דווקא גדר ספציפית...

מוחמד עבדה:

ילד לרדת לכביש, לרדת למדרכה, סליחה, אז הוא נאלץ לרדת לכביש ואז הוא כשהוא ירד לכביש זה יותר סכנה.

אריה קניג:

הבנת מה הוא אומר?

שושי זיסק:

אני שומעת, אפשר לדבר נקודתית.

אריה קניג:

בוא, אני יודע מה היא מדברת.

מוחמד עבדה:

אז צריך נגיד לעשות גדר הולכי רגל

אריה קניג:

עבדה, היא לא מדברת על מה שאתה מדבר. היא מדברת על זה שיש את המעקות, יש את המעקות ואת המדרכה מעבר למעקות והנהגים בין המעקות עולים על המדרכה, על המדרכה של הולכי הרגל כדי להגיע עד לשער של הגן. אני מ בין על מה מדובר.

שושי זיסק:

אז צריך להסתכל עוד פעם על המוסדות חינוך ואיך להתאים הפרדה בין הולכי רגל...

דיאנה קוגן:

אני אגיד לך רק דבר אחד, לגבי כל מוסד חינוכי, כל מוסד חינוכי צריך באמת לבדוק אם יש

סמי:

אי אפשר להיכנס ביניהם.

דיאנה קוגן:

כל מוסד חינוכי אנחנו בדרך כלל דואגים בשער של הכניסה לשים שמה מעקה בטיחות. כשאין כשאין אפשר להזמין את המהנדסים, המהנדסים מגיעים ועושים שם סיור ולפי הצורך (כמה מדברים יחד)

שושי זיסק:

עם מנחי לא הצלחתי.

דיאנה קוגן:

לא מנחי, לא מנחי, אני מסבירה לך, לא מנחי. יתנו לך פתרון וחייבים לתת לך את הפתרון כי זה פתרון בטיחותי מספר אחד.

אריה קניג:

כן, אני רוצה שמר עבדה ידבר, יש לנו עוד משהו על סדר היום ואני לא רוצה אנשים שיגיעו ולא ידברו. עבדה, בבקשה.

מוחמד עבדה:

עכשיו לגבי הנתבי המתחלף בנתיב המתחלף מגולדה ליגאל שמה יש תמרור שבולט לעין, אני כמה פעמים הייתי שמה, תמרור בולט לעין, רואים אותו, הנהג

אריה קניג:

אתה מדבר על ה...

מוחמד עבדה:

המתחלף. הימני המתחלף. התמרור בולט לעין, רואים אותו מרחוק אבל זה השיטה של הנהג, יעני העבירה של נהג שאני לא נגיד מכוון

אריה קניג:

זה לא בתחום שלך, זה בתחום של אכיפה.

מוחמד עבדה:

כן, כן. עכשיו לגבי

אבינועם שחור:

אנחנו ביקשנו את הנתבי המתחלף הזה מאותם סיבות שאמרנו קודם שבשעות העומס פשוט הנתבי נסיעה עוד לפני הנתבי פנייה היה עמוס וחוסם, הנתבי לא הכיל את זה ואנחנו רצינו להכיל כאלה נתיבים מתחלפים גם בהמשך כביש רמות כדי להוריד את העומס גם משם.

מוחמד עבדה:

אז זה צריך להזמין, אני חושב שצריך להזמין את טארק פאחורי הממונה על רמזורים שגם כן יהיו איתנו פה, או קיי? שהם גם כן

אריה קניג:

איך קוראים לו?

מוחמד עבדה:

טארק פאחורי, הממונה על רמזורים, ומהנדס שיהיה איתנו בועדה, כי הוא צריך גם כן לבחון את הנושא של הגדלה של התזמון הרמזורים להולכי רגל וגם כן לכלי רכב, להגדיל את הירוק להולכי רגל. נראה לי נגיד אם אני מסתכל על מדינות שכנות שלנו נגיד באזור שלנו שברחובות כמו גולדה הם משתמשים בשיטות אחרות, למשל בירדן יש ... בין העיר רבת עמון וגם כן זרקה זה עיר מספר שתיים, אחד זה עיר מספר שתיים בירדן, הם לא משתמשים נגיד במעברי חצייה וברמזורים ברחוב כמו גולדה אצלנו, הם משתמשים בגשרים להולכי רגל או במנהרות להולכי רגל וזה זו אני חושב שזאת שיטה שבעיריית ירושלים צריכים לחשוב על זה כי זה חלק מהבעיה של הולכי הרגל או נגיד להגדיל יותר את התזמון של הרמזורים שזה יספיק להולכי רגל שרצים מצד לצד לעבור גם כן לחשוב על הגיל של הבן אדם שעובר וגם כן את היכולת לעבור את כל אורך המעבר נגיד, זה תלוי בבריאות של הבן אדם. בן אדם מבוגר נגיד צריך יותר זמן לעבור מצד לצד.

דוברת:

אבל הוא גם צריך לחצות מהירוק, מתחילת הירוק.

מוחמד עבדה:

כן, עד לצומת. אז זה שצריך

דוברת:

חצי כן, חצי כן.

מוחמד עבדה:

מי שצריך נגיד להחליט בנושא הזה זה טארק פאחורי מרמזורים.

אריה קניג:

שנייה, יש לכם משהו ספציפית לרמות?

דובר:

עלה הנושא של המעבר בין הרמזורים ואני רואה שיש ברמות ובמקומות אחרים בעיר תופעה שבעצם שנהגים לא רוצים לפספס את הרמזור ואז הם עוברים אחרי הקו העצירה ובעצם כשכבר יש אור ירוק להולכי הרגל הולך הרגל לא יכול לעבור כי יש (כמה מדברים יחד) אז אני רציתי לשאול אם יש אכיפה נגד זה בכלל בישראל. זה משהו שמאוד קל לאכוף סך הכל, פשוט המכוניות לא יכולות לעבור את הקו. דבר שני, במקומות אחרים בעולם הרמזורים, רק הרמזורים הם רק ב...

אריה קניג:

יש לנו סדר יום, מה שלא קשור לרמות כרגע בסעיף הזה

דובר:

לא, אבל דיברו על זה ברמות.

אריה קניג:

לא, לא, אני רוצה לדבר על רמות, דיברנו על רמות, יש אנשים שבאו בשביל לדבר על רמות ויש לנו עוד סעיף על הרובע היהודי. יש לנו חמש שנים לדבר על הכל ולא נחכה חמש שנים כדי לדבר על הכל, תאמינו לי. שנייה, שנייה, כן.

דובר:

לדבר על רמות. אני אומר את זה גם כתושב רמות, החינוך החרדי מאוד קשה למשרד החינוך להגיע ולהפעיל ולהטמיע תוכניות. אני יכול לתת דוגמה בתלמוד תורה של הבן שלי ברמות ב' ניסיתי להפעיל שם משמרות זה"ב, המנהל רצה והכל היה מדהים, עשינו שם גם עבודה עם התשתיות בעירייה ובסוף איפה שהוא הדברים לא זרמו וזה לא זרם בגלל שזה הגיע מטעם משרד החינוך. אני חושב שמנהל קהילתי מעלה רמות יש לו כוח מאוד מאוד גדול לתושבי השכונה ואני חושב שעבודה נכונה, אנחנו נשב ביחד עם העירייה ונראה איך אנחנו מצליחים להטמיע תוכניות לחינוך לזהירות בדרכים, להשלים את החוסר של המעורבות של משרד החינוך לתוך תלמודי התורה ואני חושב שאפשר לעשות שם דברים מדהימים. לדוגמה, יש לנו את אריאל זוהר במגזר הממלכתי שמגיע לבתי הספק, המש"ק הקהילתי, עושה שם הדרכות ועושה שם דברים מדהימים, אפשר למלא את זה, אז יכול להיות שלא מתאים ששוטר יכנס לחדר והכל, אפשר למצוא את הדרכים להשלים את זה דרך מנהל קהילתי אפקטיבי.

אריה קניג:

למה זה כזה לא מתאים ששוטר ...

דובר:

בלי שהשוטר יתקלקל.

דובר:

לועדה אחרת.

דובר:

לא, אבל אפשר שיתוף פעולה.

דובר:

טוב. אפשר למצוא. עכשיו אני רוצה רק לסיים את הדברים שלי בנוגע לתוך השכונה, דיברנו כרגע בעיקר על גולדה, בתוך השכונה היה לנו עשרות בקשות, אפשר לראות אותם לכל אורך ההיסטוריה של כיכרות ודברים כאלה להאט את התנועה כדי להגיע לצמתים וצמתים מרכזיים וצמתים שהיה תאונות. אנחנו נתקלים בהרבה הרבה תלונות... בדברים האלה ולא תמיד נענים הדברים האלה וחבל, זה דברים שיכולים למתן את התנועה.

דובר:

אני אשמח גם משפט אחרון ממש, התחושה באמת, הביאו הרבה דוגמאות ויש מקרים חד פעמיים, כמו שאת אומרת ליד הגנים, זה קורה וצריך לטפל בזה, אבל שדרות גולדה עצמה זה תחושה של גיוגל.

אריה קניג:

בוא, בוא, אני רוצה, אף אחד שלא ידבר יותר על גולדה. אנחנו נעשה סיור איתכם ועם המנהל השני ועם טארק ועם

יהודה פרוידגר:

לא רק בצומת רמות, לאורך כל גולדה.

אריה קניג:

אמרתי כל גולדה. כל גולדה נעשה על זה סיור.

יהודה פרוידגר:

כשאתם קובעים את הסיור תשלחו זימון לכל חברי הועדה ומי שרוצה לבוא שיצטרף.

אריה קניג:

בסדר גמור, ככה נעשה, בסדר? כי אני לא

דיאנה קוגן:

אבל אין מקום על האי תנועה.

אריה קניג:

מה?

דיאנה קוגן:

אין מקום על האי תנועה לכל ה...

אריה קניג:

כן, אדוני, כן, שנייה,

יהודה פרוידגר:

... אם אין שלושה אנשים.

אריה קניג:

בבקשה.

יהודה אברך:

שמי יהודה אברך, אני תושב רמות, אני גם חבר של משמר רמות. ההורים שלי לומדים במוסדות חינוך במקום. האמת שהתחלנו לפני עשר שנה, הילדים כבר גדלו אבל הבעיה לא נפתרה. לפני עשר שנה יש שמה שביל אשכול מוסדות חינוך, יש שמה תלמוד תורה ובית יעקב, גני ילדים, בערך עשינו חשבון מעל שלוש אלף ילדים.

אריה קניג:

איפה?

דיאנה קוגן:

איפה? במנאדים?

יהודה אברך:

לא, זה רחוב צפרירים

דובר:

רחוב הרואה.

יהודה אברך:

שירת היס.

דיאנה קוגן:

שירת היס.

דוברת:

איפה שהיה פעם המנהל הקהילתי.

אריה קניג:

איזה רמות זה?

יהודה אברך:

זה רמות א'. בעירייה בדקנו את זה עם המנהל הקודם, זה מוגדר כשביל להולכי רגל בלבד. עכשיו לפני עשר שנה זה היה סגור, התחילו שמה בנייה, זה נפרץ על ידי קבלנים והיום זה מצב שיש שמה תנועה דו צדדית מאוד מסוכנת. אנחנו הזמנו אבני מפרד, יעוץ בטחוני, הם אמרו שאין פתרון. אין פתרון, כל זמן שאין ועדה

יהודה פרוידגר:

בדקה ומה היעוד של זה?

יהודה אברך:

זה שביל להולכי רגל בלבד. לפני עשר שנה הגישה של העירייה הייתה מאוד מוזרה, סליחה שאני אומר את זה, יש לי מכתב לפני עשר שנה 2014 בגלל ונדליזם אנחנו לא עושים שום דבר.

אריה קניג:

דרך אגב עבדה במצב כזה אם עכשיו הפכו שביל להולכי רגל לבעצם למה שהוא מתאר לנתיב תחבורה.

יהודה פרוידגר:

זה חמש מאות שקל קנס.

אריה קניג:

לא, עזוב קנס. אני שואל מישהו שמה נפגע כתוצאה מתאונה הכי פשוטה, לא משנה מה, על מי האחריות? מי נושא באחריות פה?

דובר:

אולי החליפו תב"ע שם.

אריה קניג:

לא, הוא אומר שלא, הוא אומר בתב"ע זה שביל.

יהודה פרוידגר:

הוזמן יועץ בטיחות, הם אמרו שאין פתרון, אין שמה לא מדרכות, יש שם שלוש אלף ילדים כל יום.

יהודה פרוידגר:

יש פתרון לחסום את הכביש לרכבים.

יהודה אברך:

חסמנו, חסמו. פנינו למר משה ליאון הוא חסם את זה, זה החזיק שתיים.

יוני:

הייתה שם אכיפה?

יהודה אברך:

יש שמה תמרורים, היה תמרורים

דובר:

שברו שמה קירות כנראה.

יהודה אברך:

היה תמרורים.

דובר:

היה שוטר, פקח, משהו?

יהודה אברך:

אנחנו בקשר הדוק גם עם... גם עם האזור. הנה, כל זה.

אריה קניג:

טוב, אני, אהרון, נכון? יהודה, יהודה, אני אומר, קודם כל מה שאתה אומר זה נשמע מזעזע אבל לא מפתיע, כמו שאמרת.

יהודה אברך:

אני מזמין את כולם לעשות סיבוב.

אריה קניג:

אני לוקח לעצמי לראות את זה

יהודה אברך:

אני אסביר, סליחה שאני אומר את זה, לא נעים לי.

דובר:

מרחוב הרואה, נכון?

יהודה אברך:

הרואה, כן.

מוחמד עבדה:

יש תמרורים של איסור כניסה מוגבל בזמן...

יהודה אברך:

היה תמרורים, תסתכל,

מוחמד עבדה:

תמרור עד להרגע לא הוסדר, מהרואה לשירת הים יש שמה ב... בצד ימין, בסדר? יש תמרורים שהכניסה היא לרכב מורשה בלבד וגם כן מוגבל בזמן. אבל לצערי יש מי שנגיד מוריד את זה, מורידים את זה.

יהודה אברך:

לא, סליחה, אני, זה עדיין.

מוחמד עבדה:

ועדיין זה לא הוסר חוקית, מבחינה חוקית זה לא הוסר, הוא קיים,

יהודה אברך:

אני עשיתי סיור שמה.

מוחמד עבדה:

כי אני מקבל פניות על זה נגיד כל פעם ואני נגיד מעביר לבטיחות בדרכים להחזיר.

אריה קניג:

כשאתה אומר להחזיר, למי אתה אומר את זה?

מוחמד עבדה:

אני מעביר למחלקת אחזקה... בדרכים, לשפ"ע.

אריה קניג:

אצל זיוה.

מוחמד עבדה:

כן. בשפ"ע להחזיר את התמרורים.

יהודה אברך:

אנחנו עשינו שם סיור לא פעם ולא פעמיים עם דורון, דורון אומר, דורון השוטר הקהילתי, אומר כל זמן שיש פה איזה שכן, כן? שמוריד, יש שם ארבע תמרורים אין כניסה, מצד אחד מצד שני.

מוחמד עבדה:

וגם בפנים היה גם כן תמרורים וגם כן היו עמודים נשלפים היו שהמפתח של העמודים הנשלפים של המכולת,

דובר:

זה אצלי, כן.

מוחמד עבדה:

יכול להיות שזה במכולת שמה...

יהודה אברך:

מה שמעניין, בפעם האחרונה

מוחמד עבדה:

זוכר את זה משנת 2016...

אריה קניג:

לא, לא, לא, שנייה, נגמר, כי אני רוצה לעבור לשלב הבא. העסק ברור לי בחומרתו, אני לוקח את זה על עצמי ובוא, אני אוהב, זה הדברים שאני אוהב. לטפל בעבריינים האלו אני אוהב.

דיאנה קוגן:

להחזיר את התמרורים?

אריה קניג:

לטפל בעבריינים, עבריינים כאלו צריך למשטרה, לתבוע אותם נזיקת ככה באיזה כמה מאות אלפי שקלים שיתחילו לשלם, רק ככה.

יהודה אברך:

רק מילה אחת, אני מאוד מודה שהזמנתם אותי ושמדברים על זה. החפץ חיים אומר שחשוב ללמוד הלכות שבת לא בגלל שאדם יודע את ... שבת, בזמן שהוא לומד הוא חושב על זה אז הוא ישמור את השבת. בזמן שאנחנו מוסיפים עוד ועדה ועוד ועדה על בטיחות בדרכים... לא נצליח לפתור את כל הבעיות בישיבה אחת אבל עצם שנכנס לנו במחשבה זה כבר פותר המון המון דברים.

אריה קניג:

תודה רבה, תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

תראה איזה מחסומי אבנים כיסחו פה..

אריה קניג:

זה הזייה.

יהודה פרוידגר:

אבל אני אומר למה, אם זה היה להולכי רגל, יש שוטר שאתה אומר יאכוף את מי ששבר, אבל שיעמוד שוטר, יכתוב מספרי רכב, ישלח לכל אחד חמש מאות שקל דו"ח.

אריה קניג:

נכון. אבל לא רק זה, עזוב, בוא נתבע מי שנוגע, אנחנו נבוא.

מוחמד עבדה:

אני נכנס שמה, מי שנכנס זה דיירים של השכונה, לא מישהו אחר, זה הדיירים.

אריה קניג:

טוב, אנחנו נבוא.

מוחמד עבדה:

זה לא ציר נגיד, זה לא ציר.

אריה קניג:

אנחנו עוברים, שנייה, מר עבדה, אנחנו נעבור לנושא הבא, זה נושא של הרובע היהודי.

דובר:

אריה, רק לפני כן, יש פה תושבת שכונת רמות שנמצאת בזום.

אריה קניג:

ומה דינה? היא הייתה יכולה לבוא לפה. יאללה. אני לא, אני אישרתי רק לך כי אתה באת ממילואים לדבר בזום וזה רק בשבילך יש זום, רק שיהיה לפרוטוקול, כתב במילואים. כל האחרים מוזמנים פה לישיבה ואני, על סדר היום יש לנו עוד את הרובע היהודי ויש לנו רק עשרים דקות. בבקשה. והאישה שבזום מוזמנת לבוא לדיון הבא ובאולם היא תדבר כמה שהיא תרצה.

דיאנה קוגן:

שמך?

שושי שה לבן:

שושי שה לבן מהמנהל קהילתי.

דוברת:

רק הערה לפרוטוקול, אריה, אני הוזמנתי רק הבוקר לישיבה ואני תושבת שכונה ואני מתנדבת ואני צריכה גם להתפרנס.

אריה קניג:

או.קיי, בסדר גמור, תודה, תודה רבה.

דוברת:

בפעם הבאה אם אני אוזמן מראש אני אשמח מאוד להגיע למועצה.

אריה קניג:

אין בעיה, כל התושבים מוזמנים לעבור על סדר היום של הועדות באתר העירייה, זה פורסם כבר שבוע שעבר. שושי שה לבן, בבקשה.

שושי שה לבן:

או.קיי, הנגשת העיר העתיקה לנכים, קם בעיה שלא ציפינו לו, כל הרמפות ברחוב דוד רחוב השרשרת, כל מקום בעיר העתיקה הזמינו את האופנועים, הקורקינטים החשמליים או האופניים החשמליים, כל הגוואו קרטינג וקטנוע פשוט עוברים גם בתוך הרובע היהודי, קודם כל הציר בין שער שכם עד לשער ציון לציר המרכזי זה רחוב היהודים, זה מתמלא באופנועים, קטנועים, אופניים חשמליים וזה מאוד מסכן אנשים. יורדים מה... יוצאים מבית הכנסת, זה דבר מאוד מסוכן. גם רחוב סנט מארק... כל מקום שהנגישו לנכים זה הפך לציר של האופנועים.

יהודה פרוידגר:

איזה?

שושי שה לבן:

הרובע היהודי, אבל אני גרה

דובר:

לא, לא, כן, כן, כן, אני מציע שתגידי עוד פעם.

שושי שה לבן:

רחוב דוד ורחוב השרשרת...

אריה קניג:

חצי העיר העתיקה הנגישו ואז עכשיו הכל כבר...

שושי שה לבן:

ועכשיו סנט מארק... פשוט הפכו להיות ציר מרכזי של אופניים חשמליים והאופנועים והקטנועים.
אנחנו מבקשים הסדרה קודם כל של הקטנועים כי יש לנו שכונה מתבגרת.

יהודה פרוידגר:

איזה הסדרה? איזה הסדרה את רוצה?

שושי שה לבן:

אני לא יודעת. עכשיו בינתיים הקטנועים אין למשטרה דרך לאכוף את זה כי אין חוק.

אריה קניג:

שנייה, אני יודע מאבי כהן שמהיום

דוברת:

אבל יש גם מראשון לאוגוסט...

אריה קניג:

אישרנו תמרורים.

דוברת:

אה תמרורים.

דיאנה קוגן:

לא, אתם מדברים על שני דברים.

מוחמד עבדה:

בשער שכם יש תמרורים שאסור לאופניים להיכנס ונראה לי שגם כן משער יפו, משער יפו גם כן על יד הקישלה שמה נראה לי שגם כן שם יש תמרורים שאסור לאופנועים להיכנס.

דוברת:

הורידו אותם.

מוחמד עבדה:

עכשיו משער ציון לא נראה לי שיש.

דובר:

אין כניסה.

מוחמד עבדה:

זה אין כניסה, זה יציאה, משער ציון זה יציאה, יציאה מהעיר למגרש חניה מחוץ לחומה.

⋮

יהודה יצאה.

שושי זיסק:

תבוא איתנו ואתה לא תצליח לספור את כל הכלי הרבים.

מוחמד עבדה:

אבל אם הם יוצאים זה יציאה, שער ציון זה יציאה או נגיד הם ממשיכים לכותל ואז יוצאים

אריה קניג:

משער האשפות.

מוחמד עבדה:

משער האשפות למטה.

דובר:

יש סיורים מודרכים כאילו?

אריה קניג:

לא, לא, לא.

שושי שה לבן:

לא, לא. על הכביש אין לנו בעיה, חייבים לתת לאפשר את האופנועים בכביש אבל

יהודה פרוידיגר:

בדרכים שמרוצפות ושעשו שיפורים להנגשה

שושי שה לבן:

דרך החניון של הרובע היהודי... בכניסה לרחוב היהודים ליד המכולת הייתה תמרור שאי כניסה לאופנועים הורידו את זה. גם היה ליד תחנת המשטרה הייתה פעם תמרור.

מוחמד עבדה:

מי זה, שוב פעם אני שואל, מי זה ש... יעני האופנועים של מי אלה שנכנסים לרובע? זה הדיירים של הרובע, זה לא משהו אחר. אין משהו ברובע שמחזיק באופנועים?

אריה קניג:

מי שמגיע עם קטנוע או אופנוע לרובע היהודי הוא מחנה בחניון הרובע היהודי.

מוחמד עבדה:

אבל החנייה של הרובע בתוך החומה עכשיו היא רק לתושבי הרובע, יעני מי שזר מי שבא לרובע הוא לא יכול להיכנס וגם הכניסה לרובע ולעיר העתיקה משער יפו זה ללכת רק דרך מאושרת.

שושי זיסק:

אבל מדברים על אופנוע. האופנועים שנוסעים.

אריה קניג:

עבדה מדברים על קטנועים. קטנוע נכנס מהצד, הוא לא צריך את המחסום.

מוחמד עבדה:

כן, כן, כן.

אריה קניג:

מדובר על קטנועים שנכנסים ברחוב היהודים, רחוב חב"ד והם חותכים דרך הרובע היהודי לכל שאר אזורי הרובע, העיר העתיקה, ועל זה מדובר. כתב לי אבי כהן, אבי כהן הוא מפקד

שושי שה לבן:

המשלוחים של וולט, יש הרבה מהם.

אריה קניג:

כתב לי אבי כהן מפקד המרחב של מרחב דוד של העיר העתיקה, הוא אומר עד ה-1.7 שזה אתמול כמדומני, נכון? ימשיכו יום אחרי לפי קובי, קובי ממליח, יפרס התמרור ותתחיל אכיפה. אז צריך לראות שהתמרורים חוזרים ואז תהיה אכיפה. כי מה שאמר לי עד עכשיו אבי כהן שהייתי שולח לו את התמונות של הקטנועים עם המספרים, כי היו אנשים ששולחים לי, תושבים, תראה תראה תראה. הוא אומר לי אני לא יכול לאכוף כשאין לי תמרור, זה הנקודה. מאתמול אמורים להיות תמרורים, צריך לראות מה קורה עם זה. עכשיו אתם הולכים הביתה

שושי שה לבן:

יש פרסום.

אריה קניג:

לא צריך פרסום. יש תמרור זה מספיק לשוטר לעשות אכיפה עכשיו. אם אין תמרור הוא לא יכול לעשות אכיפה, כי הבן אדם אומר לא ידעתי שאסור.

אריאל:

אבל אם אין שמה שוטר כל הזמן וזה כזה מפגע רציני ששימו מצלמה.

אריה קניג:

שנייה, זה עניין.

דובר:

זה עניין של שוטרים.

דובר:

יש מצלמות בעיר העתיקה כל הזמן.

אריה קניג:

לא, זה עניין של, לא, אומר לי אבי שיש לי תמונה כזאת, אתה שולח לי, עכשיו אתה יכול לאכוף.

דובר:

אחרי שיש תמרור לא בעיה למצוא במצלמות.

אריה קניג:

הוא שולח לי תמונות, עשרות תמונות הוא קיבל ממני, בתוך הרחבה של הרובע היהודי אנשים חותכים שם באלכסון כדי לקצר.

מוחמד עבדה:

יעני גם כן עוד שאלה נגיד מבחינת

יהודה פרוידיגר:

תגיד לירון ... שיפסיק להגיע עם האופנוע שלו לכותל.

דיאנה קוגן:

הנה המשלוחים.

מוחמד עבדה:

מה נעשה, מה יעשו עם המשלוחים? נגיד בן אדם נגיד ברובע או באיזה רובע, לא משנה איזה רובע שמה שהוא הזמין משלוחים שמה, איך יגיעו אליו?

דובר:

אז לא חייבים באופנוע.

אריה קניג:

שנייה, מי שרוצה להגיע משער האריות, יכנס לשער האריות, המשלוח יגיע לאיפה שיגיע, איפה שמותר לו לנסוע, יעלה ישלח וזה. עכשיו כן יש מקומות שמשלוחים לא יכולים להגיע.

מוחמד עבדה:

נגיד יקח להם, נגיד עד שהוא עוצר את האופנוע או קטנוע במקום מסוים ואז יגיעו עוד רבע שעה אריה קניג: אני ל חושב שיסכימו אני המשלוחים האלה לעשות את זה.

דובר:

בסדר, מה לעשות. מי שבחר לגור ברובע ..

מוחמד עבדה:

אני מסכים אבל מבחינת

יהודה פרוידגר:

מה הוא עושה אם הוא לא מזמין וולט, הוא מזמין רמי לוי, מה, מאיפה מביאים לו את המשלוחים?
מביאים עד לחניון הרובע והוא צריך לרדת לקחת את זה.

שושי זיסק:

שנייה, יש עוד נקודה.

אריה קניג:

בבקשה שוש.

שושי זיסק:

יש עוד נקודה שכל, אני קוראת להם קלנועיות, כל הרכבים האלה, אני לא יודעת את ההגדרות.

דוברת:

הקלנועית זה משהו אחר.

שושי זיסק:

הם נוסעים אצלנו בטירוף, עושים סיבובים, ילדים נפגעים.

אריה קניג:

איפה?

שושי זיסק:

ברובע, אני גם תושבת הרובע, עובדת ברמות, גרה ברובע.

יהודה פרוידגר:

הרוכבי... האלה שיתחילו לעשות הסעות בתשלום.

אריה קניג:

מה חוק מגדיר את הדברים האלו, את הרכבים האלו שנוסעים, הם גם ...

שושי זיסק:

ריקשות.

אריה קניג:

ריקשות...

אייל:

יש הרבה כלים. יש את כל הגולף קאר למיניהם שזה מוסדר יחסית. זה בכלל יכול להיות כלי רכב תפעולי, זה כלי רכב ללא לוחית רישוי ולכן אסור לו לנוע על הכבישים, בסדר? ללא לוחית רישוי הוא יכול לנוע בשטח תפעולי כרכב תפעולי שהוגדר ו... ו... לא משנה.

שושי זיסק:

הסמטאות של הרובע זה תפעולי?

דובר:

למיטב ידיעתי לא.

דובר:

לא, מה פתאום.

דובר:

יש את כל הריקשות של המשלוחים של הפיתות, זה, עוד הפעם, זה כלי חשמלי שמאוד, בסוף זה כלי רכב שלא אמור לנוע. האכיפה מאוד מאוד קשה שמה, גם מבחינת מה אתה אחר כך עם הכלי. היו לא מעט תיקים כאלה שטופלו, אנשים גם הורשעו על נהיגה ללא רישיון נהיגה למיניהם וכו' וכו' כי הוסכם שזה כלי רכב ואתה נתקע, בסוף אתה צריך להחזיר לו את הכלי.

אריה קניג:

טוב, אני שואל, עכשיו בכל רגע נתון כל יום תרד פה לכיכר, לא, אתה שומע, הם עולים על הקרקע ותוקעים תיירים או אתה מתפללים לכותל, אתה אומר לי אם הם נוסעים על הכביש זה לא.

דובר:

על פניו אסור לכלי הזה לנוע, זה כלי

דובר:

כלי תפעולי, אסור לו להיות על הכביש.

דוברת:

איך הם נוסעים ב...?

אריה קניג:

אין לו, אין לו, אין לו.

אבי שמר:

יש פה בעיה גם של רישיון נהיגה וגם של רישוי הרכב. זה שילוב

אריה קניג:

אין לו רישוי.

דובר:

אין לו רישוי ולכן אסור לו לנוע. ולכן אסור לו לנוע בכבישים.

אריה קניג:

אבל למה אני אף פעם לא ראיתי שנותנים דוחות על הדברים האלה, הם נוסעים פה חופשי, כל השוטרים רואים אותם.

יהודה פרוידגר:

הם לוקחים כסף גם.

אריה קניג:

בטח.

יהודה פרוידגר:

בתשלום, עושים הסעות ל..

שושי זיסק:

שמונים שקל לכוהל, מה (כמה מדברים יחד).

דובר:

יש כוח לעירייה דרך רישוי עסקים. אם הוא עכשיו לוקח אנשים בכסף תתבע אותי ברישוי עסקים, מה זאת אומרת.

דובר:

הוא יגיד אני מונית?

דובר:

איזה מונית? על סמך מה? אסור לו, זה בדיוק העניין, הוא הפך לעסק. אם הוא אומר לך אני כמו מונית הפכת אותו לעסק שישלם אגרות לעירייה.

דובר:

הם יותר חכמים.

דובר:

אם הוא עסק ... (כמה מדברים יחד).

שושי שה לבן:

שאני אומרת להסדיר את העניינים אני יודעת על מה אני מדברת, יש צורך ודרך להביא את התיירים לפה, יש צורך שעוזר לנכים שצריכים להגיע לרופא, אבל צריך להסדיר מי מותר מי לא ... העירייה שהיא מסכימה שיהיה עם המשטרה, כי אפשר להגיד ... החלטה גורפת שהם ... אבל חייבים להחליט את האיוון כי זה נהפך למערב הפרוע.

שושי זיסק:

אבל למכולת שלנו ה... צריך הסדרה (כמה מדברים יחד).

יהודה פרוידגר:

אבי, אולי הפתרון להפוך אותם למרושינים.

אבי שמר:

בדיוק.

יהודה פרוידגר:

לתת להם איזה זכיינות, העירייה תקבל על ... יהיה לזה דו"ח של משטרה, כמו העגלות האלה שהיום יש למשטרה מספר הכל ודרך זה... יש להם אזורים. הם יכולים להיות המחירים בפיקוח, יכולים לעשות את המחירים בפיקוח אז..

אריה קניג:

יכול להיות שאנחנו צריכים להגיד לחברת או חברת פאמי שיקחו את זה וירשינו אותם, כלומר מי שרוצה לפעול יקבל, יעשה טסט, יעשה טסט, יהיה לו ביטוח, יקבל אישור לרישוי עסקים כמו ה...

דובר:

כמו העגלות האלה.

שושי שה לבן:

קובי וכולם יודעים שאנחנו מבקשים, ענר, פשוט למצוא את הדרך.

שושי זיסק:

שמצד אחד זה צורך של התושבים ומצד שני זה מסוכן מוות.

דיאנה קוגן:

צריך להכשיר אותם. פשוט שיהיו...

אריה קניג:

שנייה, עוד משהו שוש?

שושי שה לבן:

לא, זהו.

אריה קניג:

כן עופרה.

עופרה שוראקי:

יש איום, אני אציג את עצמי, אני עופרה שוראקי, אני מורה לחינוך תעבורתי בתיכון עלמא אמונה.

מוחמד עבדה:

סליחה, אם אפשר להגביר את הקול בבקשה שנשמע אותך.

עופרה שוראקי:

אני גם משמשת כמורה לחינוך תעבורתי לכתות י' בתיכון עלמא אמונה ברחוב קטמון בירושלים ויש איום השנה שממש להפסיק את התקצוב על השעות האלה של חינוך תעבורתי, זה שעות שהם ממש מצילות חיים.

אריה קניג:

שנייה, זה לא קשור לרובע אבל.

עופרה שוראקי:

לא. רק אני,

אריה קניג:

שנייה, אבי. נציג של משרד החינוך פה.

עופרה שוראקי:

יש פה את הדר ארליך ואת ... ואת דיאנה שאתן עובדות מולי.

אריה קניג:

שנייה, רק שנייה, עופרה, עופרה, אנחנו כרגע, אני רוצה לגמור את הנושא שעל סדר היום שזה סעיף הרובע היהודי. יש עוד נקודות לגבי הרובע היהודי?

שושי שה לבן:

כן, אני שוב מבקשת כי אני רוצה לפרסם לכולם אם יש שינוי תמרורים מן הראוי להודיע לתושבים תדעו ב.. איקס יש שינוי.

אריה קניג:

אז אבי כהן כתב לי שב-1.7, שזה היה אתמול, קובי... היה צריך לפרוס תמרורים ואז תתחיל אכיפה של הדבר הזה קטנועים ואופנועים. מי שיש לו לוחית רישוי נתחיל, המשטרה תתחיל לאכוף, ככה הוא כתב לי, ב-17 ביוני.

שושי שה לבן:

וזה רק ברחוב היהודים או פורסים את זה לאורך כל ה...

אריה קניג:

לא זה לכל הרובע.

דובר:

לכל מקום שאסור להיכנס.

אריה קניג:

לא, לא כל הרובע.

יהודה פרוידגר:

כל מקום שיש תמרור צריך...

אריה קניג:

רחוב השלשלת.

שושי שה לבן:

משמרות הכהונה המקובלים להגיע עד לבנק זה מותר.

אריה קניג:

אני חושב שכן, כי זה הנתיב של...

יהודה פרוידגר:

זה תחבורה אחרת.

אריה קניג:

אז בואו נראה, נעקוב. אני, אהרון תעשה, אהרון, בסדר? קח אתה על עצמך דבר עם קובי ממליה
לשאול האם התמרורים הוצבו או מתי הם יוצבו.

יהודה פרוידגר:

ואיפה, שיתן לנו מפה.

אריה קניג:

בסדר, ומיפוי. בסדר?

שושי שה לבן:

כי אנשים פשוט מתרגלים, הם לא שמים לב.

אהרון:

הוציאו כבר את ההודעה.

אריה קניג:

מה?

אהרון:

את ההודעה כדאי להוציא עכשיו, להוציא בכל מקרה, לא לפני ש...

אריה קניג:

שנייה, שנייה, לא, לא, אהרון, בוא, במקום להגיד לי, במקום להגיד לך שזה לא יוצב עד חודש חשון
אז אני לא אוציא חוות דעת כי סתם נמרח את האנשים.

יהודה פרוידגר:

אז כבר לא יהיה קובי.

אריה קניג:

וגם לא יהיה קובי כבר. אני לא אומר... אבל. אז אהרון תבדוק את זה עם קובי. לגבי הרובע היהודי יש לנו עוד נקודה, יש לנו את הרכבים הלא מרושיינים, נעשה אז פה איזה סיפור עם פאמי או עם עדן או עם החברה לפיתוח הרובע, אני לא יודע מה, אבל לרשיין אותם, זה דבר אחד.

שושי זיסק:

יש גם סיורי אופניים שבאים הם עוברים את המדרכות חמישים אופניים במהירות, עושים את הפניות... זה מסוכן.

יהודה פרוידיגר:

זה של ניר דוד.

שושי זיסק:

הם נוסעים בתוך הרובע.

שושי שה לבן:

לא סגויי.

שושי זיסק:

לא סגויי.

דובר:

אופניים..

שושי זיסק:

לא יודעת אם זה אופניים, הרעש מטורף והפניות שהם עושים ברצף כמו... חמישים אופניים ברצף יורדים לך, זה מסוכן.

אריה קניג:

טוב, אני בנושא הזה מוכרח לומר שאני, זה נשמע לי, זה כנראה

שושי זיסק:

אני ... בפעם הבאה.

אריה קניג:

זה בסדר גמור. לא נראה לי שזה קורה כל יום שני וחמישי וגם אם כן, זה אופניי, אז אני מה, נגיד גם שרוכבי אופניי...

שושי זיסק:

לא יודעת מה עושים, לא יודעת.

שושי שה לבן:

אוקיי גם החינוך בקקי ובגנים, אתמול נוכחנו לילדים, אתה מכיר את הבעיה... ילדים בעיקר של התלמוד תורה מסתובבים בחנויות הרובע בתוך הכביש, כמעט נדרסו ליד אוטובוס, אתמול ילד חמוד עם שיער בלונדיני כי לא היה לו קסדה, אז ראיתי שהוא בלונדיני.

דוברת:

איפה ההורים? איפה ההורים?

דובר:

אנחנו שואלים את זה כל הזמן.

שושי שה לבן:

אם אפשר למצוא משהו שמתאים באמת לציבור החרדי להיכנס לתלמוד תורה, הם חייבים לקבל את זה וגם להורים.

דוברת:

שוש, אולי דרך המנהל.

שושי שה לבן:

דרך המנהל אבל אני לא יודעת עם מי לדבר.

דובר:

עצרו לי את כל התקציב של פעולות הקיץ.

דוברת:

עצרו לי.

דובר:

מי?

דיאנה קוגן:

משה, אתה יכול לדייק בבקשה?

משה נאה:

אז תבדקי אם לא דייקתי.

דיאנה קוגן:

יפה. תודה. אני אני לטובת להספיק את כל הסדר יום אני ויתרתי על חלקי להציג את תוכנית העבודה שלנו אז אני רוצה להגיד כשהוא אומר את זה זה פשוט מקציף לי את הדם בצורה. אז אני אתייחס בקצרה מאוד. שנה שעברה בשנת '23, 2023 הציבור החרדי בירושלים קיבל שלוש מאות עשרים אלף שקל מתקציב הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים. הציבור הערבי קיבל מאתיים עשרים אלף שקל לתוכניות. התיכון והקהילה בירושלים ביחד מאתיים ארבעים אלף שקל, סך הכל היה לנו משהו כמו בשנת '23 היה לנו שש מאות ארבעים אלף שקל ובזה עשינו. השנה יש לי שלוש מאות עשרים אלף שקל.

דובר:

חצי.

דיאנה קוגן:

סליחה, שקט, רגע. שלוש מאות עשרים אלף שקל למי אני אתן אותם? מתוך שלוש מאות עשרים אלף שקל מאה שמונים אלף שקל כבר יצאו על חשבון שנה שעברה על הפעולות שעשינו. נשארו לנו בקושי מאה עשרים אלף שקל לסיים את שנת 2023. אז אני רוצה להגיד אני רוצה לענות גם כשעונים אז כשעונים צריך להסביר. לא עצרו לו את הכסף, אין לנו כסף.

אריה קניג:

בסדר, אז עצרו לו.

דיאנה קוגן:

לא, לא, לא, יש פה

יהודה פרוידגר:

הוא לא האשים אותך שאת לא נתת לו.

דוברת:

היו כאן תוכניות מוכנות...

אריה קניג:

שנייה, שנייה, שנייה, הנושא הזה של הקיצוץ, אני אומר עוד פעם, הנושא הזה של קיצוץ התקציב בנושא הזה הוא רוחבי, הוא פוגע בכולם וכמו שאמרתי בדבריי בפתחה זה דבר שהוא חמור מאוד וכמו שאמרתי, אמרתי לראש העיר את זה ואני אומר את זה גם פה אני מבחינתי שיקחו רוחבי מכל התיקים, כולל מהתיקים שלי האחרים שיש, חמישה, שלושה, עשרה, מה שיגידו והכל יפרישו לדבר הזה. אם נציל בזה בן אדם אחד, רק אחד, היינו.

דובר:

הלוואי וכולם היו בתפיסת עולם הזה.

אריה קניג:

אני חושב שכן, רק האנשים לא מודעים לדבר הזה. אני העליתי את הדבר הזה בועדת כספים.

דיאנה קוגן:

וכשאתה תתחיל לצעוק זה יהיה טוב.

אריה קניג:

כשהעליתי את זה בועדת כספים אנשים לא הבינו.

דיאנה קוגן:

וביקשת ישיבה עם המנכ"ל, תגיד להם.

אריה קניג:

עוד פעם, ועדת כספים היה לפני ארבעה חודשים, חמישה חודשים, היה סעיף ככה, פלאך ככה הורידו מיליון שקל של בטיחות בדרכים בתקציבים של קובי ממליה. אני אומר לו איך אתה מוריד, מיליון שקל, איך אתה מוריד מיליון שקל? להסדרי בטיחות בדרכים בפרויקטים שהוא עושה. מתברר שהוריד את זה בלי שקובי ממליה ידע. מישהו רצה לחסוך כסף לאיזה פרויקט אחר שאין לי איזה מה הוא.

דיאנה קוגן:

אז הורידו משם.

אריה קניג:

אז באמת חודש אחר כך זה חזר. אבל ככה הדברים מתנהלים לצערי הרב ולכן אני אעשה גם ישיבות לאורך כל הקדנציה אם זה גיל שלישי ואם זה עם צמיד ואם זה עם חינוך ואם זה עם תחבורה כדי

שכולם יבינו שזה חונק גם אצלם. הבטיחות בדרכים ... בכל מקום נפגשת איתנו. אבל וזה פוגע בכל הציבורים, חרדים, ערבים, ציבור כללי, ציבור דתי לאומי, דתי, לא משנה מה, כולם נפגעים מזה. אנחנו כולנו מסתובבים בכל מקום וכולנו נפגעים מזה או עלולים להיפגע בכל מקום. אנחנו נגדיל את זה, אני בטוח שאנחנו נגדיל את התקציב. לא צריך להתנגד למישהו כזה או אחר.

דיאנה קוגן:

כי בינתיים אנחנו לא יכולים להוציא הזמנות מעבר למה שיש לנו וכדי להוציא פעולה אז אתה צריך קודם כל קו אשראי, אחר כך אתה צריך להחתים את הספק שלך, להוציא הזמנה מסודרת וכדי לעשות את זה אתה צריך אישורי תקציב.

אריה קניג:

התקציב כולו, כולו, איפה הוא חונה, אצל מי, אצלך?

דיאנה קוגן:

הוא חונה רק אצלנו, כן, אצלי.

יהודה פרוידגר:

משש מאות ארבעים לשלוש מאות עשרים ו...

אריה קניג:

לא, אני אומר, אבל אין מצב עכשיו שהיום יום שלישי שבלי שאת יודעת ביום ראשון מישהו כלשהו בעירייה קידם פרויקט כלשהו בנושא.

דיאנה קוגן:

לא, לא, אצלי זה לא, משום שאצלנו זה על בסיס של מצינוג. המצינוג כשהוא מגיע אני מקבלת הרשאה תקציבית ועל סמך ה...

דובר:

כן, אבל דיאנה, רק דיון מסוים. אצלך נכון שזה לא, אבל יכול לבוא מישהו שהוא מהאגף לביטחון קהילתי ויגיד יופי אני רוצה לעשות

דיאנה קוגן:

אבל זה מה שהוא אמר.

דובר:

שנייה, הוא רוצה לעשות פרויקט של בטיחות בדרכים, הוא יכול וזה לא יהיה מהתקציב של דיאנה, זה בדיוק העניין.

יהודה פרוידיגר:

ישראל נושא יריד הזהב של

דובר:

שעושים איגום משאבים ולמצוא מקורות תקציב.

דיאנה קוגן:

סליחה, אז אני אתן לך דוגמה הכי פשוטה, בחינוך החרדי, באגף לחינוך חרדי במנחי יש שמה הרבה מאוד כסף בנושא של תוכניות של בטיחות בדרכים, הם קוראים לזה תוכניות של בטיחות בדרכים, אבל אף אחד לא שאל את משה נאה מה לעשות עם זה.

אריה קניג:

אצל מי זה שם?

דיאנה קוגן:

אצל חינוך חרדי, זה היה אצל גרינבאום.

אריה קניג:

אצלך לא מדברים?

דיאנה קוגן:

ולא דיברו עם משה אפילו מילה אחת, משה לא ידע על מה הם מוציאים כסף. אבל כשהם היו צריכים כסף

דובר:

לא יודע, יש להם איזה פרויקט.

דיאנה קוגן:

הם עושים פרויקטים של בטיחות בדרכים שהם בכלל לא שואלים אותנו.

אריה קניג:

שנייה, רק שנייה, בואו קודם כל אני רוצה לגלות לכם יש פה יועצת משפטית שתתקן אותי אם אני טועה, כל החלטה, אני אגלה לכם סוד, אני כשאני, כשניהלנו את המשא ומתן קואליציוני אני דרשתי

לקבל את בטיחות בדרכים ואז עשו לי, ניסו לעשות לי תרגיל, אני אגלה לכם סוד פה ועכשיו כולם יגלו זה... מינו אותי רק ליושב ראש ועדה, סליחה, רק לממלא מקום יושב ראש הועדה. אמרתי, הלו, הלו, מה זה? אני ביקשתי להיות, אמרתי אני לא ביקשתי להיות יושב ראש או ממלא מקום, אני רוצה להיות מחזיק תיק בטיחות בדרכים, זה אומר שאין דבר בעירייה הזאת שקשור לבטיחות בדרכים שלא יעשה דרכי. מישו לא במקרה... עשו לי את זה ככה, עמדתי על זה, כלומר אמרנו אם זה אתם מפירים את ההסכם, כי אצלי כתוב בהסכם הקואליציוני - מחזיק תיק בטיחות בדרכים, לא יושב ראש ועדה או ממלא מקום יושב ראש ועדה. עד שלא תיקנו את זה, אני אומר להם פה את זה גלוי, כל הצבעה שתהיה אני מצביע נגד הקואליציה, אתה תתקן את זה, כי כל מה שקשור לבטיחות בדרכים, בין אם זה במנחך, מנחי, מנחה לערבים, בחינוך, ברווחה, הכל יהיה דרכי, כדי שלא יהיה יותר פיזור כזה שזה ערפל וכל אחד עושה מה שבא לו. אז טוב שאתה אמרת לי את זה, או.קיי? ואני מבקש לקבל פה החלטה ותראו איך הדברים עובדים כי עכשיו יקפצו לי ויגידו שאנחנו לא יכולים אבל בסדר אני מקבל פה איזה הצבעה לחברי הועדה, או.קיי? איפה אופרה הלכה? אני צריך את אופרה.

דוברת:

אפשר לקבל החלטה ממליצים לומר...

אריה קניג:

לא, לא, לא, לא.

שושי שר לבן:

תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

הועדה קוראת להגברת המאמץ לבטיחות בדרכים.

דוברת:

הוא לא פראיר.

יהודה פרוידגר:

צוחק.

אריה קניג:

אני מבקש להעלות פה להצעה, למרות שזה לא מופיע על סדר היום, או.קיי? שהועדה

יהודה פרוידגר:

ממנה את אריה קינג למחזיק תיק...

אריה קינג:

לא, לא, לא, לא. הועדה, נתחיל ברגל ימין, הועדה ממליצה למועצת העיר, נתחיל ברגל ימין, נתחיל בהמלצות, בהמשך זה יגיע להחלטות. אבל הועדה ממליצה למועצת העיר להנחות את כל אגפי העירייה שלא לבצע פעילות של בטיחות בדרכים ללא תיאום עם הגברת דיאנה קוגן.

דיאנה קוגן:

לא, עם המחלקה לבטיחות בדרכים.

דובר:

עם מטה לבטיחות בדרכים.

אריה קינג:

עם מטה הבטיחות בדרכים.

דיאנה קוגן:

שלא לבצע כל פעילות בבטיחות בדרכים

אריה קינג:

ללא תיאום

דיאנה קוגן:

ללא תיאום עם המחלקה, עם המטה העירוני לבטיחות בדרכים.

יהודה פרוידגר:

יש כאלה, מי עושה למשל?

אריה קינג:

הנה, הוא אמר עכשיו.

יהודה פרוידגר:

אבל הוא מקבל ממנה.

אריה קינג:

לא,

דיאנה קוגן:

לא, לא.

אריה קניג:

יש להם כסף, הם עושים טובה ש... לא מה שבא להם.

דיאנה קוגן:

שנייה, שנייה, לא, הוא מקבל, הוא שלי, הוא שלי.

אריה קניג:

לא, במנחי.

דיאנה קוגן:

אבל במנח, לא, ואחר כך יש בתורני, במורשת וקהילה, תרבות תורנית, הם עושים בטיחות בדרכים אבל משלהם. הלו, אנחנו ברי הסמכא, למה אתם לא עוברים דרכי? אם הם נתקעים שאין להם התקשרות עם ספק מסוים שלא עבר בועדה למסירת עבודות, תכנון, הם יעלו על זה על התיק שלי.

יהודה פרוידגר:

אי יריד הזהב הזה של בנייני האומה. (כמה מדברים ביחד)

אריה קניג:

מורשת ישראל? אני מחזיק תיק מורשת ישראל, אין שקל שהוא מקבל מאיתנו.

יהודה פרוידגר:

כנראה שכן כי הוא מקבל גם מהם.

דוברת:

עוד לא היה חנוכה.

אריה קניג:

לא, הוא מקבל ממשרד מורשת, נכון.

דיאנה קוגן:

אתה הולך? אנחנו גם הולכים, תודה רבה עבדה, תודה רבה.

אריה קניג:

תודה רבה.

מוחמד עבדה:

להתראות.

דיאנה קוגן:

תודה רבה, כל הכבוד. אתה לא צריך הצבעה בשביל ה...

דוברת:

יש לך טלפון שלה?

דוברת:

אריה, לא צריך הצבעה בשביל ההמלצה.

אריה קניג:

למה?

דוברת:

למה צריך הצבעה? על מה? זה לא החלטה. הוא ממליץ, ממליצים, כולם מסכימים.

דובר:

אתה יכול להכניס את זה בסיכום הועדה וזהו, לא צריך הצבעה.

יהודה פרוידיגר:

אולי לי טוב שכל אחד יעבוד בנפרד.

דוברת:

אני מכניסה את זה כסיכום, לא צריך הצבעה.

דיאנה קוגן:

לא, הוא מתכתב איתה.

דוברת:

אין, לא צריך הצבעה, אתה יודע שאנחנו לא, זה, אנחנו לא נכניס את זה.

אריה קניג:

אז אני, אני לא.

יהודה פרוידגר:

הנה, הוא אומר שהוא לא מקבל ממנחך, הוא חיידרים והוא אומר הם לא מקבלים שקל על בטיחות בדרכים.

דיאנה קוגן:

בטח שהוא לא מקבל.

אריה קניג:

לא, הוא, הוא משה.

דיאנה קוגן:

משה מקבל.

אריה קניג:

לא, הוא מספר שיש, הוא יודע, שבמנחך עושים פעילות שקשורה לבטיחות בדרכים.

משה נאה:

יש תקציב במנחך בערך סדר גודל של מאה אלף. אינני יודע אם זה כל שנה אבל בשנה שהיה גרינברג מנהל האגף אז הוא החליט לקחת לייעד את הכסף הזה, לקחת כמה פרויקטים בתוך בטיחות בדרכים, להכניס אותם לבתי הספר.

אריה קניג:

או.קיי.

דיאנה קוגן:

הם ישבו איתנו בישיבה.

משה נאה:

ישבו איתנו ישיבה ראשונה.

דיאנה קוגן:

סיכמנו סיכומים.

משה נאה:

לאחר מכן הם המשיכו לבד, כאילו אנחנו לא היינו בתוך התהליך.

אריה קינג:

טוב, תראו, אמרתי את זה בפתיח, יש באמת, אני כל פעם נחשף לעוד דברים שיש בעירייה שקשורים איכשהו לבטיחות בדרכים. אבל מי שיקרא את פקודת העיריות, את תראי שבועדה

דיאנה קוגן:

מצוין.

אריה קינג:

בהגדרת הועדה זה החלטה מאוד גורפת, כלומר היא אבסולוטית, על כל מה שקשור לבטיחות בדרכים זה בתפקיד של הועדה הזאת, כן, של הועדה הזאת. הנה: המועצה תבחר ועדת בטיחות בדרכים שתפקידה ליזום פעילות בתחומים הנוגעים לבטיחות בדרכים. איפה זה? לא, יש עוד. עכשיו יש שמה עוד סעיפים שלא קיימים לפי... בפקודת העיריות.

דוברת:

אני חושבת שזה מה שאתה ראתה זה

לי:

השאלה האם זאת הועדה היחידה שתדון בדברים האלה, זה השאלה?

אריה קינג:

מה זה מה?

לי גרשון:

האם הפקודה בעצם מסמיכה רק את הועדה הזו לטפל ב...?

אריה קינג:

לא, אולי זה כמו שדיאנה אומרת בהגדרה של

דיאנה קוגן:

לעשות איגום של כל, איגום של כל הנושאים של הבטיחות ...

אריה קינג:

נכון. זה לא קשור לועדה כנראה.

דיאנה קוגן:

לא לועדה אלא למטה.

אריה קינג:

נכון. לכן אני אומר הדברים האלו הם... כדי שלא יהיה לנו פה כפילויות או אפילו סתירות בתכנים שמעבירים. אבל אמרתי אני לומד, זה לא נושא שאני חי אותו שנים כמחזיק תיק, יקח זמן, סליחה, זה מי שיש לו רעיונות והצעות במעלה הדרך אני אשמח לשמוע. אופרה, בבקשה, לגבי החינוך..

יהודה פרוידגר:

היא אמרה.

אופרה שוראקי:

העברתי את זה.

דובר:

הולכים לקצץ.

דוברת:

לא, היא דיברה על החינוך התעבורתי שהוא אחד הדברים שפוצצו אבל ברמה ארצית.

דיאנה קוגן:

לא, לא, מה חינוך תעבורתי אני אגיד או שהוא יגיד. חינוך תעבורתי זה כיתות י' בכל הארץ שלומדים את הנושא הזה של בטיחות בדרכים לקראת נהיגה והצ'ופר הוא בעצם הסוכריה זה שהתאוריה מתבצעת במסגרת בית הספר ושמורה של בית הספר מעביר את זה כשיעור אל תלמידים שהוא מכיר, זה היתרון הגדול שזה לא איזה מורה לנהיגה. אז מה שקרה קיצצו.

⋮

אופרה יש קיצוץ.

דיאנה קוגן:

במסגרת הקיצוץ של הכספים של הרלב"ד גם קוצצו הכספים לתוכנית הזאת וזאת תוכנית שהייתה בעלייה, כי למה? בהתחלה, היא עברה כל מיני גלגולים וכרגע היא נמצאת במקום יותר טוב משהייתה והיום בגלל שאין תקצוב של הרלב"ד גם יש עלייה במכת מוות. אופרה היא אחת הנפגעות.

אריה קינג:

מה בבתי ספר עכשיו אין את השיעורים האלו?

דוברת:

יש, היה, עשינו עכשיו תאוריה, אבל יש איום.

יהונתן:

מה שכנראה יהיה שנה הבאה זה שכל מחוז יקבל אחוז מסוים של קיצוץ של בתי ספר, למשל בירושלים כל התיכונים מלמדים חינוך תעבורתי, חוץ מהאקדמיה למוסיקה, כל בתי הספר. אז יגידו לי יש לך שישים בתי ספר תקצץ עשרים אחוז. אז

אריה קינג:

איך תחליט?

יהונתן:

אז זהו, גם איך אני אחליט וגם יכול מאוד להיות שיש לעירייה, לא דווקא למטה הבטיחות בדרכים אבל אולי למנחי להשלים את השעות האלה כי זה ...

דובר:

מקור תקציבי במנחי להשלים את העשרים אחוז.

דיאנה קוגן:

כי עוד פעם ההצדק, אני איתכם, ההצדק הוא שנכון שאבי נתן לנו עכשיו תמונה של מי הם האוכלוסיות הנפגעות, זה באמת הקשישים והילדים, אבל גם הנהגים הצעירים נמצאים בסיכון. לנו בירושלים יש את התוכנית שעובדת עשרים שנה, נושא של תוכנית הדסה, אנחנו שבוע הבא נפרס לפניך את כל התוכניות האלה. התוכניות האלה הן באות כדי לעבות את החינוך של הנער, הגבר, הנערה, הבחורה שהולכת לנהוג כדי שהיא תדע מה קורה, זה האחריות שלה, זאת אומרת מה הולך לקרות, זה לא להוציא טסט לעשות, אני משווץ יש לי טסט עכשיו יש לי מכונית, יש לי, אני לא יודעת, פרארי. יש לי פה אחריות, איפה השיקול דעת, איפה כל הלחץ החברתי מתבטא, מה מותר, מה אסור, מה המהירות. ההורמונים שמתפרצים בגיל הזה והרצון ל... יש לזה משמעות. התוכניות האלה הן תוכניות ממש ממש ממש קרדינליות כדי...

דובר:

אגב הן הוכחו גם מחקרית, היה מחקר של לשכת המדען הראשי במשרד החינוך והוכח מחקרית שהתוכניות האלה מפחיתות תאונות דרכים, זאת אומרת יש לזה משמעות מאוד מאוד גדולה בהיבט

הארגוני שתוריד או תמשיך בהיקף המלא, הצלחנו להגיע להיקף מלא ואם יש אפשרות לעירייה להשלים את החסר, אנחנו לא יודעים כמה היה חסר, להשלים את החסר.

אריה קינג:

אז כרגע רק איום, זה עוד לא קרה, נכון?

דובר:

כן, אנחנו עדיין עוד לא יודעים בדיוק כמה כמה יקוצץ ואם יקוצץ.

אריה קינג:

עקומה תשפ"ה.

דיאנה קוגן:

נראה, אני נמצאת בחודשים האחרונים, סיפרתי לך, אני בחודשים האחרונים הייתי בלפחות בארבעה דיונים בכנסת בנושאים האלה, אחד הנושאים שהם היו הכי חזקים על השולחן זה היה הנושא הזה של החינוך התעבורתי והקיצוץ בו ואני שם צרחתי את נשמתי ואמרתי להם, כמו שעכשיו קפצתי בערך.

יהונתן:

לא רק את, גם פה.

דיאנה קוגן:

מה? כן, זו אני. וצרחתי את נשמתי, אמרתי זאת תוכנית אחת מתוך חמישים תוכניות שלנו יש, תוכניות יחודיות שלנו שמועתקים בכל הארץ והאיום הוא עומד, הסכין עומדת לרדת על כולם. כרגע לי זה לא משנה אם זה איום או אם זה לא יתממש, זה הולך להתממש כי כרגע נכון לעכשיו אין כסף. נכון לעכשיו בפתיחת שנת הלימודים כרגע אין להם כסף לזה. מה יהיה מחרתיים, כמו שאתה אומר, אני אשיג, כל הכבוד, אבל כרגע אני לא יכולה להתחיל להתחייב עבור, על משהו שהוא עוד לא ניתן.

אריה קינג:

יש תמימות דעים פה בקרב ה... אנשי מקצוע, כי אני לא איש מקצוע, שזה בואו נגיד בסדרי עדיפויות, נגיד עם כל התוכניות שראינו איפה זה נמצא?

דוברת:

מי החינוך תעבורתי?

דובר:

זה הבסיס לכל תוכנית

אופרה:

אני יכולה לספר על התלמידות שלי

אריה קינג:

לא, אני שואל, זה

אופרה שוראקי:

התלמידות שלי איך הן למדו כל השנה והן ממש כותבות לי הודעות: אנחנו לא נשתה אלכוהול וננהג, אנחנו נמצא נהג תורן, אנחנו צועקות על אבא שישים חגורת בטיחות, ממש, כאילו זה מציל חיים.

דיאנה קוגן:

אריה, שאלת אותי לגבי התעדוף, אין דבר כזה תעדוף, חיים זה חיים.

אריה קינג:

אני לא אומר

דיאנה קוגן:

לא, סליחה, ראית את המגמה של התאונות הדרכים, זה מה שמדובר.

אריה קינג:

אני ראיתי, אבל אני שואל עוד פעם, אם יש לי פעילויות קיץ, סתם דוגמה, יש פעילויות קיץ, יש חינוך תעבורתי, יש, סתם אני זורק, שבוע הבטיחות בדרכים. אני שואל אתכם, זה נמצא איפה שהוא בשליש העליון של ה....

דיאנה קוגן:

לא בשליש העליון.

דובר:

אני לא יודע בעירייה כי בעירייה יש להם את התוכניות שלהם והם לא אמורים גם, זה כאילו משלים.

דובר:

זה לא, אתה לא יכול לשים את זה בהשוואה.

דובר:

בדיוק.

דובר:

זה שני דברים נפרדים לחלוטין. יש את העולם הזה של החינוך הפורמלי שהוא מטופל על ידי משרד החינוך, מתוקצב בחלקו על ידי הרלב"ד הנושא של החינוך התעבורתי וזה צריך לרוץ נפרד לטפל בו, מה שדיאנה במחלקה שלה עוסקת זה הנושא של ההסברה והחינוך במסגרת הפעילויות שלה.

דיאנה קוגן:

בתוכנית העבודה.

אריה קינג:

אבל אני שואל לו יצוין שבועוד חודש וחצי ראש העיר אומר לי תשמע אריה הבנתי שיש לנו אירוע פה עם בטיחות בדרכים, יש לך איקס, יש לעירייה איקס, בסדר?

דיאנה קוגן:

אז תביא אותו למטה, תביא אותו למטה.

אריה קינג:

אני שואל, אני שואל את אנשי המקצוע האם יש לי איקס, אני צריך לשים את כל האיקס בכמה מקומות, בכמה תוכניות שישנם.

דובר:

אותם קבוצות סיכון שדיברנו עליהם.

אריה קינג:

יפה. אז אני שואל האם האם, אם אם יהיה קיצוץ בתשפ"ה האם אנחנו כעירייה נקבל את זה כהחלטה מלמעלה, אין לכם שישים בתי ספר, יש לכם רק ארבעים בתי ספר. האם אני צריך לקנות מתוך האיקס, להפריש, לפי דעתכם כאנשי מקצוע, לא אני, האם צריך להיות שמה כסף או לא?

דיאנה קוגן:

לא, לא, כי זה לא

סמדר ארליך:

זה אף פעם לא היה

ז:

דיאנה זה מעולם לא היה בסל שלי.

אריה קינג:

לא שאלתי מה בסל. אני אומר אם אתם אומרים לי שהדבר הכי חשוב זה לחנך את הילדים אז זה כן.

דיאנה קוגן:

לא, אז רגע, אז אני אגיד לך, אז אני אתן לך את התשובה, לא. אמרנו שתוכנית הדסה נמצאת בסכנה אז קודם כל תוכנית הדסה תהיה, אחר כך אני אתן את התוכניות האלה שלפני, של לפני הנהיגה, זה משהו אחד וזה משהו אחר. נושא של נהגים צעירים זה מתחיל תוכניות כיתה י', י"א, י"ב.

דוברת:

תודה רבה לכם.

דיאנה קוגן:

י', י"א, י"ב. התוכנית הזאת לכיתה י'. אני הנהיגה שלי זה י"א וי"ב.

אריה קינג:

אה הבנתי, הבנתי.

דיאנה קוגן:

אני צריכה את זה קודם כל לתקצב וכמובן אני איתם.

אריה קינג:

אה לא ידעתי שיש י"א, י"ב, יש י', י"א, י"ב.

דוברת:

בוודאי.

דיאנה קוגן:

כן, בוודאי.

דוברת:

אני הייתי בטוחה הרצאות תקצוב, אתם עזרתם לי.

דוברת:

תוכניות לימודים בימים שיכולנו.

דיאנה קוגן:

יקירתי, הינה, עזרתם לי, אנחנו נותנים תוכניות חינוכיות ל"א, י"ב, בוודאי, ואלה הדברים הכי חשובים שיש. אני הורדתי, תאמין לי, הורדנו, כשעכשיו כעסתי כאילו דיברתי הרמתי את קולי למשה, זה לא נגדו, זה אמרתי, הוא אמר קיצוץ, לקחו לי, לקחו לכולנו, אין לנו מה לתת. אז מה אנחנו ניתן? זה לא נגד משה. משה כי צריך לעבוד והוא צריך, יפה שהוא אמר את זה, אבל אני אומרת אנחנו נמצאים במלחמת קיום בכל הנושאים של המטה, בכל. אתה ראית את המגמות, אנחנו צריכים קודם לתת למגמות האלה, זה המשלים שלי, אבל זה לא נמצא במגרש שלי.

אריה קינג:

בסדר גמור, הבנתי.

דיאנה קוגן:

אנחנו נתמוך בהם, נילחם עבורם אבל קודם כל אני אלחם עבור ביתי, הבית עולה בלהבות.

אריה קינג:

הבנתי.

לי גרשון:

מה עם תקצוב לשילוט, לפרסום באמצעות תקשורת, פרסומות?

דיאנה קוגן:

יקירתי, קודם כל נעשה את החינוך ואז נגיע לשמנת.

אריה קינג:

פרסומת אחת נגמר לה התקציב.

לי גרשון:

לא, אבל זה, אבל זה החינוך הכי טוב.

דוברת:

היה בתכנון.

לי גרשון:

זה נכנס לתודעה.

דיאנה קוגן:

לי, אנחנו היינו הראשונים בארץ, היינו הראשונים בארץ שעשינו שילוט רצפה, אנחנו היינו הראשונים. הייתי הראשונה בארץ שעשיתי קמפיין אוטובוסים בעברית ובערבית. אני היחידה בארץ שעשיתי קמפיין אוטובוסים שרץ כבר שלוש שנים במזרח העיר. אבל מתי? כשהורדנו את הכסף, כשאני עושה, אני יודעת מה קורה בעיר, אני עושה בדיוק מה אנחנו הולכים לעשות. בשביל שיהיה לי קמפיין על האוטובוסים את יודעת מה עשיתי? עשיתי הכשרה של שלוש מאות שמונים וחמישה נהגי אוטובוס מעשרה, מעשר חברות אוטובוסים במזרח העיר, הבאתי אותם, עשיתי להם הדרכה של שלוש-ארבע שעות בתמורה הם נתנו לי שטחי פרסום. וזה כסף שלא עלה לי, את מבינה? זה עלה לי, זאת אומרת עלה לי ארבעים אלף במקום מאה עשרים אלף שעשיתי את זה במערב העיר. קמפיין יכול להעלות לי את כל התקציב השנתי.

דוברת:

שילוט עם תמונה.

אריה קינג:

זה עולה כסף.

דיאנה קוגן:

עולה כסף.

דוברת:

זה כלי מצוין.

אריה קינג:

בואו, אני רוצה, אני רוצה כי כולנו כבר, אני רוצה לומר לכל מי שהגיע תודה רבה. ואני רוצה לומר שבלי נדר אני חושב שאנחנו נראה שינוי בעזרתכם.

דיאנה קוגן:

אמן. בהובלתך, במלחמות שלך.

אריה קינג:

כן. אנחנו כולנו ביחד נהיה פה וגם את, את חושבת שאת הולכת.

דיאנה קוגן:

תסתכל לי בעיניים כשאתה מדבר, לא על השולחן.

אריה קינג:

אני אומר את חושבת שאת הולכת.

דיאנה קוגן:

אני הולכת, בעזרת השם.

אריה קינג:

אז אנחנו, את תראי את השינוי כל כך מהר שאת תרצי להישאר.

דיאנה קוגן:

איי, תאמין לי.

אריה קינג:

אז

דובר:

היא תחזור כנציגת ציבור.

דיאנה קוגן:

שובב, פחדתי מהמשפטים האלה.

אריה קינג:

היא תהיה מתנדבת

דיאנה קוגן:

פחדתי מהמשפטים האלה.

אריה קינג:

הבאת הברקה. תרשמי את זה בבקשה יונה.

יונה:

כן, רשמתי.

דיאנה קוגן:

הכל מוקלט.

אריה קינג:

כהמלצה, המלצה לוועדה. הועדה החליטה, שמעת איך שזה מהר מאוד יבוא מה...

דובר:

בפעם הבאה אני לא אהיה.

דיאנה קוגן:

דווקא נעמת לי מאוד.

דובר:

אני יושב בשקט, לא יפריע לך.

דיאנה קוגן:

לא, לא, אני סבתא, תודה.

אריה קינג:

אני לוקח על עצמי באמת להיות שליח של כולכם פה בדבר הזה, שליח של כולנו, באמת, זה מטרה עליונה נטו, גם כל מקום שאתה עובר פה בעיר, לצערי הרב אני אומר, כל שכונה, כל רחוב שאתה עובר פה אתה רואה פה את התמרור האזהרה הזה שמבצבץ שמה ואתה לא מבין איך הדברים האלו עוברים לנו ככה כלאחר יד. אני אומר לנו, לי ולכל אחד, יש בטוח אנשים שזה זועק להם כבר כמה שנים. צריך לשים את זה לכולם על השולחן. כמו שאמרתי יהיה כבר שינויים, אני יודע, ראש העיר כבר שמע את זה ממני לגבי הפרויקטים של העירייה. אני בגדול אומר לכם הרעיון שלי זה לקחת מכל פרויקט שהעירייה עושה

דוברת:

מצוין.

אריה קינג:

כל פרויקט שהעירייה עושה

דיאנה קוגן:

מעשר, תעשה מעשר עני.

אריה קינג:

לגזור, לגזור, נכון בדיוק ככה.

דיאנה קוגן:

מעשר עני.

אריה קינג:

לגזור סכום שכל עניינו לטפל בבטיחות בדרכים, או למנוע תאונות או הסברה, כמו שאמרת, אם יש פרויקט של לא משנה מה, כביש, רחוב, רכבת, גשר, מנהרה, שיהיה תקציב שנגזור לדבר הזה שהוא תקציב לטובת הבטיחות בדרכים.

דוברת:

הדרך לנצל את זה במקום להוציא את הכסף ממש כי הם לא כל כך אוהבים את זה

דיאנה קוגן:

לשלב אותנו.

דוברת:

בדיוק. זה הגישה שלנו משנים. אגף הספורט יוציא שלטים, תוסיפו, כמו שצריך להוסיף, המרתון בצעדת ירושלים וכל הזה. אגף חברה, מנהלים קהילתיים, זה בדיוק עכשיו על הפרק שאנחנו רוצים לשבת איתם.

אבי שמר:

אני מקווה שיש לך סיי מול ההסברה, אגף הסברה.

אריה קינג:

בוא אני אגיד לך סוד, לאף אין פה סיי מול ההסברה בעירייה, אני אומר את זה לפרוטוקול.

דוברת:

זה לא סוד.

אריה קינג:

לפרוטוקול. זה הסברה של המסבירים. הם לא יודעים להסביר את ה...

דוברת:

זה סוד גלוי אריה.

אריה קינג:

אין, זה בושה, לצערי הרב.

דוברת:

היה לנו איתם ובסוף זה יצא רק מטעמם.

לי:

גם מצלמות אכיפה, מצלמות אכיפה במקומות שמועדים לפרוענות, מצלמות אכיפה שמצלמות רכבים שנוסעים באדום, מקבלים דו"ח.

דוברת:

זה משטרה.

לי:

וזה יוריד

אריה קינג:

זה עניין של סדרי עדיפויות של המשטרה כי אין לנו בכל מקום את זה. העירייה, המשטרה בעצם מגדירה לפי הפרמטרים שלהם איפה יהיה, בין אם זה לרמזור, בין אם זה מהירות או שזה גם וגם, אני חושב שזה גם וגם. תראה שיש לנו נציגי משטרה בועדה ואנחנו נגיע גם לשם, גם לענייני המשטרה. רק לסבר, לעדכן את חברי הועדה, מי שנשאר, שאני ביקשתי מדיאנה לקיים לי סיור

דיאנה קוגן:

במרכז ההדרכה..

אריה קינג:

אז אנחנו במחשבה שנייה קודם כל במחשבה שנייה אנחנו נזמן את כל חברי הועדה לדבר הזה, בסדר? מי שרוצה.

דיאנה קוגן:

זאת אומרת אני אצרף אומין אותם.

אריה קינג:

להזמין אותם לסיור.

דיאנה קוגן:

מי שרוצה שיבוא.

אריה קינג:

כן. מי שרוצה שיבוא, בסדר?

דיאנה קוגן:

מחר אני אעשה.

אריה קינג:

תודה רבה שוב לכל מי שהגיע. ניפגש.

דיאנה קוגן:

תודה רבה לכם חברים, מי שאני לא אראה אותו אז שיהיה לו בהצלחה.

דוברת:

גם לך, תהני עם הנכדים.

דוברת:

יונתן, סיימנו.